

**s t a d i a**

HELSINGIN AMMATTIKORKEAKOULU

## MUIJAROCKIN NOUSU JA UHO



Pop/jazzmusiikin koulutusohjelma  
Opinnäytetyö  
20.4.2006

Maria-Karoliina Tiuraniemi



Koulutusohjelma Pop/jazzmusiikin koulutusohjelma		Suuntautumisvaihtoehto Pop/jazz –musiikkipedagogin suuntautumisvaihtoehto
Tekijä Maria-Karoliina Tiuraniemi		
Työn nimi Muijarockin nousu ja uho		
Työn laji Opinnäytetyö	Aika 20.4.2006	Sivumäärä 67+33
<p><b>TIIVISTELMÄ</b></p> <p>Opinnäytetyö käsittelee Porissa vuosina 2000 ja 2001 järjestettyä Muijarock-festivaalia. Työn tavoitteena oli kertoa, mikä oli Muijarock ja dokumentoida festivaalin eri osa-alueita seuraavien tutkimusongelmien kautta: Ketkä esiintyivät Muijarockissa? Mikä oli kotisivujen merkitys? Mikä oli Naisrockverkosto ja miten sitä hyödynnettiin festivaalijärjestelyissä? Miten Muijarock liittyi Rockin Korkeisiin Korkoihin? Miten Muijarockiin suhtauduttiin? Kirjoittajan kokemuksista nostettiin esille omat keikat Muijarockissa ja Rockin Korkeissa Koroissa sekä Muijarockiin liittyvät televisiohaastattelut.</p> <p>Työ toteutettiin kokoamalla yhteen Muijarockiin liittyvä materiaali: lehtiartikkelit, nauhoitetut televisiohaastattelut ja nettisivut. Tietoa kerättiin myös osallistuvalla havainnoinnilla, jossa tutkija on osa tutkittavaa ryhmää. Kirjoittajan muistojen tukena käytettiin festivaalijärjestäjän nettipäiväkirjaa.</p> <p>Ensimmäinen Muijarock oli kolmipäiväinen. Seuraavan vuoden yksipäiväinen tapahtuma järjestettiin osana Nainen ja Musiikki -festivaalia. Molempina vuosina mukana oli myös bändikisa. Nimekkäimpiä esiintyjiä olivat Heinäsirkka, Aija B. Puurtinen &amp; HBTB, Liisa Akimof ja Maria Hänninen. Erityisesti toinen tapahtuma keräsi suuren yleisön ja molemmat festivaalit saivat paljon huomiota mediassa.</p> <p>Muijarockin kotisivut olivat olennainen osa markkinointia mutta auttoivat myös naisrockbändejä verkostoitumaan. Kotisivuilla olevaan Naisrockverkostoon ilmoittautui 70 bändiä ja verkoston bändit järjestivät yhdessä valtakunnallisen Muijarock-kiertueen.</p> <p>Yleisön, median ja muiden rockmuusikoiden suhtautuminen festivaaliin vaihteli innostuneisuudesta aggressiivisuuteen. Järjestäjien päätavoitteena ollut huomion ja keskustelun herättäminen onnistui. Alun perin kertaluonteiseksi tapahtumaksi tarkoitettu Muijarock lopetti toimintansa kahden vuoden jälkeen.</p> <p>Kirjoittaja toimi Muijarockissa festivaalijärjestäjänä, muusikkona, webmasterina ja pr-henkilönä. Muijarock toi useita haasteellisia keikkoja joista osa uusien instrumenttien kanssa, lyhyellä valmistautumisajalla ja suuren yleisön edessä. Kokemukset rohkaisivat ottamaan vastaan myöhemminkin suuria haasteita. Useat haastattelut eri medioissa toivat varmuutta ja opettivat valitsemaan sanat tarkkaan. Kiinnostavaksi jatkotutkimusaiheeksi nousi muusikkouden ja äitiyden yhdistäminen.</p>		
Teos/Esitys/Produktio Muijarock-festivaali Porissa 2000 & 2001		
Säilytyspaikka Stadian kulttuurialan kirjastopalvelut, Aralis -kirjastokeskus		
Avainsanat naisrock, rockfestivaali, rock, festivaali, naistutkimus, keikka, verkosto		



Degree Programme Department of Pop/Jazz Music		Degree Pop/Jazz Pedagogue Option
Author Maria-Karoliina Tiuraniemi		
Title The Rise and Awe of Muijarock		
Type of work Thesis	Date 20.4.2006	Pages 67+33
<p><b>ABSTRACT</b></p> <p>The subject of this thesis is Muijarock, a women rock festival which was held in Pori in 2000 and 2001. The aim was to describe what Muijarock was and to document different parts of the festival by answering the following questions: Who performed in Muijarock? What was the significance of the website? What was the Network of Women Rockers and how did the festival arranging process benefit from it? In what ways was the Muijarock festival connected with the Rockin Korkeat Korot [The High Heels of Rock] project? What kind of reactions did Muijarock get? The author also tells about her own experiences of playing in both Muijarock and Rockin Korkeat Korot concerts and analyzes her television interviews on Muijarock.</p> <p>The thesis was constructed by summarizing all material related to Muijarock: magazine and newspaper articles, taped television interviews and the Muijarock website. One method of gathering information was observation by participation where the researcher is a part of the group that is being researched. The promoter's web diary was used to aid the author's own memories.</p> <p>The duration of the first Muijarock festival was three days. The second festival was for one day and it was a part of the Women in Music festival. There was a female band competition in both of the Muijarock festivals. The most well-known performers were Heinäsirkka, Aija B. Puurtinen &amp; HBTB, Liisa Akimof and Maria Hänninen. Especially the second Muijarock festival gathered a large audience and both festivals received a lot of media attention.</p> <p>The Muijarock website was an essential part of festival marketing but it also helped female rock bands network. 70 bands signed up in The Network of Women Rockers and the bands arranged a nation wide Muijarock tour together.</p> <p>The public's, the media's and the other rockmusicians' reactions towards Muijarock ranged from enthusiasm to aggression. The promoters achieved their main goal of attracting attention and provoking conversation. The Muijarock festival was originally intended to be a one-time event but it continued for two years.</p> <p>The author worked in Muijarock as a festival promoter, musician, webmaster and a PR person. Muijarock brought her many challenging gigs, some of which with new instruments, short periods of preparation and in front of a large audience. The experiences encouraged her to face new challenges later on. Many interviews in different media gave her confidence and taught to choose one's words carefully. An interesting field of future study emerged from the combination of musicianship and motherhood.</p>		
Work/Performance/Project Muijarock women rock festival in Pori, 2000 & 2001		
Place of Storage Stadia Resource Library for Arts and Culture, Aralis Library and Information Centre		
Keywords women rock, rock festival, rock, festival, women studies, gig, network		

# SISÄLLYS

<b>1 JOHDANTO.....</b>	<b>1</b>
<b>2 TUTKIMUKSEN TAUSTAA.....</b>	<b>3</b>
<b>2.1 Suomalaisten naisrokkareiden aiemmat yhteistyökuviot .....</b>	<b>3</b>
2.1.1 Rockluuta 1987-1991 .....	5
2.1.2 Nainen ja Musiikki ry 1995-?.....	6
<b>2.2 Suomalainen naisrocktutkimus .....</b>	<b>7</b>
<b>2.3 Naiset suomalaisessa rockmusiikissa vuosituhaten vaihteessa .....</b>	<b>9</b>
<b>2.4 Rockin Korkeat Korot –konsertit 2000 .....</b>	<b>9</b>
<b>2.5 Työn keskeiset käsitteet.....</b>	<b>10</b>
<b>3 TUTKIMUSKYSYMYKSET.....</b>	<b>12</b>
<b>4 TUTKIMUSMENETELMÄ.....</b>	<b>13</b>
<b>5 MIKÄ OLII MUIJAROCK? .....</b>	<b>15</b>
<b>5.1 Ketkä esiintyivät Muijarockissa? .....</b>	<b>15</b>
5.1.1 Muijarock 2000, Muijabändikatselmus- ja kisa 1.9.2000 .....	15
5.1.2 Muijarock 2000, pääkonsertti 2.9.2000 .....	18
5.1.3 Muijarock 2000, muu ohjelma ja roudaribileet 3.9.2000 .....	20
5.1.4 Nainen ja Musiikki –festivaali 13.-16.9.2001 .....	21
5.1.5 Muijarock 2001, bändikatselmus ja –kisa 15.9.2001 .....	21
5.1.6 Muijarock 2001, pääkonsertti 15.9.2001 .....	23
<b>5.2 Mikä oli kotisivujen merkitys Muijarockille? .....</b>	<b>26</b>
5.2.1 www-sivujen rakenne .....	26
5.2.2 Keskustelu www-sivuilla .....	27
5.2.3 Pohdintaa kotisivuista.....	28
<b>5.3 Mikä oli Naisrockverkosto ja miten sitä hyödynnettiin festivaalijärjestelyissä? .....</b>	<b>29</b>

5.3.1 Naisrockverkoston kerääminen.....	29
5.3.2 Naisrockverkoston koostumus .....	31
5.3.3 Naisrockverkoston Muijarock- kiertue 2000-2001 .....	36
<b>5.4 Miten Muijarock liittyi Rockin Korkeisiin Korkoihin? .....</b>	<b>38</b>
<b>5.5 Miten Muijarockiin suhtauduttiin? .....</b>	<b>39</b>
5.5.1. Hyvä että tällaista järjestetään! .....	39
5.5.2. Elli ei pillitä perkele! .....	39
5.5.3 Rockin Tampax .....	40
5.5.4 ”Täytyykö tätä nyt niin kovasti vouhkata?” .....	40
5.5.5 ”Muijarock is Nuijarock” .....	41
5.5.6 Ettehän te voi lopettaa! .....	41
<b>6 MINKÄLAISIA KOKEMUKSIA MUIJAROCK TOI MINULLE? .....</b>	<b>43</b>
<b>6.1 Omat keikat Muijarockissa .....</b>	<b>43</b>
6.1.1 Play Girls Magazinen keikat molemmilla Muijarockfestivaaleilla .....	43
6.1.2 Kosketinsoittaja, Heinäsirkan taustabändi 2000.....	44
6.1.3 Naisista koostuva jazzbändi Pop&Jazz Konservatorio esittää 2001.....	44
<b>6.2 Omat keikat Rockin Korkeat Korot -konserteissa .....</b>	<b>46</b>
6.2.1 Play Girls Magazine ja prima vista –taustalaulaja Rockin Korkeat Korot-konsertissa Tampereen Tulliklubilla 14.10.2000.....	46
6.2.2 Viulisti, Rockin Korkeat Korot –kirjan julkaisukonsertti Tavastialla 21.1.2004.....	48
<b>6.3 Muijarockiin liittyvät haastattelutilanteet .....</b>	<b>50</b>
6.3.1 Haastattelu Valopilkussa 1.2.2001 YLE TV1.....	50
6.3.2 MTV3 Yöchat, kaksi haastattelua .....	51
<b>7 MITÄ TAPAHTUI MUIJAROCKIN JÄLKEEN? .....</b>	<b>54</b>
<b>7.1 Muijarockissa esiintyneet artistit.....</b>	<b>54</b>
<b>7.2 Myöhempiä naisten yhteistyökuvioita.....</b>	<b>55</b>
<b>8 POHDINTA JA YHTEENVETO .....</b>	<b>56</b>
<b>8.1 Yhteenveto .....</b>	<b>56</b>

8.2 Saavuttiko Muijarock tavoitteensa? .....	58
8.3 Mikä oli Muijarockin merkitys minulle? .....	59
8.4 Mahdollisia jatkotutkimusaiheita .....	61
8.5 Lopputyön henkilökohtainen anti .....	63
<b>LÄHDELUETTELO</b> .....	<b>64</b>
<b>LIITELUETTELO</b> .....	<b>67</b>

# 1 JOHDANTO

Naisista koostuva punkbändini Play Girls Magazine<sup>1</sup> suivaantui syksyllä 1999 median väitteisiin siitä, ettei naisrockbändejä ole olemassakaan. Vaikka Suomen ensimmäinen naisrocktapahtuma oli järjestetty jo vuonna 1982 ja ensimmäinen suomalainen naisrocktutkimus julkaistu muutamaa vuotta myöhemmin, uusi sukupolvi ei ollut enää tietoinen aiemmin tehdystä urauurtavasta työstä. Median ja yleisön asenteet muuttuivat hitaasti eivätkä naisbändit näkyneet mediassa muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta. Vielä vuosituhanen vaihteessa bändini joutui vastaamaan keikkajärjestäjien kysymyksiin siitä, osaammeko varmasti soittaa ja minkä näköisiä tyttöjä lavalle olisi sitten tulossa. Jotain tarttis tehrä.

Järjestimme kaksi valtakunnallista Muijarock-festivaalia Porissa vuosina 2000 ja 2001. Festivaali keräsi yhteen tuttuja ja tuntemattomia naisrockmuusikoita eri puolilta Suomea, tarkoituksenaan näyttää että ”olemme olemassa” ja ”meitä on paljon” (Liite 1). Saimme paljon huomiota sekä paikallisessa että valtakunnallisessa mediassa (Liite 10), ja totesimme saavuttaneemme tavoitteemme kahden festivaalin jälkeen (Liite 9). Kun festivaalin laaja nettisivusto (Liite 11) suljettiin, mitään muuta dokumenttia ei jäänyt jälkipolville kuin artikkeli Arja Ahon ja Anne Taskisen kirjassa Rockin Korkeat Korot. Halusin tehdä opinnäytetyöni Muijarockista jotta itse festivaali, sen eteen tehty työ ja sen taustalla olevat ajatukset välittyisivät myös tuleville rockmuusikoille ja rocktutkijoille.

Festivaalijärjestelyjen myötä toimin itse mm. tuottajan, muusikon, webmasterin ja henkilön tehtävissä (Liite 4), opin paljon uusia asioita ja tutustuin useisiin loistaviin muusikoihin ja mielenkiintoihin ihmisiin. Tässä työssä olen kertonut tärkeimpiä kokemuksiani keikoilta ja haastatteluista. Lähdemateriaaleissa on käytetty tyttönimeäni ja vaihtelevasti etunimeäni ja lempinimeäni; Karo ja Karoliina Vartiainen viittaavat kirjoittajaan. Toinen työssä useasti toistuva nimi on Tuikku (Tuula-Maria) Asikainen, Play Girls Magazinen basisti joka toimi festivaalin pääkoordinaattorina. Paitsi muusikko- ja tuottajakollega, Tuikku on myös äitini.

Alun perin ajatuksena oli tehdä opinnäytetyö jo heti festivaalijärjestelyiden jälkeen, mutta työn kirjoittaminen viivästyi. Opintoni olivat Muijarockin aikaan aivan alkuvaiheessa joten

---

<sup>1</sup> Play Girls Magazinen kokoonpano Muijarockin järjestämisen aikaan: Jane Haavisto, laulu; Sany Kallio, kitara; Karo Vartiainen (nyk. Tiuraniemi), viulu, taustalaulu, didgeridoo; Tuikku Asikainen, basso, taustalaulu; Tiina Rajala, rummut. Lisäksi Petri Asikainen, miksaus.

opinnäytetyö ei tuntunut ajankohtaiselta. Muijarockia koskevat artikkelit (Liite 10) säästettiin irrallisina lehtileikkeinä, tästä johtuen osa lähdeluettelon viitetiedoista on puutteellisia. Joistakin artikkeleista puuttuu sivunumeroita ja aikakauslehtien numeroita koska lehtileikkeiden kerääjä ei ollut merkinnyt lähdettä tarpeeksi tarkasti. Joidenkin lehtiartikkeleiden yhteyteen oli alun perinkin painettu vain kirjoittajien nimikirjaimet. Työ on laajuudeltaan ammattikorkeakoulun opinnäytetyö jossa ei painoteta tutkimuksellista otetta, joten en lähtenyt tekemään aikaa vievää selvitystä puuttuvista osista.

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena on dokumentoida festivaalin keskeiset piirteet, tehdä yhteenveto hallussani olevasta materiaalista ja kertoa, mitä kokemuksia festivaali toi minulle. Mikä Muijarock oli, mistä se lähti ja mitä me saimme aikaan? Millaisia kokemuksia Muijarock toi minulle? Miten verkostoiduin ja opin tuntemaan muita naisrockmuusikoita, miten käsittelin mediaa ja miten media käsitteli minua? Vedän yhteen kaiken järjestelyiden myötä kerätyn materiaalin ja valotan järjestäjien ajatuksia ensimmäisen festivaalin järjestelyvaiheessa kirjoitetun nettipäiväkirjan (Liite 2) ja omien kokemusteni kautta.

Työhön kuuluu myös laaja liiteosio, johon on koottu festivaaliin liittyvät tärkeimmät kirjalliset dokumentit ja taulukot sekä mindmap kaikesta festivaaliin liittyvästä. Olen halunnut julkaista ne tiedottamista ja mahdollista jatkotutkimusta ajatellen. Liitteet on järjestetty loogiseen aikajärjestykseen niin, että osiota pystyy lukemaan myös itsenäisenä kokonaisuutenaan.



## 2 TUTKIMUKSEN TAUSTAA

Taustaosiossa käsittelen suomalaisten naisrokkareiden aikaisempien yhteistyöhankkeiden ja suomalaisen naisrocktutkimuksen yhteenvedon myötä naisrockin ja naisrocktapahtumien historiallista taustaa. Naisrockia on tutkittu paljon ulkomailla, mutta päätin rajata työni Suomeen ja suomalaisiin tutkimuksiin. Osa hankkeista ja järjestöistä oli meillä tiedossa kun ryhdyimme järjestämään festivaalia, osa tuli tietoomme festivaalijärjestelyiden kautta ja osaan olen tutustunut vasta nyt tarkemman tutkimuksen jälkeen. Kerron myös lyhyesti naisrockin tilasta vuonna 2000, esittelen Rockin Korkeat Korot -hankkeen joka liittyi läheisesti Muijarockiin ja selvennän työni kannalta keskeisiä käsitteitä.

### 2.1 Suomalaisten naisrokkareiden aiemmat yhteistyökuviot

Naisrock oli 1980-luvun loppupuolella kehittynyt omaksi lajityypikseen. Vuodesta 1984 lähtien Soundin ilmoituspalstalla yhä useampi bändiä hakeva muusikko oli nainen ja miltei jokaisessa tilaisuudessa oli Jee Jee Jee -rockhistoriikin mukaan kiintiöesiintyjänä vähintään yksi tyttöbändi. (Bruun, Lindfors, Luoto & Salo 2001, 399.)

TAULUKKO 1. Naisten rockia tapahtumissa 1982-2001 (Aho & Taskinen 2003, 302)

1982	Nice Night	Helsinki, Tampere, Turku, Jyväskylä
1984	Suomen Naiset Allstars	Helsinki
1987	Naisrockfestivaali	Tampere
1988	Rockluuta	Helsinki
1990	Tyttö tuli	Helsinki
1991	Naisten Forum	Turku
2000, 2001	Rockin Korkeat Korot	Helsinki, Tampere
2000, 2001	Muijarock	Pori

Suomen ensimmäinen naisrocktapahtuma oli 1982 Heinäsirkan ja HYY:n kulttuurituottajan Matti Koivun ideoima poikkitaiteellinen Nice Night, jossa kirjailijat Anja Kauranen, Arja Tiainen ja Annika Idström lukivat tekstejään ja tanssiryhmä Jazzpoint tanssi. Lopuksi Outi Popp, Tiitta Spout, Heinäsirkka, Pia Noponen, Liisa Akimof ja Elisa Korjus esittivät illan

rock-konsertissa lempikappaleitaan housebändin säestyksellä. Helsingin Vanhalla yotalolla järjestetty klubi-ilta oli menestys ja poiki kiertueen Tampereelle, Turkuun ja Jyväskylään. (Aho & Taskinen 2003, 66, 70, 73, 76, 162.)

Vuonna 1984 Heinäsirkka kokosi Helsingin Juhlaviikoille Kaivopuiston konserttiin Suomen Naiset Allstars –projektin, jossa Liisa Akimofin Tavaramarkkinoiden rytmisektioon lisättiin laulajat Elisa Korjus ja Tiitta Spout sekä Päätyhtyeen kosketinsoittaja Taina Ketonen. Yhtye esitti mm. Cyndi Lauperin hitin 'Girls just wanna have fun' Akimofin käännöksenä 'Kimmat hurvittelee'. (Aho & Taskinen 2003, 66, 76, 109.)

Tampereella järjestettiin 1987 Naisrockfestivaali, jossa esiintyi kymmenen naisista tai pääosin naisista koostuvaa kokoonpanoa. Festivaalin yhteydessä perustettiin Rockluutayhdistys (Luku 2.1.1). Vielä samana vuonna Rockluuta järjesti naisille kesäleirin. Vuonna 1988 Rockluuta järjesti konsertin Helsingin Tavastialla, jossa esiintyi mm. Little Mary Mixup. Liisa Akimof teki konsertista tv-dokumentin. (Aho & Taskinen 2003, 309)

Samoihin aikoihin kasattiin Pikku Naisia –kokoonpano alun perin ravintola Kaisaniemen Laulufestivaali-klubia varten, mutta se kävi esiintymässä myös Helsingin Tavastialla. Pikku Naisissa olivat mukana Suomen Naiset Allstarsin tapaan mm. Johanna "Välly" Bergman (rummut), Eve Hirvonen (basso), Pia Noponen (kosketinsoittimet, puhaltimet), Liisa Akimof, Heinäsirkka, Tiitta Spout, Elisa Korjus ja Outi Popp. (Aho & Taskinen 2003, 66; Taskinen 2006, 109, 162.)

Vuonna 1990 Rockluuta ja Naisasialiike Unioni järjestivät Tyttö tuli –musiikkikollaasin, jossa naiset tulkitsivat omaa elämäänsä omin sanoin. Konserttia varten sävellyksiä ja tekstejä tekivät mm. Liisa Akimof, Kikka Rytönen ja Aija Puurtinen, ja solisteina olivat mm. Pirjo Bergström, Maarit Hurmerinta, Kikka Laitinen, Virve Rosti, Ulla Tapaninen, Liisa Tavi ja Anna Babitzin (Aho & Taskinen 2003, 34; Gronow 1999, 61-62).

*"Rumba 23.6.-27.7. 13/89 Ilkka Mattila*

*- Tavallaan se [Tyttö tuli-konsertti] vähän kiinnosti, mutta meillä oli silloin just ongelmia oman levyn kanssa. On mulla kieltämättä vähän sellainen asenne, että mä en lähde mukaan sellaiseen, joka on vaan naisilta naisille. Kaikki on suurta sekamelskaa, ja me ollaan ennenkin pärjätty naisina ilman järjestöjä ja järjestettyjä juttuja. Kohta järjestetään Homot Homoille –konsertteja. Mä en tykkää tollases-*

*ta kuppikunta-ajattelusta<sup>2</sup>, tilittää Toni [Lähteenmäki, Ilonan laulaja].” (Aho & Taskinen 2003, 305)*

1991 Turussa Naisten Forumissa kaikki äänentoistosta vastanneet teknikot olivat naisia. Päämiksaajana toimi tyttöbändi Top Candyn perustajajäsen, sittemmin musiikkitarkkailijaksi opiskellut Tarja Kupias. (Aho & Taskinen 2003, 91.)

### *2.1.1 Rockluuta 1987-1991*

Tampereen ylioppilaskunta järjesti keväällä 1987 Suomen ensimmäiset naisrockfestivaalit, joissa esiintyi kymmenen kokonaan tai pääosin naissoittajien muodostamaa yhtyettä. Tapahtumaan osallistui noin sata rockia soittavaa tai soittamisesta kiinnostunutta tyttöä. (Lähteenmaa 1989, 93). Samassa yhteydessä perustettiin naisten rockyhdistys Rockluuta. Yhdistyksen tarkoituksena oli koota naisrockmuusikot yhteen, kannustaa nuoria naismuusikoita uralla eteenpäin, antaa koulutusta ja järjestää erillisiä festivaaleja. Järjestöön kuului enimmillään yli sata jäsentä ja sen ylläpitämässä bändilistassa oli 26 tyttöbändiä tai naisensemistöistä bändiä. Järjestöön liittyi 'women-identified-music' ajattelutapaa ja se julkaisi feminististä lehteä. (Gronow 1999, 61-62; Knuuttila 1997, 14, 24.)

*”Mutta ihan hyvää työtähän se Rockluuta tekee kun kaivaa niitä [tyttöbändejä] ja antaa mahdollisuuden tuolla tavalla.*

*JK: Siun mielestä tuommonen järjestö on tarpeellinen?*

*H: Kyllä, mutta se vois vähän toisella periaatteella toimia. Järjestää sellaset festivaalit, missä soittaa vaan tyttöyhtyeitä. Kaitpa se pitäskin olla semmonen katselmus. Niin no toisaalta väkisin hän siihen tulee sitten semmonen... jos siellä soittaa vaan...*

*JK: Semmonen erottelu.*

*H: Niin, väkisin hän siihen tulee. Mutta ei niin paljon tarviis kaivella sitä.”*  
*-haastateltava H3 (Knuuttila 1997, 95)*

Järjestön sisällä kaikki eivät olleet yksimielisiä. Knuuttilan (1997) haastattelemat Rockluudan bändilistalla olevat tytöt suhtautuivat feministishenkiseen naisrockiin kielteisesti tai välinpitämättömästi. Tiedotustoimintaa ja keikkojen järjestämistä pidettiin hyvänä, mutta naisrockista ei olisi tarvinnut puhua eikä naismusiikin ideologiaa aggressiivisena ja omaehtoisena, naisten asemaa korostavana asenteena kannatettu. Rockluudan festivaaleilta nauhoitetussa tv-ohjelmassa jauhettiin tyttöjen mielestä tuskastuttavasti mies- ja naisky-

---

<sup>2</sup> Lähteenmäki oli myöhemmin mukana Rockin Korkeat Korot –konserteissa vuosina 2000 ja 2004, ajan myötä mielipide muuttui.

symyksiä ja muutamia 'feministinen keuhkoominen' oli ärsyttänyt erityisesti. (Knuuttila 1997, 96.)

Vuonna 1988 Rockluuta järjesti toisen festivaalin Helsingissä, piti äänentoiston tekniikka-kurssin sekä järjesti soittoleiri Luutarockin, jolle osallistui viitisenkymmentä naista. Kesäleirillä musiikkia opetti mm. Aija "Honey B" Puurtinen. Seuraavana vuonna Rockluuta oli mukana järjestämässä naismuusikoiden Tyttö tuli -konserttikiertuetta, mutta sen jälkeen toiminta alkoi hiipua. Pitkät maantieteelliset etäisyydet hankaloittivat kokousten järjestämistä eikä yhdistys saanut julkisuudessa toivomaansa huomiota. Lehdet keskittyivät kirjoittamaan festivaalien musiikillisesta tasosta, mikä ei ollut kovin korkea koska suurin osa soittajista oli aloittelijoita. Rockluudan viimeinen palaveri pidettiin 1991. (Blomqvist & Puurtinen 1988, 60; Gronow 1999, 61-62.)

### *2.1.2 Nainen ja Musiikki ry 1995-?*

Maaliskuussa 1995 perustettiin Nainen ja Musiikki ry tavoitteinaan tasa-arvon kehittäminen ja naisten aseman parantaminen suomalaisessa musiikkielämässä. NaMu oli poikkitaiteellinen yhdistys johon kuului niin klassisen musiikin, laulelman kuin rockmusiikin edustajia. Ensimmäinen Nainen ja Musiikki -festivaali järjestettiin vuonna 1996. (Nainen ja Musiikki 2006.)

Seuraavilla festivaaleilla Hartolassa 1997 ja 1998 oli 'tyttöbändikavalkadi', joissa kymmenkunta enemmän tai vähemmän tunnettua naiskokoוןpanoa, mm. Zenana ja Clamour (Gronow 1999, 63). Festivaalia järjestettiin vuosittain Hartolassa, kunnes vuonna 2001 järjestetty viimeinen festivaali siirrettiin Muijarockin yhteyteen Poriin. Yhdistyksen toiminta on jatkunut ainakin vuoteen 2002 asti, mutta tarkempaa tietoa toiminnasta ei ole.

## 2.2 Suomalainen naisrocktutkimus

Pyrin löytämään ja lukemaan läpi opinnäytetyötäni varten kaikki Suomessa tähän mennessä tehdyt naisrockia sivuavat tutkimukset. Jokaisella gradulla ja liseniaattitutkimuksella oli oma näkökulmansa ja käsityksensä siitä, miksi naisia on niin vähän rockmusiikissa.

Vuonna 1988 HBTB-yhtyeen basisti Aija Puurtinen selvitti yhdessä Annika Blomqvistin kanssa rock- ja jazzmuusikoiden ja musiikinopiskelijoiden mielipiteitä naisrockmuusikoiden vähyyteen. Suuri osa vastanneista oli sitä mieltä että naisten ja miesten musikaalisuudessa löytyy eroja. Miehet mainitsivat naisten herkemmän otteen soittamiseen ja epäilivät että naisten alkuinnostus lopahtaa helposti eikä jakseta harjoitella riittävästi. Naiset taas kokivat itseluottamuksen ja rohkeuden puutteen sekä (myöhäisestä kevyen musiikin soiton aloittamisesta johtuvan) heikomman teknisen osaamisen sukupuolesta johtuvaksi. Lähes kaikki vastaajat listasivat tyttöjen ja poikien erilaisen kasvatuksen, itseluottamuksen puuttumisen ja perinteisen rooliajattelun naismuusikoiden vähyyden syyksi. (Blomqvist & Puurtinen 1988, 77-81, 87.)

Samana vuonna julkaistiin Tavaramarkkinoiden rumpalin Jaana Lähteenmaan pro gradu – työ, jonka pohjalta tehtiin julkaisu Tytöt & rock (Lähteenmaa 1989). Lähteenmaa tutki 6. ja 9. luokkalaisten tyttöjen suhdetta rockkulttuuriin laajemmin soittoharrastuksen, historian ja musiikin kuluttamisen kautta. Tyttöjen rockinsoitto oli periaatteessa hyväksyttyä mutta käytännössä he kohtasivat usein vastustusta ja epäilyä. Soittokavereita oli vaikea löytää koska rockia soittavia tyttöjä oli niin vähän ja pojat soittivat yleensä keskenään. Tytöt olivat usein kiinnostuneempia laulamisesta kuin soittamisesta. Rockin soittamisen koettiin myös olevan ristiriidassa tyttöyden ja monilla tulevaisuudensuunnitelmissa olevan äitiyden kanssa. (Lähteenmaa 1989, 116-118.)

Jarna Knuuttila (1997) haastatteli liseniaattityötään varten 18 Rockluudan bändilistalta löytynyttä rockia soittavaa tyttöä ja kuvaili joitakin puolia soittajien elämästä. Knuuttila ei kokenut että tyttöjen rockinsoittoa olisi vastustettu. Hän arveli että tyttöjen ja poikien pitäminen erillään omissa bändeissään johti hierarkiseen asetelmaan tyttöbändit vs. bändit, jolloin sana tyttöbändi sai halventavia sävyjä myös tyttöjen omissa puheissa. Knuuttila nimisi hyvän kohtelun kierteen sen, että tyttöbändi pääsee sukupuolensa vuoksi helpommin keikalle kuin poikabändi. Tällöin saattaa käydä niin, ettei bändi ole ehtinyt harjoitella tarpeeksi ja soitto kuulostaa siksi haparoivalta. Tämä taas vahvistaa kuulijoiden ja muiden soittajien käsitystä tyttöbändien huonommuudesta. (Knuuttila 1997, 99-100, 108-112.)

Johanna Pitkänen (1998) tutki omassa työssään 8. ja 9. luokan oppilaiden popmusiikin harrastusta ja suhdetta popmusiikkiin. Hän totesi että koulun musiikintunneilla eri bändi-soittimia soitettaessa tytöt varovat ja pelkäävät virheitä enemmän kuin pojat. Tytöt vähätelivät myös usein itseään ja antavat parempien soittaa. Rockura näytti tyttöjen haaveissa mahdolliselta ainoastaan laulajana, se kun ei vaadi yhtä uutteraa harjoittelua tai häikäisevää lahjakkuutta kuin instrumentalisteilla. Pitkänen totesi myös, ettei musiikinopettajien tulisi alistua siihen stereotyyppiseen käsitykseen että 'ainahan tytöt laulavat ja pojat soittavat' vaan edistää tasa-arvoa myös popmusiikin saralla. (Pitkänen 1998, 56, 69, 82)

Toimittaja Kira Gronow (1999) haastatteli pro gradu -tutkielmaansa varten kymmentä tunnettua suomalaista naisrocklaulajaa. Työhön liittyi katsaus suomalaisen naisrockin historiaan, analyysi naismuusikoiden kokemuksista rockmaailmassa ja se käsitteli myös naismuusikoiden vastarintaa ja selviytymiskeinoja. Haastateltavat totesivat, että naisten yhtyeet vaihtavat usein kokoonpanoaan ja hajoavat helpommin kuin miesten bändit. Vastoin käymisistä lannistutaan niin että luovutetaan ja koko musiikin teko loppuu ennen kuin suurempaa kehitystä ja sen myötä menestystä on saavutettu. (Gronow 1999, 88-89.)

Outi Koivisto (2004) tutki omassa työssään soittamisen ja esiintymisen ruumiillisia merkityksiä rock-musiikissa soittajien teemahaastattelujen kautta. Rockin eleiden, asentojen ja tyylien peruslähtökohta on miehisessä seksuaalisuudessa joka on ristiriidassa naisiin kohdistuvien odotusten kanssa. Koivisto jakoi haastateltujen tavan puhua rockin soittamisestaan useaan eri kategoriaan: häpeä, jossa oma sukupuoli koettiin epämiellyttävänä ja sopimattomana, neutraalius, jossa omaa sukupuolta pyrittiin häivyttämään, aggressiivisuus, jossa otettiin haltuun omalle sukupuolelle sopimattomaksi nähtyä käyttäytymistä ja hauskanpito, jossa korostettiin naiseutta riskittömämmin huumorin avulla. (Koivisto 2004, 78-109)

Kerho-yhtyeen laulaja Pauliina Kateisto (2005) kirjoitti gradunsa sukupuolisuuden kokemisesta rockkulttuurissa. Hän haastatteli seitsemää helsinkiläistä 19-31 -vuotiasta rockia soittavaa tyttöä keskittyen soittajiin. Aiemmin halveksitusta tyttöbändi-nimityksestä oli joillekin haastateltaville tullut ylpeyden aihe. Tutkija nimesi rockia soittavan tytön sukupuolten häiriköksi, sillä tämä aiheuttaa ristiriitaa sekä naisen että miehen kuvassa poiketen perinteisistä sukupuolirooleista. Haastateltavat eivät hävenneet tai peitelleet omaa sukupuoltaan vaikka käyttivätkin perinteisen maskuliinisia termejä kuvatessaan itseään ja omaa soittamistaan. (Kateisto 2005, 48-49, 70)

### 2.3 Naiset suomalaisessa rockmusiikissa vuosituhanen vaihteessa

1990-luvun puolivälissä suomalainen musiikkijournalismi otti käyttöön käsitteet tyttöenergia ja naisenergia. Useimmiten niillä viitattiin englantilaiseen Spice Girlsiin. Vuosikymmenen lopulla miehisen rockmusiikin valta-asema alkoi toden teolla horjua, kun sekä soittolistoilla että myyntitilastoissa menestyivät muun muassa Nylon Beat, Maija Vilkkumaa, Tiktak, Mari Rantasila, Jonna Tervomaa sekä Kemopetrol ja Ultra Bra, jotka olivat ottaneet keulakuvikseen upeat naislaulajat. (Nyman & Alanko 2005, 205, 269.)

Emma-gaalassa naiset menestyivät myös, useiden naissolistien Ultra Bra oli vuoden yhtye 1998. Emma-palkittujen naissolistien lista oli ollut hyvin iskelmävoittoinen koko 1990-luvun alun, kunnes Jonna Tervomaa sai naissolistitulokkaan Emman vuonna 1998. Hän voitti myös Emma-palkinnon sarjoissa vuoden debyyttialbumi (Jonna Tervomaa) ja vuoden biisi (Suljettu sydän). Nylon Beat oli vuoden yhtye 1999 peitoten ehdokaslistalla olleen Tiktakin. Tiktak oli ehdolla myös sarjoissa vuoden debyyttialbumi (Frendit) ja vuoden biisi (Lopeta) mutta ei lopulta saanut yhtään Emmaa. Jonna Tervomaa palkittiin 1999 vuoden naissolistina Maija Vilkkumaan noustessa vuorollaan vuoden naissolistitulokkaaksi. (Emma-gaala 2006; Aho & Taskinen 2003, 246.)

### 2.4 Rockin Korkeat Korot –konsertit 2000

Samaan aikaan kun suunnittelimme ensimmäistä Muijarockia, myös muut olivat päättäneet nostaa suomalaisen naisrockin valokeilaan. Rockmuusikko-radiotoimittaja Anne Taskinen alias Heinäsirkka ja toimittaja Arja Aho lähtivät tekemään Neloselle tv-dokumenttisarjaa Rockin Korkeat Korot, ensimmäiset haastattelut sarjaa varten tehtiin tammikuun lopussa 2000. Dokumenttiin haluttiin haastatteluiden lisäksi saada myös tuoretta keikkakuvaa, ja niin järjestettiin Rockin Korkeat Korot –konsertti Helsingin Tavastialle 19.4.2000. Suuren mediahuomion saanut konsertti myytiin loppuun ja sen jälkeen järjestettiin vielä kaksi uutta konserttia Tavastialla 4.10.2000 ja Tampereen Tulliklubilla 14.10.2000. Konsertteihin koottiin parikymmentä eturivin naisrokkaria esittämään suuret hittinsä taustabändin säestyksellä ja joukossa oli myös muutama naisbändi. (Aho & Taskinen 2003, 7.) Rockin Korkeat Korot teki jossain määrin yhteistyötä Muijarockin kanssa (Luku 5.4) ja esiinnyin myös itse Rockin Korkeat Korot –konserteissa (Luku 6.2).

## 2.5 Työn keskeiset käsitteet

Seuraavassa esittelen työssä esiin tulevia keskeisiä käsitteitä.

**Rock.** Paitsi musiikin laji, rock on myös sosiaalinen ja kulttuurinen toiminta ja ilmiö (Knuuttila 1997, 19). Rock-termi eriytyi popista 1960- ja 70-lukujen vaihteessa. Sillä viitataan vilpittömyyteen, autenttisuuteen ja ei-kaupalliseen vastakohtana kaupalliselle ja pinnalliselle popille. Rock on elämänasenne ja soittamisen, pukeutumisen ja yleisen olemisen tyyli. (Koivisto 2004, 21.)

**Naisrock.** Lähteenmaan (1989) mukaan feministiset journalistit määrittelivät naisrockin ja naisrokkarit 80-luvun alussa käsitteeksi, jolla määriteltiin rockia soittavia ja laulavia naisia. Sen kriteereinä olivat mm. itsetietoisuus, omaehtoisuus, aggressiivisuus ja kieltäytyminen objektiroolista. Tiettyjä miespuolisten liikemiesten ideoista syntyneitä tyttöbändejä ei laskettu naisrockiksi. (Lähteenmaa 1989, 47.)

Muijarockin järjestäjät olivat samaa mieltä omaehtoisuudesta, aggressiivisuudesta ja objektiroolista kieltäytymisestä mutta eivät kokeneet naisrockmusiikin sinänsä poikkeavan miesten tekemästä musiikista:

*Kyllähän me kaikki jotka todella pidämme musiikista olemme ensisijaisesti ihmisiä ja muusikkoja, ja sitten vasta naisia. Saisipa vielä julkisen mielipiteenkin uskommaan tämän! Naisten tekemä rockmusiikki on yhtä oikeaa, todellista ja monenlaista, hyvää tai huonoa kuin miestenkin tekemä.*  
– Tuikka Asikainen (Liite 1)

**Muija.** Naista tarkoittava murren sana, jonka voidaan myös mieltää haukkumasanaksi.

*"Meille sanalla "muija" ei ole negatiivista merkitystä. Se on sellainen hyväntuulisen itseironisen energinen nimike. Toivottavasti kovin moni ei saa siitä allergista reaktiota... ;) Muija on sellainen sopivan rock, erittäin humoristinen, ja kaukana kaikesta pikkusievästä ja hienostelevasta."* – Tuikka Asikainen (Liite 1)

**Chat-lähetys, Yöchat.** Vuosituhannen vaihteessa televisiokanavien tyhjien ohjelmapaikojen (iltapäivä, aamuyö) täytteeksi kehitetty interaktiivinen ohjelma, jossa chat-emäntä tai –isäntä puhuu radiojuontajan tapaista tajunnanvirtaa ja katsojat lähettävät tekstiviestejä näkyville ruutuun. Chat-emäntä kommentoi tekstiviestejä ja houkuttelee ihmisiä lähettämään lisää viestejä. Valvojat lukevat tekstiviestit läpi ennen niiden julkaisua ja pitävät huolen siitä, ettei viesteissä julkaista puhelinnumeroita, yhteystietoja tai ettei niissä ole herjaavaa tai rasistista sisältöä (MTV3 Yöchat 2001). Aina kuitenkin kontrolli ei pelaa toivottu. Ohjelmaformaatin alkuaikoina lähetyksissä oli vieraita jotka keskustelivat chat-



emännän kanssa ja joiden kuva näkyi web-kamerassa kuvan alalaidassa. Myöhempinä vuosina formaatin uutuudenviehätys ja vähäinenkin asiapitoisuus katosi eikä vieraita enää kutsuttu ohjelmiin.

**Kotisivut, nettisivut.** Kotisivut eli www-sivut toimivat Internetissä yksittäisten ihmisten, järjestöjen tai yhteisöiden kotipaikkana, jossa he kertovat itsestään ja/tai toiminnastaan (Kotisivu 2005).

**Nettipäiväkirja.** Muijarockin kotisivuilla oli festivaalijärjestäjän avoin nettipäiväkirja, joka täyttää blogin määritelmän. Käsite blogi ei kuitenkaan ollut yleistynyt vielä vuosituhannen vaihteessa, siksi tekstissä käytetään vanhempaa termiä nettipäiväkirja. Blogit ovat helppo ja nopea tapa julkaista tekstiä ja kuvia Internetissä. Uusin aineisto näkyy aina ylimpänä, vanhat tekstit säilyvät muodostaen laajan arkiston kirjoituksia. (Mikä on blogi? 2006.)

### 3 TUTKIMUSKYSYMYKSET

Aihe oli erittäin laaja ja sitä oli vaikea rajata mm. siksi, että olin itse ollut järjestävässä organisaatiossa mukana. Kaikki tuntui tärkeältä ja oleelliselta. Kun asetin työn ensisijaiseksi tavoitteeksi koko festivaalin dokumentoinnin jälkipolville ja piirsin kaavion kaikesta Muija-rockiin liittyvästä, tuli siitä varsin laaja kokonaisuus (Liite 3). Koska ammattikorkeakoulun lopputyön laajuus ei riittäisi kaiken läpikäymiseen, päätin keskittyä vain muutamaa Muija-rockin keskeiseen osa-alueeseen ja jättää pois markkinoinnin, apurahojen anomisen, sponsoreiden hankkimisen ja yhteydenpidon sekä neuvottelut festivaalin tapahtumapaikkojen kanssa. Festivaalin taloudellisen puolen jätin pois siksi, että esiintyjille maksetut palkkiot kuuluvat sopimussalaisuuden piiriin. Rahoitus järjestyi kokonaisuudessaan sponsoreilla, apurahoilla ja lipputulolla, järjestäjien ei tarvinnut panostaa festivaaliin muuten kuin omalla työpanoksellaan.

Työn ammatillista luonnetta korostamaan liitin tutkimuskysymyksiin selvityksen omista kokemuksistani Muijarockin parissa. Myös oma osallistumiseni järjestelyihin oli niin laajaa, ettei sitä voinut käsitellä kokonaan tämän työn puitteissa (Liite 4). Tutkimusongelmissa käsittelen samoja teemoja sekä Muijarockin että oman kehitykseni kannalta. Musiikkia niin Muijarockin esiintyjien kuin omien keikkojen kautta, Muijarockin yhteyksiä festivaalina Rockin Korkeisiin Korkoihin ja omia keikkojani Rockin Korkeat Korot –konserteissa. Käsittelen myös mediaa suhteessa Muijarockiin sekä analysoin omia kokemuksiani televisiohaastatteluista. Lisäksi olen nostanut Muijarockista esille kotisivut ja Naisrockverkoston festivaalin oleellisina osina.

1. Mikä oli Muijarock?
  - 1.1. Ketkä esiintyivät Muijarockissa?
  - 1.2. Mikä oli kotisivujen merkitys Muijarockille?
  - 1.3. Mikä oli Naisrockverkosto ja miten sitä hyödynnettiin festivaalijärjestelyissä?
  - 1.4. Miten Muijarock liittyi Rockin Korkeisiin Korkoihin?
  - 1.5. Miten Muijarockiin suhtauduttiin?
2. Minkälaisia kokemuksia Muijarock toi minulle?
  - 2.1. Omat keikat Muijarockissa
  - 2.2. Omat keikat Rockin Korkeat Korot -konserteissa
  - 2.3. Muijarockiin liittyvät televisiohaastattelut

## 4 TUTKIMUSMENETELMÄ

Kuvailen Muijarockia keskittymällä viiteen eri osa-alueeseen.

- Käsittelen kotisivuja ja niiden rakennetta sekä niiden funktiota tiedotus- ja kommunikativälteenä.
- Käyn läpi miten esiintyjät hankittiin molempina vuosina, luettelen konserttien esiintyjät ja bändikisojen osallistujat ja kuvailen lyhyesti jokaista bändiä.
- Laadin yhteenvedon n. 70 bändiä käsittävästä Naisrockverkostosta. Kerron myös, miten Naisrockverkosto järjesti talkoovoimin 10 keikan valtakunnallisen Muijarock-kiertueen (Liite 5).
- Luettelen Muijarockin yhteydet Rockin Korkeisiin Korkoihin ja analysoin median vertailevaa kirjoittamista.
- Teen lyhyen yhteenvedon ihmisten suhtautumisesta Muijarockiin festivaalia käsittelevissä artikkeleissa (Liite 10).

Kuvailen Muijarockin minulle tuomia kokemuksia.

- Kerron roolistani muusikkona Play Girls Magazinessa ja Heinäsirkan taustabändissä kosketinsoittajana. Selostan myös miten kokosin ja harjoitutin Stadian Pop&Jazz -musiikin koulutusohjelman naisopiskelijoista koostuvan jazzbändin.
- Käyn läpi omia kokemuksiani esiintyjänä Rockin Korkeiden Korkojen eri konserteissa.
- Kuvailen osuuttani festivaalin pr-henkilönä ja poimin lehtiartikkeleista ne kohdat jotka käsittelevät minua tai minun työtäni.

Työ on monimenetelmätutkimus, jossa käytetään piirteitä useasta eri menetelmästä. Työ on osittain historiallinen tutkimus, sillä siinä tutkitaan historiallisia, jo tapahtuneita asioita. Materiaalia on koottu systemaattisesti eri lähteistä ja asiat pyritään sijoittamaan objektiivisesti oikeisiin yhteyksiin. Toisaalta työssä on käytetty myös osallistuvaa observointia, jossa tutkija on tutkittavan ryhmän jäsenenä mukana toiminnassa. Osallistuva havainnointi on vapaamuotoista ja siinä tutkijalla on läheiset suhteet tutkittaviin luonnollisissa olosuhteissa. Tuloksia tulkitessa on kuitenkin hyvä tiedostaa, että osallistuvan havainnoinnin mahdollisia haittoja ovat Väisäsen mukaan subjektiivisuus, herpaantunut tarkkaavaisuus ja sokeutuminen havainnoille. (Väisänen 2002.)

Osallistuvassa observoinnissa laajamittainen muistiinpanojen tekeminen havainnoinnin aikana on tärkeää (mts.), tässä työssä kuitenkin sitä ei ole tehty. Tiedossa oli että to-

dennäköisesti tulen tekemään lopputyöni aiheeseen liittyen, mutta opintoni olivat juuri alkaneet vuonna 1999 festivaalijärjestelyiden aloittamisen kanssa samaan aikaan eikä opinnäytetyön tekeminen tuntunut ajankohtaiselta. Siinä määrin tuleva tutkimus otettiin kuitenkin huomioon, että kaikki mahdollinen Muijarockiin liittyvä materiaali säästettiin.

Työssä on myös piirteitä portfoliotyöstä, elämänkertatutkimuksesta ja tapaustutkimuksesta. Viimeksi mainitussa tutkitaan yksityiskohtaista tietoa ja kohteena voi olla yhteisö, tässä tapauksessa Muijarock-organisaatio. (mts.)

Olen pyrkinyt työssä vetämään yhteen kaiken käytettävissäni olevan materiaalin: tallennetut nettisivut, kerätyt lehtileikkeet ja nauhoitetut televisiohaastattelut. Järjestäjien kokemuksia on kerätty pääkoordinaattorin nettipäiväkirjasta (Liite 2) ja olen myös itse muistellut kokemuksiani omasta osuudestani. Naisrockverkoston kohdalla olen myös käyttänyt tilastollisia menetelmiä havainnollistamalla verkoston koostumusta erilaisin diagrammein.

## 5 MIKÄ OLII MUIJAROCK?

*"Ruisrock kävi yhtenä vuonna katsastamassa kaikkia erilaisia naisbändejä, koska sinne ei kuulemma mahtunut kuin yksi naisbändi, mikä on mun mielestä tosi kummallinen ajatus." –haastateltava H5 (Gronow 1999, 80)*

*"Kyllähän naisia näkyy muillakin festareilla, jos meidät vaan kelpuutetaan mukaan. Osa meistä saa sellaista kohtelua kuin musiikkinsa puolesta ansaitsee, mutta liian moni vielä ei. Erillinen festari järjestetään, jotta yksi este, sukupuoli, olisi ohitettu ja voitaisiin keskittyä itse musiikkiin! Kun naisiin rockmuusikkoina tututaan, erillistä Muijarockfestaria ei enää tarvita."*

*-Tuikka Asikainen, pääkoordinaattori, Muijarock (Liite 1)*

Kerron Muijarockin esiintyjistä ja mitä heistä kirjoitettiin lehdissä. Pohdin kotisivujen merkitystä Muijarockille ja analysoin kotisivuille kerättyä Naisrockverkostoa. Listaan Muijarockin yhteydet Rockin Korkeat Korot –tapahtumaan ja jaottelen median ja yleisön suhtautumista Muijarockiin. Jokaisen tutkimusongelman kohdalla pohdin myös lyhyesti kyseisen asian merkitystä.

### 5.1 Ketkä esiintyivät Muijarockissa?

Molempiin festivaaleihin pyrittiin löytämään tyyleiltään vaihtelevia, valtavirrasta poikkeavia omintakeisia artisteja joka puolelta Suomea. Molemmille festivaaleille saimme myös pari tunnetumpaa bändiä keräämään yleisöä. Emme kuitenkaan halunneet ottaa varmoja yleisömagneetteja, tosin tuskin olisimme heitä pienellä budjetilla saaneetkaan. Yksi festivaalin tarkoitus oli näyttää myös se ettei naismuusikon(kaan) tarvitse olla ensisijaisesti vetävän näköinen ja vasta toissijaisesti mielenkiintoinen muusikko. Siksi emme edes harkinneet artisteja tai kokoonpanoja joiden lähtökohdat koimme liian kaupallisiksi.

#### 5.1.1 Muijarock 2000, Muijabändikatselmus- ja kisa 1.9.2000

Tammikuussa 2000 kuulumme 1980-luvulla toimineesta Rockluuta-yhdistyksestä (Luku 2.1.1), jossa mm. rocklaulaja-toimittaja Heinäsirkka oli ollut mukana. Siitä lähtien yritimme tavoittaa Heinäsirkkaa ja tiedottaa omista suunnitelmistamme. Huhtikuussa 2000 luimme lehdestä Heinäsirkan järjestämästä Helsinkiin Rockin Korkeat Korot –konsertista, jossa esiintyisi useita suomalaisia naislaulajia. Toukokuussa saimme vihdoinkin yhteyden Hei-

näsirkkaan, joka innostui suunnitelmistamme ja lupautui tulemaan bändikisan tuomariksi ja pääesiintyjäksi.

*"Illan yksi kohokohdista olikin 'Heiniksen' esiintyminen Muijarockin järjestelyistä suureksi osaksi vastanneen Play Girls Magazine -orkesterin kanssa (Ruissalo 2000)."*

Muiksi tuomareiksi lupautuivat Rumban päätoimittaja Virve Valli ja Universal Musicin kotimaisten artistien/bändien promootiopäällikkö Tara Kojonen. Viimeksi mainittu ei kuitenkaan päässyt sairastapauksen takia mukaan, vaan arvosteli demot kotonaan. Hänen tilalleen tuli Rumban edustaja Heidi Nuopponen.

Toukokuussa 2000 lähetimme ensimmäiset lehti-ilmoitukset, joissa haettiin osallistujia bändikisaan. Aluksi rajasimme osanottajat ainoastaan naisista koostuviin bändeihin, koska halusimme tuoda esiin ensisijaisesti musiikkia. Ajattelimme että kun paikalla on vain naisia, niin naisia ja miehiä ei lähdetä vertailemaan keskenään. Kesäkuun lopulla olimme kuitenkin saaneet niin paljon ilmoittautumisia loistavilta sekabändeiltä että pyörsimme puheemme ja laajensimme bändikisan koskemaan kaikkia bändejä joissa oli naisia mukana. Emmehän halunneet syrjiä myöskään miesten kanssa soittavia naisia. Elokuun alkuun mennessä bändikisaan oli ilmoittautunut 20 bändiä, joista demojen perusteella valittiin 12 soittamaan paikan päälle.

TAULUKKO 1. Muijarock 2000, bändikisan aikataulu

18.30	DJ Memmu
Bändikisa	
19.00	Hullu-Riitta, Helsinki
19.30	Passionworks, Vantaa
20.00	Varmat Päivät, Kantvik
20.30	Velcra, Helsinki
21.00	Poikatyttöbändi, Helsinki
21.30	Pikkupaha, Seinäjoki
22.00	Heinäsiirikka
22.30	DJ Memmu
23.30	Ugly when she eats, Helsinki
00.00	Lordi James, Salo
00.30	Jayva, Kotka
01.00	Namunaiset, Helsinki
01.30	Madhounds, Seinäjoki
02.00	HerttaSeiska, Simpele
02.30	DJ Memmu
03.00	Muijabändikisan tulokset ja voittajan tuuletus
03.30-	DJ Memmu

Tuomarit yllättyivät bändien kovasta tasosta ja kehuja riitti jokaiselle. Kehut luettiin julkisesti ja julkaistiin jälkeinpäin netissä, kritiikin sai jokainen bändi kirjallisesti mukaansa. Selväksi voittajaksi nousi Jayva, toiseksi tuli Passionworks ja kolmanneksi Pikkupaha. Varman voittajan jälkeen muut bändit olivat tasaisen hyviä ja niitä oli vaikea laittaa järjestykseen.

*"Illan tarjonnasta parhaiten mieleen jäivät seinäjokelainen Pikku Paha, joka tarjosi laulaja Anu Hietikon välillä liiankin teatraalisesta tulkinnasta huolimatta menoa ja meininkiä. Myöskin helsinkiläinen metalliyhtye Velcra päti sektorillaan mainios-  
ti." (Ruissalo 2000.)*

*"- Tiesin heti kenelle voitto menee, kun kuulin että Jayva on täällä kisaamassa, paljasti helsinkiläisen Ugly when she eats-orkesterin taidokas ja keikalla futispe-laajan tyyliin pukeutunut Anna-Kaisa. Ugly when she eats on kilpaillut ennenkin kotkalaisen Jayvan kanssa palkinnoista, ja jälleen "kotkattaret" vetivät pidemmän korren.*

--

*Maineen ja kunnian lisäksi Jayva lunasti Sähköpäältä [artikkelin kirjoittaja, Satakunnan Kansan toimittaja Maija Saari] lahjakortin tulevaa demosessiota helpottamaan. -- pääkoordinaattori Tuikku Asikainen luovutti kotkalaisille uljaan pokaalin." (Saari 2000b.)*

*"Emme osaa nyt muuta kuin hymyillä, sai Jayvan laulaja Lumimarja Vilenius sanotuksi (Ruissalo 2000)."*

### 5.1.2 Muijarock 2000, pääkonsertti 2.9.2000

Koska ensimmäinen Muijarock Porin Scandic Hotellissa järjestettiin aivan tyhjästä, käytiin esiintyjävalinnoissa ensin omat ja tuttujen kokoonpanot läpi. Pääesiintyjää lukuun ottamatta halusimme muiden bändien koostuvan kokonaan naisista.

#### TAULUKKO 2. Muijarock 2000 pääkonsertin aikataulu

Pääkonsertti	
20.00	Pinball Freax, Helsinki
21.00	Kati Pellinen, Tampere
22.00	Play Girls Magazine, Pori
23.00	Minna Raskinen, Kokkola
00.00	Aija Puurtinen & HBTB
01.00	The Souldiers
02.00-	DJ Memmu

Helsinkiläinen oman luonnehdintansa mukaan pop-rock-ambient-proge-punkkia soittava humoristinen yhtye Pinball Freax löytyi Muijarockiin ystävyys- ja sukulaisuussuhteiden kautta, kitaristi oli pääkoordinaattori Tuikku Asikaisen käly ja rumpali Play Girls Magazinen ensimmäinen rumpali. Bändin soittajilla oli pitkä kokemus kansainvälisestä keikkailusta yhtyeistä ja kova musiikillinen taso.

Tamperelainen irlantilaisista musiikkia ja laulelmaa esittävä ammattilaistrubaduuri Kati Pellinen oli talven 2000 mittaan tullut tutuksi Nainen ja Musiikki ry:n yhteistyökuvioiden kautta. Oma punk-funk-räminäbändimme Play Girls Magazine Porista oli tietenkin itseohjeutettu esiintyjä.

Helmikuussa 2000 selasimme Nainen ja Musiikki ry:lle lähetettyjä naisbändiesitteitä ja sieltä löytyivät kokeellinen kanteleensoittaja Minna Raskinen Kokkolasta ja 10-henkinen



soulbändi The Souldiers Jyväskylästä. Pitkän linjan laulaja-basisti Aija Puurtista pyydettiin jo syksyllä 1999 HBTB -kokoonpanonsa kanssa tulevan Muijarockin pääesiintyjäksi, hän oli ollut pääkoordinaattori Tuikun suuri esikuva jo vuosien takaa. Suureksi riemastukseksemme Puurtinen innostui Muijarockin ajatuksesta ja varmisti alkuvuodesta 2000 lähtevänsä mielellään mukaan. Eikä ollutkaan ihme että Puurtinen suostui mielellään Muijarockin pääesiintyjäksi: hän oli ollut aktiivisesti mukana Rockluudan toiminnassa (Luku 2.1.1) ja oli pohtinut naismuusikoiden vähyyttä jo Sibelius-Akatemian gradussaan (Blomqvist & Puurtinen 1988). Kysyimme myös Maija Vilkkumaata, joka olisi muuten saattanut lähteä mukaan, mutta keikkatauon aikana olevalle hyväntekeväisyyskeikalle tuleminen olisi ollut liian vaikeaa.

*"Musiikin taso oli lauantaina vaihtelevaa: yleisölle oli tarjolla "mukahauskaa" räpellystä a'la Pinball Freax, porilaista naisenergiaa Play Girls Magazinen tapaan ja varmaa fiilistelyä HBTB:ltä (Honey B & T-Bones). Rockin kompensoijaksi yleisölle oli tarjolla Minna Raskisen vahvasti omaleimaista kanteleensoittoa." (Ruissalo 2000.)*

*"Lauantain Scandic-ilta kruunautui uuden ja upean albumin vasta työstäneen Honey B. & T-bones-yhtyeen esitykseen, joka tarjoili paljon materiaalia uudelta ringeliltä (Saari 2000b)."*

Saimme paljon kiitosta tapahtuman järjestelyistä niin yleisöltä, medialta kuin artisteilta itseltään. Olimme suunnitelleet tarkasti etukäteen aikataulun ja pyrimme myös pysymään siinä. Tiesimme, että muuten näin monen bändin tapahtumassa tulisi ongelmia. Pääkonsertin esiintyjille saimme järjestettyä hotellimajoituksen tapahtumapaikkana toimineesta Scandic Hotellista ja kaikille soittajille tarjottiin ruokaa.

*"Täällä on tosissaan hyvät järjestelyt, ja tämä lasagne on maukasta. [Velcran OD ja Ebola]. -- Yleisö palkitsi järjestäjien toiveet hyvällä yhteishengellä." (Saari 2000a)*

*"Artistit kehuivat järjestäjää lähinnä aikataulujen pitävyydestä". (Saari 2000b)*

*"Tapahtuma on toiminut kieltämättä hienosti, hymyili lauantaina HBTB:n keulahahmo Aija Puurtinen. Puurtinen oli mielissään erityisesti siitä, miten hyvät olosuhteet esiintyjille oli järjestetty periaatteessa talkoovoimin. -- On hienoa olla tällaisen tapahtuman pääesiintyjä, Aija iloitsi." (Ruissalo 2000)*

*"- Ehdottomasti tätä kannattaa jatkaa, tuomaristossa ja lavalla vierailut Heinäsirkka miltei vaatii. - Olen niin onnellinen järjestäjien puolesta, koska kaikki näyttää menevän nappiin. (Saari 2000a)*

### *5.1.3 Muijarock 2000, muu ohjelma ja roudaribileet 3.9.2000*

Bändikisan ja pääkonsertin bändien välissä soitti DJ Memmu, raahelainen ammattilaistiskijukka joka oli saavuttanut kolmannen sijan vuoden 2000 SM-kilpailuissa kisan ainoana naisena. Ennen pääkonserttia hotellin lasiterassilla esitettiin tamperelaisten ammattitanssijoiden Tuula Linnusmäen ja Minna Saaren porilaisille harrastajanäyttelijöille ideoima Janis Joplin -henkinen Elämä ikkunassa –performanssi. Tapahtuman yhteydessä järjestettiin myös suuret naisrockdemomarkkinat, jonne esiintyjät, bändikatselmukseen osallistujat ja muut tapahtumaan osallistujat saivat tuoda bändinsä esitteitä ja demoja.

Paikalla olivat myös Tampereen yliopiston etnomusikologian naisrocktutkijat Heli Perkkiö ja Outi Koivisto, jotka keräsivät materiaalia tulevia gradujaan varten. Koivisto (2004) julkaisi gradunsa muutamaa vuotta myöhemmin, Perkkiö ei ole vielä julkaissut omaansa. Yleisölle ja lehdistölle jaettiin myös kopioita heidän artikkelistaan (Perkkiö & Koivisto 2000).

Kolmipäiväisen festivaalin loputtua järjestettiin yleisölle avoimet roudaribileet sunnuntaina 3.9.2000. Roudaribileissä esiintyi Naisrockverkostoon liittynyt Avalon, järjestäjäbändi Play Girls Magazinen laulajan toinen bändi Jane ja Karanneet lapset, Kontiki ja humoristinen Janeduo jossa edellä mainitun PGM:n laulajan Janen lisäksi esiintyi Janen kaksoisolennoksi pukeutunut Nuorten Vihaisten Miesten laulaja. Järjestäjätaho juhli hyvin päättynyttä festivaalia ja oli paikalla myös muutama yleisön edustajakin. Kävijöitä oli kolmena päivänä yhteensä noin 600 henkeä (Liite 2, 13)

#### 5.1.4 Nainen ja Musiikki –festivaali 13.-16.9.2001

Vuonna 2001 järjestävässä organisaatiossa oli mukana Nainen ja Musiikki ry (Luku 2.1.2). Play Girls Magazine hoiti edelleen tapahtuman pääjärjestelyt mutta mukaan palkattiin nyt myös sihteeri Katja Virtanen. Aikaisempina vuosina Nainen ja Musiikki ry oli järjestänyt oman festivaalin Hartolassa, nyt koko festivaali siirrettiin Poriin Muijarockin yhteyteen.

Torstaina 13.9. festivaali alkoi teemalla Fortissimo, avajaisissa lauloi naiskuoro Primus ja soitti Palmgren-konservatorion naisopiskelijoista koottu pianotrio. Illan konsertissa Pori Sinfonietta esitti naissäveltäjien musiikkia johtajanaan Jaana Haanterä ja solistinaan Kaija Saarikettu. Perjantain 14.9. teeman Misterioso alla oli kolme erillistä konserttia: Carita Holmström, Kitkerät Neitsyet sekä Marja Mattlar ja Eveliina Kontio. Lauantaina oli Muijarock. Sunnuntain 16.9. Religioso alkoi teemajumalanpalveluksella jossa pappi, liturgi, urkuri, kanttori ja kuorolaiset olivat kaikki naisia. Iltapäivällä Vox Silentii-yhtye esitti birgittalaisnunnien lauluja Keski-Porin kirkossa. Tapahtumaa markkinoitiin Satakunnan Kansan välissä jaetulla Nainen ja Musiikki –festivaalilehdellä (Liite 12).

Kävijöitä oli neljän päivän aikana yhteensä 1600, joista Muijarockissa noin 1000. Koko festivaalissa esiintyi yhteensä vajaa 300 henkeä, joista yli puolet oli naisia. Valtaosa musiikista oli naisten tekemää. (Liite 8.)

#### 5.1.5 Muijarock 2001, bändikatselmus ja –kisa 15.9.2001

*"Huumori kukki, sukkanauhat vilkkuivat, yleisö riehaantui ja rokki soi kaatosateen piiskaamassa Porissa, kun toinen kansallinen Muijarock valtasi kaupungin estradit (S., K. 2001)."*

Toisen Muijarockin kohdalla emme edes yrittäneet pitää kiinni bändeistä joissa olisi vain naisia. Sen sijaan halusimme esitellä mahdollisimman monta mielenkiintoista kokoonpanoa. Halusimme myös siirtää osan festivaalista ikäraajattomaan paikkaan kulttuuritalo Annankatu 6:een, jotta alaikäisetkin pääsisivät tapahtumaan mukaan. Festivaalin teemana oli "Rock Around the Clock", ensimmäinen bändi aloitti Annankatu 6:ssa lauantaina klo 12 ja viimeinen bändi lopetti Scandic Hotellissa klo 03 sunnuntaiaamuna.

Bändikisan tuomareina toimivat illalla esiintynyt kokenut naisrockmuusikko Aija B. Puurtinen, Paavo Bäckman Merceedees tuotannosta ja Dingon Jonttu Virta. Tuomaristoon liittyi

paikan päällä vielä HBTB:n kitaristi Esa Kuloniemi. Kommentaattorina toimi Radiomafian (nykyisin YleX) suosittu stand up -koomikko Paula Noronen alias Sirkka-Liisa.

TAULUKKO 3. Muijarock 2001, bändikatselmuksen- ja kisan aikataulu

12.00	Jane ja Karanneet lapset, Pori
<b>Bändikatselmus &amp; -kisa</b>	
12.30	Aurora K, Helsinki
13.00	Firma, Kuopio
13.30	Barock, Helsinki
14.00	Lumous, Tampere
14.30	Madhounds, Seinäjoki
15.00	Jayva, Kotka (vuoden 2000 Muijarock-voittaja)
15.30	Bändikisan voittajan julistaminen ja Encore!

Katselmuksen aloitti Jane ja Karanneet lapset (Pori), joka oli Play Girls Magazinen laulajan toinen bändi. Koska yhtye edusti järjestäjätahoa, se esiintyi varsinaisen kisan ulkopuolella. Kisaan ottivat osaa Aurora K (Helsinki), Firma (Kuopio), Barock (Helsinki), Lumous (Tampere) ja Madhounds (Seinäjoki). Bändikisan pääesiintyjänä oli edellisen vuoden voittaja, kotkalainen Jayva joka soitti funkilla maustettua hard-rockia. Katselmuksen voitti sie-lukasta rockia soittanut Lumous. Jaetulle toiselle sijalle tulivat persoonallista suomi-pop/rockia soittanut Barock ja retrorockiin kallellaan ollut Madhounds.

*"Tamperealainen Lumous rokkaa tanakasti suomeksi. Laulaja Piritta Vartola esiin-tyy keimaillen ja miestrio säestää katveessa." (Kononen 2001a)*

*"Voittajabändi sai tuomareilta kehuja varmasta soitostaan ja selkeistä ker-tosäkeistään. Biisejä he pitivät vivahteikkaana ja, nomen est omen, voimakkaita tunteita herättävänä.--*

*Lumouksen jäsenet eivät paikalle saapuessaan olleet edes täysin selvillä osalli-suudestaan bändikilpailuun - voitto tuli siis yllätyksenä." (Lang 2001.)*

*"- Tämä bändi oli aivan loistava. Kun Lumous-sana käännetään toisinpäin, saa-daän Suomu L, joka oli myös lotta-ystäväni nimi. Tuolloin myös seurustelin Lars-nimisen viikingin kanssa, mutta minua hävetti Larsin viikinkilakki niin, ettei seu-rustelusta tullut mitään, kommentoi Radiomafiasta tuttu juontaja Sirkka-Liisa Lu-mous-orkesterin keikan jälkeen. --*

*- Lumouksen lisäksi koin katselmuksen aikana erinäisiä yllätyksiä, kuten suhteel-lisen nuoren tyttöbändin [Barock], joka soitti tasokasta progea, Jonttu [Virta] kävi läpi kuulemaansa." (Saari 2001c.)*

*"Lavalla on kotkalainen Jayva-yhtye. Heti huomaa, että heissä on ainesta. Eng-lanninkielinen, hieman Cranberries-tyliin tunnelmoiva rock jylisee. --*

*Eipä harmita enää yhtään, että on pitänyt istua kuusi tuntia autossa. Tällaista se on: Suomessa piileskelee Jayvan kaltaisia lahjakkaita bändejä, ja hyvien festivaalien tehtävänä on kaivaa heidät esiin. " (Kononen 2001a.)*

#### 5.1.6 Muijarock 2001, pääkonsertti 15.9.2001

Pääkonsertti oli jaettu kahteen osaan, ikäraajattomassa tilassa Annankatu 6:ssa soitettavaan Päivärockiin ja heti sen loputtua Scandic Hotellissa alkaneeseen Iltarockiin. Halukkaita esiintyjiä haettiin Muijarockin kotisivuilla kerätyn Naisrockverkoston (Luku 5.3) kautta. Tapahtuman juonsi edellisvuoden tapaan trubaduuri Kati Pellinen.

TAULUKKO 4. Muijarock 2001, pääkonsertin aikataulu

<b>Pääkonsertti:</b>	
<b>Päivärock</b>	
Kulttuuritalo Annankatu 6, liput 10mk, ei ikärajaa	
16.40	Valohoito, Turku
17.30	Punk Lurex O.K. Tampere
18.30	Minerva, Tampere
<b>Iltarock</b>	
Hotelli Scandic, Pori, liput 40mk, K18	
19.00	ovet auki
19.20	Jayva, Kotka
20.00	Kide ja Kone, Pori
20.40	Sister Manik, Turku
21.20	Play Girls Magazine, Pori
22.00	Tarja Kulho, Radio Mafia
22.20	Passionworks, Vantaa
23.00	Sanna Mansikka Band, Turku
24.00	Liisa Akimof, Aija B. Puurtinen ja Maria Hänninen
01.00	Erja Lyytinen and Dave's Special, Helsinki
<b>Blues &amp; jazzjemit</b>	
2.00	Palmgren-konservatorion jazzosaston yhtye
2.40	Stadian Pop& jazz -musiikkiosaston naisyhtye
3.20	jemit
<b>Elektroninen yö</b>	
2.00	DJ Kong
4.00	bileet päättyvät

Päivärockissa esiintyivät suomenkielistä pehmeää poppia soittava turkulainen Valohoito, yhteiskunnallisesti kantaaottava tamperelainen punkbändi Punk Lurex O.K. ja vaihtoehtoista energistä rokkia soittava Minerva Tampereelta, Merceedees-tuotantoyhtiön tallista.

*"Turkulainen Valohoito pop-rockaa virkeästi Blondie-Martha & the Muffins-tyyliin. Laulaja Sannimari on niin reipas että itäsuomalaisen päätä särkee. Kitaristi Miro lomittaa komppi- ja leadosuuksia taitavasti.*

--

*Päivän ensimmäinen hieman tunnetumpi bändi on tamperelainen Punk Lurex OK, joka on levyttänyt melodista uusvanhaa punkkia jo viisi levyllistä. -- Sano-  
ma on jyvettä ja sähkökitaroista sahataan voimasointuja, mikä on kontrastissa  
rauhallisen esiintymisen kanssa.*

--

*- Poliittinen vastustaja on poistanut virran kitaristin laitteesta. Saisimmeko sen ta-  
kaisin.*

*- Tekniikka on ystävämme. Show must go on.*

*Vasemmistolaishenkisen Punk Lurex OK:n Riitta Suojasen ja Tiina Wesslinin la-  
vakeskustelua." (Kononen 2001a.)*

Ilta-rockin aloitti jo kertaalleen bändikisan yhteydessä esiintynyt Jayva. Bändi soitti lyhyen setin jo bändikisan lopussa, nyt oli luvassa koko setti. Porilainen pitkän linjan laulaja Kide järjesti kokoonpanonsa Kide ja Kone kanssa glamouria ja camp-huumoria yhdistävän shown. Sister Manik Turusta soitti rockaavaa fiilistelymetallia.

*"Porilaisen laulaja-kitaristi Kiden keikka on ykkösantia. Ceeveestä löytyy muun  
muassa Make It Lewis -bändi 80-luvulta. Nykyään Kide keikkailee konetaustan ja  
taustalaulajattaren kanssa. Kide hytkyy kuin Badding, tulkinta on savuista ja eng-  
lanninkieliset biisit venyttelevät modernin bluesin, reggaen ja hömppädiskon ra-  
joilla. Homma menisi himaan minkä tahansa metropolin pikkuklubeilla." (Kononen  
2001a.)*

*"Päivittelemme yhdessä [Maria Hännisen ja Liisa Akimofin kanssa], minkälaisen  
keikan käytännössä tuntematon Kide heitti.*

*- Se kuulosti helvetin hyvältä, Hänninen myöntää.*

*- Kiden kaltaisten hahmojen ei pitäisi lyödä päätä seinään, vaan lähteä täältä,  
Akimof heittää." (Kononen 2001b.)*

*"Mustahuuligoottilaisuuden ylösnousu loisti läsnäolollaan muun muassa turku-  
laisen Sister Manikin showssa (S., K. 2001)."*

Tapahtuman järjestäjäbändi, porilainen Play Girls Magazine esiintyi tämän jälkeen soitta-  
en räminäpunkkia asenteella lähes tuhatpäiselle kotiyleisölle. Sitten vuorossa oli Tarja  
Kulho ja Pyry poika, Radiomafia (nyk. YleX) hulvattomalla musiikkipitoisella huumorilla.  
Passionworks Vantaalta soitti melodista aggressiivista rockia ja persoonallinen turkulainen  
laulaja-lauluntekijä Sanna Mansikka esiintyi bändinsä kanssa.

*"[Play Girls Magazinen] lavashow repii Runaways-henkisiä naisrock-kliseitä, musiikki jytisee monotonisena rockina alkuaikojen Thee Ultra Bimboosin tyyliin. Turkulainen Sanna Mansikka vaihtaa lajin Katariina Honkanen- sukuiseen Radio Suomi -laulelmarockiin. Mansikka on julkaissut musiikkiaan omakustanteina, kas kun levy-yhtiöt eivät ole kiinnostuneet. Lienevätkö vierastaneet laulujaan lapuista lunttavaa laulajaa?" (Kononen 2001a.)*

*"Koko festivaalin äiti Play Girls Magazine edusti musiikillaan aitoa muijarockia. – Muijarock-päivän ja -yön hurjimpia ja hausimpia akteja olivat porilainen Kide & Kone, jonka camp-biitit hyppyyttivät yleisöltä jalat alta, sekä Korson Räkkärimarketin ylpeys Tarja Kulho alias armoitettu stand up -koomikko Paula Noronen." (S., K. 2001.)*

Liisa Akimof, Aija B. Puurtinen ja Maria Hänninen esiintyivät Akimowskaja Sisters-kokoonpanona. Pääesiintyjäksi oli alun perin pyydetty vain Akimofia, mutta hän riemastutti järjestäjät ilmoittamalla että mukaan tulevat myös edellisen Muijarockin pääesiintyjä Aija B. Puurtinen ja Rockin Korkeat Korot –konserteista tuttu viulisti/laulaja/perkussionisti Maria Hänninen. Iltarockin päätti Erja Lyytinen and Dave's Special bluespainotteiseen keikkaan.

*"Sitten on Liisa Akimofin vuoro. Aija 'Honey B' Puurtisen basso ja Maria Hännisen perkussiot ja viulu tuovat lisäväriä reilun puolen tunnin minikeikkaan. Akimof on lavalla entinen ironinen itsensä, ja seitsemäntenä biisinä kuullaan se, mitä moni on odottanut: Kevät.*

*Tunnelma Porin Scandicissa on lämmennyt pitäisikö sanoa sisarelliseksi. Lavalle nousee lahtelainen Erja Lyytinen, joka johtaa rhythm 'n' blues -bändiä räväkällä otteella. Lyytisen ote kitaraan on suorastaan päällekyävä. Munaa vaikka muille jakaa." (Kononen 2001a.)*

Iltarockin jälkeen bileet jakaantuivat kahteen eri osaan, konserttilavalla alkoivat jamit ja DJ Kong johdatteli elektroniseen yöhön toisessa tilassa. Jameissa soittivat Palmgren-konservatorion jazzyhtye ja Stadian pop&jazz musiikkiosaston naisopiskelijoista koottu yhtye. Tarkoitus oli ollut myös avata ennalta sovittujen settien jälkeen lava yleisölle, mutta aikataulut eivät sitä enää sallineet. Yleisesti ottaen aikataulut ja järjestelyt pitivät aivan uskomattoman hyvin kun kyse oli näin suuresta tapahtumasta ja monesta erilaisesta bändistä. Järjestäjät saivat tästä myös kiitosta niin bändeiltä kuin myös yleisöltä.

## 5.2 Mikä oli kotisivujen merkitys Muijarockille?

Muijarockin nettisivut avattiin hyvissä ajoin ennen ensimmäistä festivaalia ja sinne kerättiin tietoa festivaalista ja naisrockmuusikoista. Pienemmillä festivaaleilla ei tuohon aikaan ollut vielä kovin paljon nettisivuja, siksi omat kotisivumme saivat myös paljon positiivista huomiota lehdistöltä ja niitä keuhuttiin mm. "tosi hyvännäköisiksi" (Muijarock! 2000). Kotisivut toimivat myös tiedotusvälineenä ja keskusteluareenana. Koodasin itse sivuston html-pohjaiset sivut ja toimin webmasterina, Play Girls Magazinen miksaaja ja festivaalijulisteiden graafinen suunnittelija Petri Asikainen toteutti monimutkaisemman Takahuone-osion.

### 5.2.1 *www-sivujen rakenne*

#### MUIJAROCK etusivu

##### → MIKSI.

- ↳ Mikä ihmeen Muijarockfestari? Festivaalin ideologista taustaa käsittelevä artikkeli pyrki vastaamaan useimmiten kysyttyihin kysymyksiin (Liite 1).
- ↳ Mitä Muijarockin jälkeen? Jouduimme perustelemaan paitsi olemassaolomme, myös olemassaolomme lakkauttamisen (Liite 9).

##### → Festivaali 2000

##### ↳ TAPAHTUMA

##### ↳ Tapahtumatiedot

##### ↳ Bändikisa

##### → Bändikisan keuhut

##### ↳ Pääkonsertti

##### ↳ Lehtileikkeet (Liite 10)

##### ↳ JÄRJESTÄJÄT. Järjestäjät ja yhteistyökumppanit.

##### ↳ Kolo ry:n esittely.

##### ↳ PAIKKA. Tapahtumapaikka, majoitus ja liikenneyhteydet.

##### → Festivaali 2001

##### ↳ TAPAHTUMA

##### ↳ Tapahtumatiedot

##### ↳ Kiertue

##### ↳ Bändikisa



- ↳ Pääkonsertti
  - ↳ JÄRJESTÄJÄT. Järjestäjät ja yhteistyökumppanit.
  - ↳ PAIKKA. Tapahtumapaikka, majoitus ja liikenneyhteydet.
- TAKAHUONE
- ↳ Päiväkirja. "Hei, me tehdään festari!" Järjestäjien mielteitä ja kummelluksia festarijärjestelyiden syövereistä. (Liite 2.)
  - ↳ Hurjia ja hauskoja tarinoita. (19 tarinaa + 2 kommenttia) Tänne sai lähettää tarinoita naisten seikkailuista miespuolisen rockmaailman syövereissä. Osa tarinoista nauratti, osa kauhistutti. Keskustelu heräsi myös näiden tarinoiden pohjalta.
  - ↳ Vieraskirja / Keskustelu. (44 aihetta)
  - ↳ Naisrockverkosto
    - ↳ Ilmoittaudu mukaan (Liite 6)
    - ↳ Artistit ja bändit (70 kpl). Yhteenveto liitteessä 7.
- PELI. Toinen webmasterimme Petri koodasi vapaa-aikanaan suosituksi nousseen ja koukuttavan pelin jossa perinteisen pacmanin tilalla olivat kaiken edestään syövät Muijarock-huulet, vihollisina kammottavat vihreät pääkallot ja syötävinä kaikkea säädyttöä. Myöhemmin hakiessani netistä tietoa Muijarockista, päädyin hakukoneen kautta erään teekkarin pelisivuille jonne myös Muijarock-peli oli listattu suosikiksi.

### 5.2.2 Keskustelu *www-sivuilla*

Keskustelu kävi vilkkaana ja aiheiden kirjo oli laaja. Ylläpito tiedotti muun sivuston muutoksista ja festivaalin organisaatio tiedotti bändikisasta, vuoden 2001 pääkonsertin esiintyjähausta ja talven 2000-2001 kiertueesta sekä majoituksesta. Tiedotimme myös osallistumisista paneelikeskusteluihin ja tv-ohjelmista joissa sivuttiin Muijarockia (liite 10).

Syvällistä keskustelua herättivät naisen asema rockmusiikissa, muusikkouden riippuminen iästä, popin suhde rockiin, kaupallisuus, bändikisojen tarpeellisuus, tasa-arvo ja naiskiintiöt. Yleisö esitti bänditoivomuksia, naismuusikot teineistä vanhuksiin kertoivat ajatuksistaan Muijarockin tiimoilta ja muutenkin. Eräs yksittäinen muusikko valitti tapahtuman hy-

väntekeväisyysluonteesta<sup>3</sup> ja oli sitä mieltä että rahat voisivat edes joskus tulla köyhille muusikoille itselleen.

Bändit kertoivat demonäänitystunnelmista, jännittivät bändikisaan valintaa ja järjestivät kiertuekeikkoja (Luku 5.3.3, Liite 5). Jälkikäteen lähetettiin keikkaraportteja Muijarock-kiertueelta, molemmilta festareilta ja ihan muiltakin keikoilta. Vieraskirjan myötä tutustuimme paremmin bändeihin, erityisesti Velcran ja Jayvan laulusolisteihin jotka kävivät pitkiä filosofisia keskusteluja kanssamme ennen ensimmäistä festivaalia. Kuulimme yleisön mielipiteitä etu- ja jälkikäteen, saimme palautetta esiintyjiltä keikasta ja kiertueesta ja tietenkin tiedotimme omasta toiminnastamme.

### *5.2.3 Pohdintaa kotisivuista*

Kotisivut olivat olennainen osa Muijarockin järjestelyjä ja julkisuuskuvaa, koska tieto festivaaleista levisi lähinnä sitä kautta. Varsinkin ensimmäisenä vuonna budjetti oli hyvin pieni eikä mainontaa juurikaan ollut muualla, julisteita ja tarroja lukuun ottamatta. Mainostimme musiikkiaiheisilla keskustelupalstoilla ja lähetimme sähköpostia naisbändeille, joiden kotisivut löysimme. Tiesimme Muijarockin olevan jo ajatuksena keskustelua herättävä tapahtuma, joten halusimme tarjota tälle keskustelulle selkeän paikan kotisivuillamme jossa jokainen halukas pääsi ilmaisemaan mielipiteensä. Koska festivaalin yksi päätavoitteista oli herättää keskustelua ja vaikuttaa asenteisiin, useita vuosia esillä olleet kotisivut tavoittivat useampia ihmisiä kuin paikalliset, pienehköt festivaalit. Halusimme myös yrittää vastata keskitetysti useimmin kysyttyihin kysymyksiin, siksi liitimme sivuille kaksi artikkelia jossa valotimme ajatuksiamme ja ideologiaamme (Liitteet 1 ja 9).

Korostimme festivaalijärjestelyn yhteisöllisyyttä, järjestäjäorganisaation läpinäkyvyyttä ja ruohonjuuritason asennevaikuttamista julkaisemalla järjestäjien nettipäiväkirjaa (Liite 2) osin omaksi iloksemme, osin muille hyödyksi ja opiksi. Nettipäiväkirjat eivät olleet kovin yleisiä vielä vuosituhannen vaihteessa, ne tulivat yleisempään tietoisuuteen vasta vuonna 2005 toimittajien ja poliitikkojen blogien kautta.

---

<sup>3</sup> Ensimmäisen Muijarockin tuotto meni syrjäytyneille nuorille Porin Nuorisoaseman Kolo-yhdistyksen kautta, toisen Muijarockin tuotto meni Nainen ja Musiikki ry:lle.

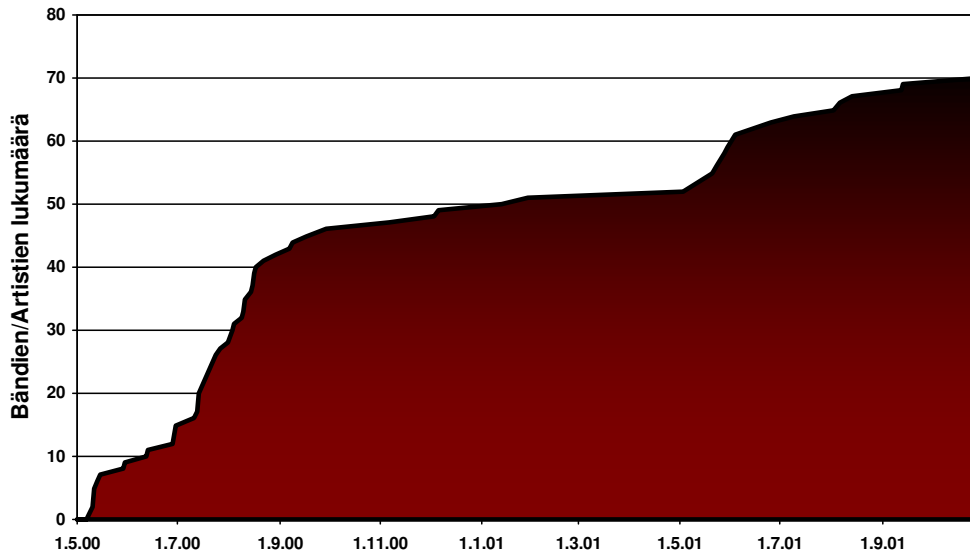
### 5.3 Mikä oli Naisrockverkosto ja miten sitä hyödynnettiin festivaalijärjestelyissä?

Muijarockin järjestelyiden yhteydessä keräsimme kotisivuille Naisrockverkostoa, joka koostui 70 naispuolisista artistista ja bändistä joissa oli naisia. Listasta oli linkki jokaisen bändin Naisrockverkosto-esittelysivulle, useat lähettivät myös kuvia esittelysivulleen. Esittelysivua varten bändit täyttivät ilmoittautumislomakkeen (Liite 6) ja antoivat luvan tietojen julkaisemiseen Internetissä. Taulukkomuotoinen yhteenveto Naisrockverkoston bändeistä on liitteessä 7. Naisrockverkoston kautta tiedotettiin toisen festivaalin esiintyjähausta ja järjestettiin talkoovoimin valtakunnallinen 10 keikan Muijarock-kiertue.

#### 5.3.1 Naisrockverkoston kerääminen

Naisrockverkoston ainoana pääsyvaatimuksena oli että kokoonpanossa oli vähintään yksi nainen. Bändejä ja artisteja ilmoittautui mukaan puolentoista vuoden aikana yhteensä 70 kappaletta. Naisrockverkostosta tiedotettiin alussa lähinnä netissä, myöhemmin kerroimme siitä myös lehtihaastattelujen yhteydessä. Netissä lähetin tiedotteita suosituille muusikoiden keskustelupalstalle muusikoiden.net. Kävin myös läpi Latviksen Rockdata - Internetsivuston, jossa oli satoja bändejä käsittävä listaus suomalaisista bändeistä. Otin yhteyttä kaikkiin niihin, joissa oli vähintään yksi naisjäsen. Samalla levitin myös tietoa Muijarockista, minkä myötä jokainen bändi johon otin yhteyttä kuuli Muijarockin olemassaolosta. Ilman lupaa emme lisänneet ketään, kaikki verkoston artistit ja bändit täyttivät itse ilmoittautumislomakkeen.

Verkostoon saivat ilmoittautua itsensä naisrockmuusikoiksi tuntevat bändillä tai ilman bändiä, niinpä meillä oli parin artistin lisäksi myös bändi nimeltä ”Halutaan kitaristi!!!”. Tyyli-ilajin suhteen emme myöskään asettaneet määritelmiä. Jos bändi itse halusi ilmoittautua naisrockverkostoon mukaan niin olimme sen valmiita liittämään. Listalta löytyi niin trubaduureja, punkbändejä kuin soul-orkestereitakin.



**KUVIO 1.** Naisrockverkoston kasvu

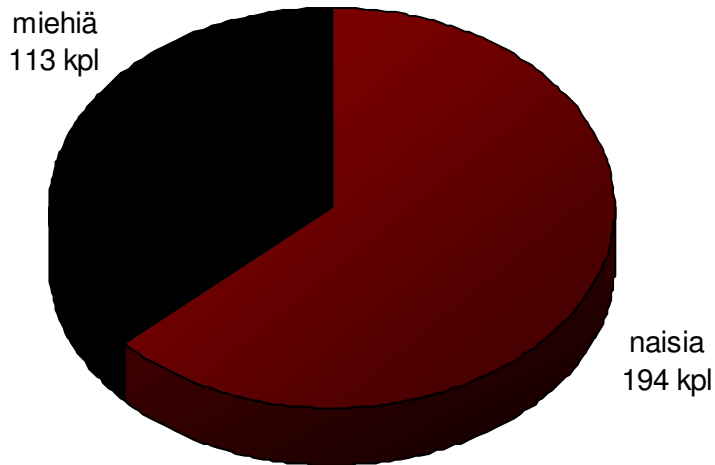
Aloitimme verkoston keruun 7.5.2000 ja verkoston koko kasvoi nopeasti (KUVIO 1). Alku lähti hyvin käyntiin ja heinäkuun alkuun mennessä meillä oli 15 bändiä mukana. Erityisesti pari viimeistä kuukautta ennen ensimmäistä festivaalia (1.-3.9.2000) toivat paljon lisää jäseniä Naisrockverkostoon, heinäkuun aikana verkostoon liittyi 13 uutta jäsentä ja elokuun aikana 14. Kerroimme verkoston olemassaolosta myös useimmissa lehtihaastattelussa ja niiden määrä tietenkin lisääntyi juuri ennen festivaalia. Syyskuun 2000 alussa meillä oli 42 jäsentä, joten jo tuolloin Naisrockverkosto oli kerännyt 60% lopullisesta jäsenmäärästään.

Syystalven 2000 mittaan bändien mukaantulo hidastui, ilmoittautumisia tuli vain pari kuussa. Keväällä 2001 oli useamman kuukauden tauko ilmoittautumisissa. Sivuston palvelin hajosi toukokuussa kadottaen kaiken vieraskirjaan lähetetyn materiaalin maaliskuulta asti. Toukokuun 8 bändin kasvupyrähdyksestä osa oli todennäköisesti jo aiemmin ilmoittautuneita mutta nyt uudelleen ilmoittautumisensa lähettäneitä. Esiintyjähausta tiedotettiin jälleen laajalti Internetissä ja lehdistössä. Kesällä 2001 jäsenistö kasvoi jälleen parin bändin kuukausivauhtia, kunnes toisessa Muijarockissa (15.9.2001) meillä oli 69 bändiä kasassa. Tämän jälkeen emme enää aktiivisesti keränneet lisää jäseniä, mutta viimeinen yksittäinen ilmoittautuminen tuli 29.10.2001.

Naisrockverkostoon ilmoittautui myös yksi bändi joka ei halunnut tietojaan näkyville nettiin. Tämän bändin tietoja en ole myöskään ottanut mukaan yhteenvetoihin.

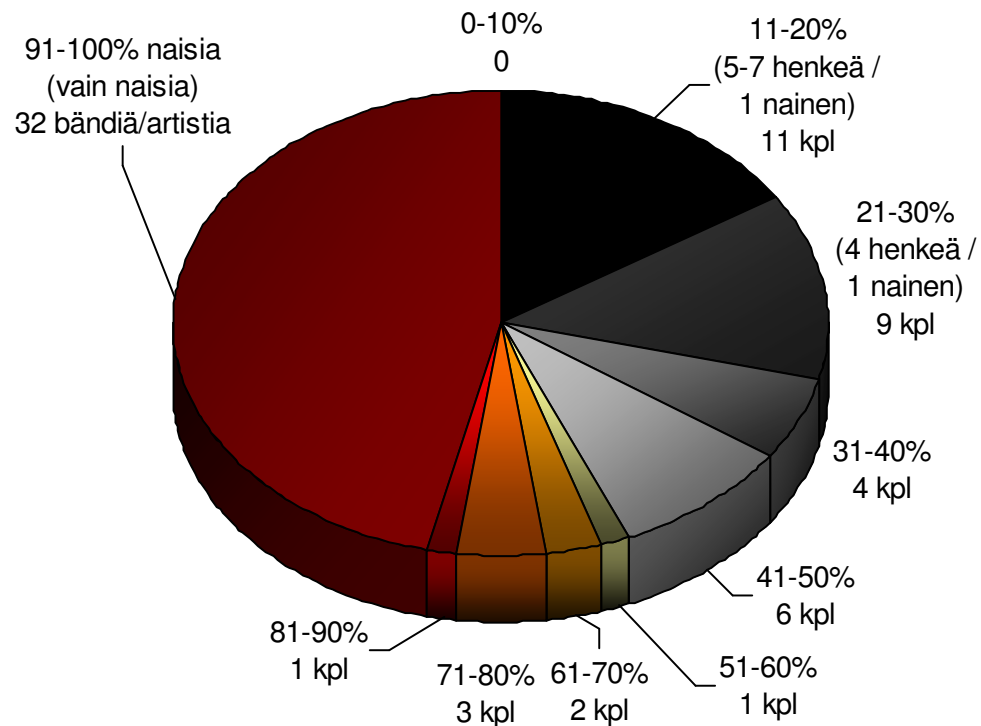
### 5.3.2 Naisrockverkoston koostumus

Naisrockverkostoon kuului 70 bändiä tai yksittäistä artistia. Koska osa bändeistä oli seka-bändejä, Naisrockverkostoon kuului näin ollen myös suuri määrä miehiä (KUVIO 2).



**KUVIO 2.** Naisten ja miesten lukumäärät Naisrockverkostossa, bändit ja artistit

Lukumäärässä on todennäköisesti pieniä virheitä naisten ja miesten osuuksissa. Osa bändeistä esitteli muusikot taiteilijanimillään, eikä kaikista käynyt sukupuoli selvästi ilmi. Epäselviä tapauksia oli kuitenkin niin vähän että tein parhaan kykyni mukaiset arvaukset ja listasin muusikot sen mukaan. Naisrockverkostossa oli muusikoita yhteensä 307, joista naisia 194 (63%) ja miehiä 113 (37%). Yksittäiset miehet eivät voineet ilmoittautua verkostoon mukaan, mutta bändeistä suurimmassa osassa oli myös miehiä mukana. Muutama bändi oli ilmoittanut vain bändin naislaulajan mukaan Naisrockverkostoon, kertoivat lomakkeessa että bändin muut jäsenet ovat miehiä mutta eivät nimenneet näitä tarkemmin.



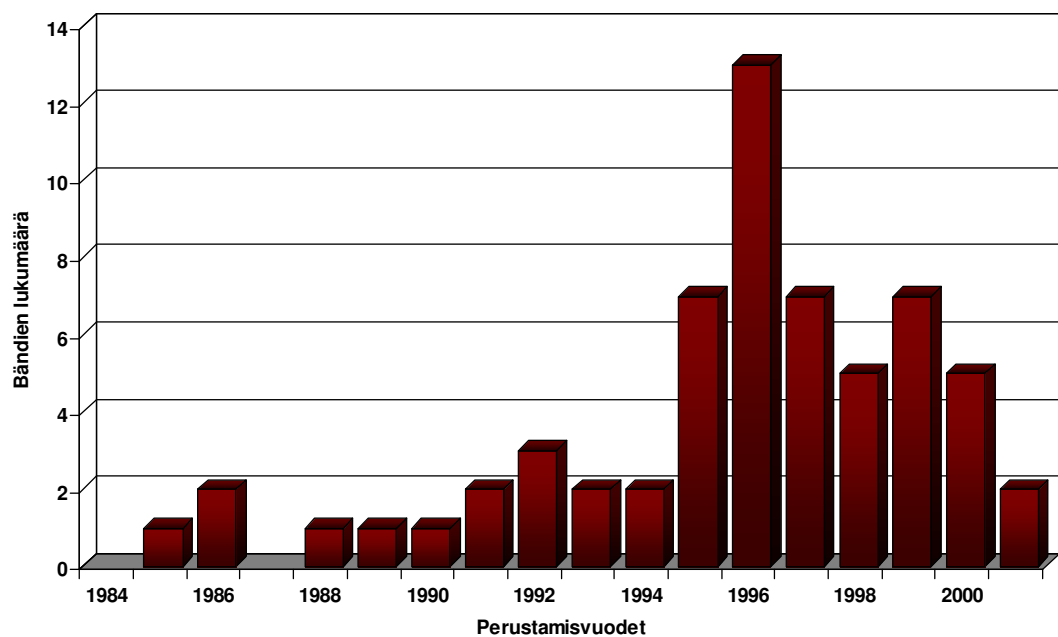
**KUVIO 3.** Naisten prosentuaalinen osuus Naisrockverkoston bändeissä

Naisrockverkostossa oli 70 artistia tai bändiä joissa oli keskimäärin 4,4 muusikkoa. Kuviossa 3 on listattu naisten prosentuaalinen osuus verkoston bändeistä. Verkostoon ilmoitautui 7 sooloartistia, suurimmat kokoonpanot olivat 10-naiset The Souldiers ja Naiskuo-ro Kirkujat. Naisrockverkostossa oli 23 bändiä joissa oli yksi nainen ja 5 bändiä joissa oli yksi mies.

- Yhdessäkään bändissä ei ollut alle 10% naisia, sillä suurimmat sekabändit olivat 7-henkisiä ja Naisrockverkoston pääsyvaatimuksena oli vähintään yksi nainen.
- Bändit, joissa oli 11-20% naisia, olivat kooltaan 5-7 henkeä ja niissä oli yksi nainen. Näitä bändejä oli 11 kappaletta. Suurin osa naisista oli laulajia, mutta heidän lisäksi kategoriassa oli 2 laulaja-kitaristia ja kosketinsoittaja.
- Kategorian 21-30% kaikki 9 bändiä olivat nelihenkiä ja niissä oli yksi naisjäsen. Laulajien lisäksi naisista löytyi laulaja-perkussionisti ja basisti.
- Ne neljä bändiä joissa oli 31-40% naisia, olivat 3-6 henkiä ja naisia oli bändissä yhdestä kahteen. Instrumentalisteista löytyi kitaristi, basisti ja kosketinsoittaja.
- Kategoriassa 41-50% olevat 6 bändiä olivat kooltaan 4-7 henkeä ja instrumentalistien määrä lisääntyi selvästi. Laulajat & taustalaulajat olivat edelleen tämän kategorian naismuusikoiden enemmistöä, mutta heidän lisäksi (ja heistä) löytyi kaksi kitaristia, kaksi basistia, kaksi rumpalia, kolme kosketinsoittajaa ja yksi puhaltaja.

- Kategoriaan 51-60% kuului yksi 7-henkinen bändi jossa neljästä naisesta puolet oli laulajia ja puolet puhaltajia.
- Kahdessa bändissä oli 61-70% naisia ja kolmessa 71-80%. Bändeihin kuului 3-6 henkeä ja niissä oli yhdestä kahteen miestä.
- Suurin, 91-100% kategoria koostui 32 bändistä joissa oli ainoastaan naisia. Näistä 7 oli yksittäisiä naisartisteja ja loput 25 olivat 2-10 hengen bändejä. Keskimääräinen bändin koko oli 4,8 henkeä. Bändeistä 9 mainitsi tyyliluonnehdinnassaan sanan pop, lopuista löytyi mm. tyylilajeja rock, punk, heavy, funk ja grunge. Musiikin analysointiin suhtauduttiin myös huumorilla, mm. bändi Meaddolls kertoi musiikistaan että "pilvessä tehdyn kuuloiset biisit kuulostavat kännissä soitetuilta".

Eräänä vertailukohtana Naisrockverkostolle voidaan pitää Rockluuta ry:n bändilistaa vuodelta 1988, jossa oli 19 tyttöbändiä ja seitsemän sekabändiä, joissa naisia oli enemmän tai yhtä paljon kuin miehiä (Knuuttila 1997, 24). Naisten bändien määrä on lisääntynyt selvästi kymmenen vuoden aikana, mutta myös Internetin yleistyminen tällä välin on mahdollistanut aiempaa paremman tiedottamisen ja verkostoitumisen.

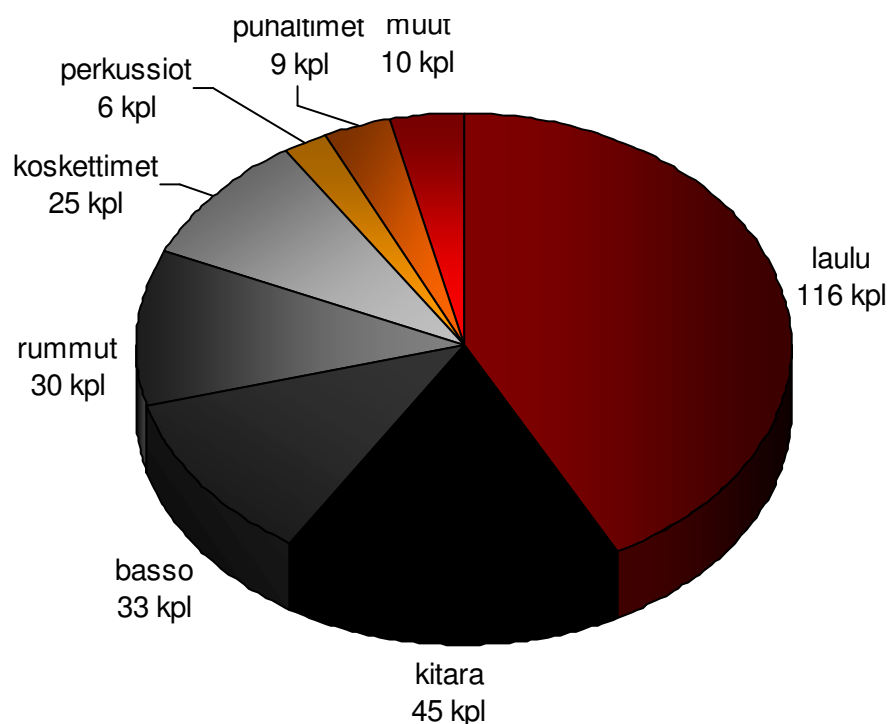


**KUVIO 4.** Naisrockverkoston bändien perustamisvuodet

Kysyimme bändeiltä kauanko ne olivat olleet kasassa ja yksittäisiltä artisteilta milloin he aloittivat aktiivisen musiikin harrastuksen. Varhaisimmat vastaukset 1970, 1971 ja 1977 olivat yksittäisten artistien aloitusvuosia, siksi jätin ne pois kuviosta 4. Vaikka bändeissäkin oli yksittäisiä muusikoita jotka olivat soittaneet pitkään, niin näiden tietoihin merkittiin

bändin perustamisvuosi. Koska suurin osa verkoston jäsenistä oli bändejä, jätin selvyuden ja vertailukelpoisuuden vuoksi tästä kaaviosta pois yksittäisten artistien harrastuksen aloitusvuodet.

Naisrockverkostosta löytyi myös sellaisia bändejä jotka kertoivat soittoharrastuksensa alkaneen vasta bändin perustamisen myötä, Namunaiset kertoivat aloittaneensa ”AIVAN nollasta”. Verkoston pisin yhtäjaksoisesti toiminut bändi oli Auringonvalo, joka oli aloittanut toimintansa 1985. Enemmistö bändeistä oli soittanut muutaman vuoden ajan, mutta joukosta löytyi myös alle vuoden kasassa olleita kokoonpanoja. Verkostoa kerättiin vuosina 2000-20001, bändeistä 3-4 kpl perustettiin ensimmäisen Muijarockin jälkeen.



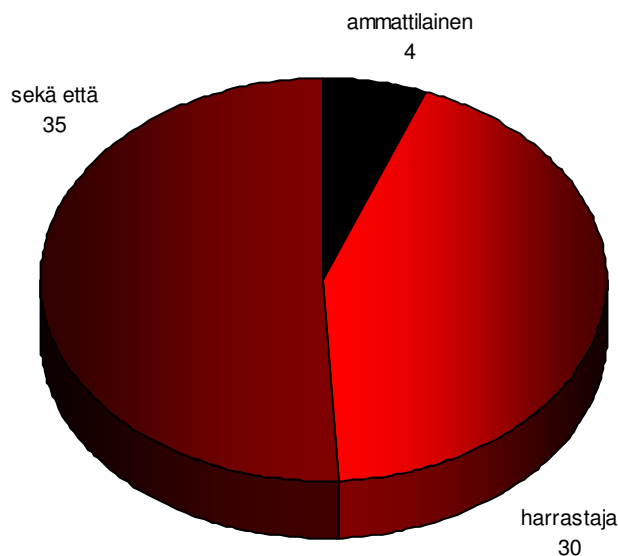
**KUVIO 5.** Naisartistien ja bändien naismuusikoiden soittimet Naisrockverkostossa

Naismuusikoita oli verkostossa yhteensä 194, mutta kuviossa 5 esitettyjen yhteenlaskettujen soittimien lukumääräksi tuli 274. Laulajien huomattava osuus johtuu siitä, että useat muusikot lauloivat samalla myös taustoja ja toisaalta useat laulajat soittivat samalla myös kitaraa. Muutamassa bändissä jokainen jäsen laskettiin laulajaksi. Soittavien taustalaulajien lisäksi bändeistä löytyi myös paljon multi-instrumentalisteja. Kolmen naisen ja yhden miehen muodostamassa Ugly when she eats -bändissä neljä soittajaa soitti yhteensä 10 instrumenttia. Muijarockissakin esiintyessään bändi vaihtoi joka kappaleeseen eri soittajat ja laulajan. Bändissä ei ollut erityisiä vakituisia soittimia vaan kaikki soittivat kaikkea.



Gronow (1999, 30-31) toteaa, että naiset ovat enimmäkseen olleet bändeissä laulajina tai muuten bändin koristeina. Laulu on Sari Kaasisen mukaan ollut luonteva tapa naiselle ilmaista itseään muun muassa siksi, että tällöin kädet jäävät vapaaksi työnteolle (Irjala 1992, 8). Piano taas on ollut perinteisesti hyvien perheiden tyttöjen ja heidän vanhempinsa suosiossa, koska soitinta soitetaan kotona ja perhepiirissä (Gronow 1999, 34; Lähteenmaa 1989, 101). Siitä on ollut helppoa jatkaa myös bändin kosketinsoittajaksi (Lähteenmaa 1989, 93). Naisrockverkostossa perinteisesti miesten bändisoittimiksi mielletyt kitara, basso ja rummut kiilasivat naisbändien suuren osuuden ansiosta hienosti ohi traditionaalisina naisten soittimina tunnettujen koskettimien.

Naisrockverkoston soittimien kuriositeetteja olivat mm. vakituiskokoonpanossa kahta bassoa käyttävä bändi Namunaiset ja Naiskuoro Kirkujat joka ilmoitti käyttävänsä tarpeen mukaan soittimina myös perunoita, kansioita ja vispilöitä. Osastoon muut soittimet kuuluivat myös viulu (Play Girls Magazine, Maria Hänninen), Australian aboriginaalien soitin didgeridoo (Play Girls Magazine, Pinball Freax) ja haitari (Vuokkoset). Elektroninen musiikki ei ollut kovin vahvasti edustettuna, ainoastaan Pinball Freax käytti sampleja ja artisti Jaana listasi soittimiinsa tietokoneen.



**KUVIO 6.** Naisrockverkoston bändien ja artistien ammattimaisuus vastaajan oman määritelmän mukaan

Pyysimme verkostoon ilmoittautuneita bändejä määrittelemään itse, olivatko he ammattilaisia, harrastajia vai sekä että. Useimmat kokivat olevansa sekä ammattilaisia että harrastajia (Kuvio 6). Harrastajat halusivat korostaa tällä vakavaa suhtautumistaan musiikkiin. Toisaalta monet bändeistä jotka suuri yleisö olisi luokitellut ammattimaisiksi, halusivat il-

meisesti olla vaatimattomia ja laittoivat itsensä osioon sekä että. Vain neljä bändiä / artistia oli omasta mielestään ammattilaisia. Yksi vastaajista ei halunnut ollenkaan luokitella kokoonpanoansa ammattimaisuuden mukaan.

Myöskään aiemmissa tutkimuksissa naiset eivät ole mielellään luokitelleet itseään ammatteisiksi tai muusikoiksi. Blomqvist ja Puurtinen (1988, 74) haastattelivat tutkimustaan varten Oulunkylän Pop&Jazz opiston yli 18-vuotiaita opiskelijoita. Naisopiskelijoista 71% piti itseään harrastelijoina ja 50% aikoi pysyäkin sellaisena, kun miesopiskelijoista harrastelijoina itsensä näki vain 44% haastatteluhetkellä ja 11% tulevaisuudessa. Kateiston (2005, 51) haastattelemat helsinkiläiset 19-31 -vuotiaat rockia soittavat tytöt eivät halunneet kutsua itseään muusikoiksi. Tutkijan mielestä se ei johtunut itsetunnon puutteesta, sen sijaan hän arveli että turhan itsekehun välttämällä yritettiin välttää konflikteja ennakkoluuloisesti naisrokkareihin suhtautuvien miesten kanssa.

### *5.3.3 Naisrockverkoston Muijarock- kiertue 2000-2001*

Ajatus kiertueesta lähti jo ennen ensimmäistä Muijarockia kun katsoimme kymmenien bändien mittaista listaa [www.sivuillamme](http://www.sivuillamme). Listaa pitäisi jotenkin hyödyntää ja aktivoida ihmisiä tekemään yhteistyötä myös keskenään, kaikki kun eivät mitenkään mahdu yhdelle festivaalille. Tiedotimme kiertueesta vieraskirjassa, ja kerroimme lähtökohdat. Kuka tahansa Naisrockverkoston jäsen sai toimia emäntäbändinä ja kutsua kaksi muuta bändiä mukaan. Emäntäbändin tuli tehdä kaikki käytännön järjestelyt: etsiä keikkapaikka ja sopia päivämäärä, neuvotella palkkiot, hoitaa paikalle äänentoiston ja valot sekä tarpeen tullen järjestää vaatimattoman majoituksen kauempaa tuleville vierasbändeille. Muijarock-organisaatio auttoi tapahtuman tiedottamisessa, esiintymissopimusten teossa ja laskutuksessa. Lähetimme aina jokaista keikkaa varten suuren määrän Muijarock-julisteita ja tarroja kaupungille levitettäväksi, erityisesti tarrat olivat suuressa suosiossa. Mainostimme myös keikkaa nettisivuillamme ja kävimme keskusteluja vieraskirjassa missä suunnittelimme uusia keikkoja, haimme vierailevia bändejä ja kerroimme kuulumisia keikoilta. Valittavasti palveluoperaattorista johtuvista syistä keskustelu katosi nettipalvelimen kaaduttua eikä sitä pystytty enää saamaan takaisin.

Verkoston bändit järjestivät liitteessä 5 luetellut keikat. Play Girls Magazine ei ollut asettanut kiertuekeikan kriteeriksi omaa mukana olemistaan, mutta useimmat bändit pyysivät meidät mukaan. Niinpä PGM soitti itse järjestämiensä Porin ja Tampereen kiertuekeikkojen lisäksi myös Oulussa ja Seinäjoella Madhoundsien vieraana, Helsingissä Aurora K:n

vieraana ja Tammisaarella Sister Manikin vieraana. Tunnelma kiertueella oli mahtava, aktiiviset ja osaavat bändit tutustuivat toisiinsa ja nauttivat yhdessä musiikin tekemisestä. Järjestetty majoitus oli suuri tekijä bändien viihtyvyydessä ja yhteisöllisyydessä. Porissa keräännymme jatkoille Velcran hotellihuoneeseen ja keskustelimme syvällisiä aamuyöhön asti, Seinäjoella yövyimme järjestävän bändin kitaristin tyttöystävän siskon luona, juhlimme kotibileissä paikallisten bändien kanssa ja käperryimme lattialle nukkumaan patjoilla. Oulussa osalle bändistä oli varattu hotellihuoneet ja purskahdimme rumpalimme Tiinan kanssa nauruun astuessamme sisään siistiin hotellihuoneeseen ja nähdessämme television tervehdyksen ”Welcome Mr/Mrs Play Girls Magazine”.

Epäroimme aluksi kiertue-nimitystä, mietimme oliko se liian suureellinen siinä vaiheessa kun keikkoja oli tiedossa vain pari kappaletta. Aktiivisia järjestäjiä ja kiinnostuneita ravintoloita alkoi kuitenkin kuukausien kuluessa löytyä. Lopulta keikkoja oli 10 kpl seitsemässä eri kaupungissa, järjestäviä bändejä tai yhdistyksiä kuusi kappaletta ja eri tapahtumissa soitti yhteensä 19 bändiä, joten kiertueesta tuli varsin mittava.

#### 5.4 Miten Muijarock liittyi Rockin Korkeisiin Korkoihin?

Muijarock ja Rockin Korkeat Korot olivat erilliset tapahtumat joita lähdettiin järjestämään samaan aikaan toisistaan tietämättä. Molemmissa järjestävänä osapuolena oli muusikoita (Play Girls Magazine ja Heinäsirkka) ja molemmissa haluttiin tuoda suomalaista naisrockosaamista esille. Rockin Korkeat Korot oli suuremman profiilin tapahtuma, artistit olivat tunnettuja ja sekä mediahuomio että lipunmyynti oli sen mukaista. Muijarockissa oli myös mukana pari tunnetumpaa artistia pääesiintyjänä, mutta loput olivat tuntemattomampia bändejä. Rockin Korkeissa Koroissa kymmenet naislaulajat esittivät 1-2 hittikapaletaan (olosuhteiden pakosta) miehistä kootun taustabändin säestyksellä, Muijarockissa bändit esiintyivät kokonaisuudessaan ja soittivat kukin lyhyen keikan. Rockin Korkeat Korot oli enemmän konserttityyppinen, Muijarock taas muistutti festivaalia vaikka järjestettiin sisätiloissa.

Kun kuulimme Heinäsirkan järjestävän ensimmäistä konserttia, otimme yhteyttä ja ehdotimme yhteistyötä. Heinäsirkka lähtikin mielellään mukaan ensimmäisen Muijarockin bändikisaan tuomariksi ja illan pääesiintyjäksi (Luku 5.1.1) . Meille Heinäsirkan henkinen tuki ja mukanaolo oli äärettömän tärkeää ja koimme sen tuovan meille arvovaltaa ja uskottavuutta Suomen naisrock-piireissä. Halusimme myös korostaa naisten välistä solidaarisuutta ja sitä etteivät nämä kaksi miltei samanaikaista tapahtumaa halunneet mitenkään kilpailla toistensa kanssa.

Kun Rockin Korkeat Korot –konsertti sai jatkoa Tampereella, Play Girls Magazine kutsuttiin avaamaan konsertti (Luku 6.2.1). Muijarockista oli tarkoitus myös näyttää pätkiä Rockin Korkeat Korot –dokumentissa joka esitettiin tammikuussa 2001 Nelosella, mutta Heinäsirkasta riippumattomista syistä Muijarock-osio leikattiin dokumentista pois. Heinäsirkka ilmaisi pahoittelunsa meille niin räväköin sanakääntein, ettei Tuikku voinut julkaista viestiä Muijarockin vieraskirjassa (cd-rom, Liite 12). Play Girls Magazinea haastateltiin myös Rockin Korkeat Korot –kirjaa (Aho & Taskinen 2003) varten, ja naisrockin historiaan päättyi 2,5 sivun artikkeli Play Girls Magazinesta (mts., 275-277) ja 1,5 sivun artikkeli Muijarockista (mts., 277-278). Meidän mielestämme jo kirjaan mukaan pääsy oli saavutus sinänsä.

## 5.5 Miten Muijarockiin suhtauduttiin?

Yleisö, media ja muut rockmuusikot suhtautuivat Muijarockiin hyvin monella eri tavalla. Saimme sekä kiitoksia että kritiikkiä niin tapahtuman nimestä, bändivalikoimasta kuin ideologiasta. Koska eräs päätavoitteistamme oli keskustelun herättäminen (Liite 1), olimme tyytyväisiä myös julkisesti annetusta negatiivisesta palautteesta. Enää ei kukaan voisi väittää ettei naisrockmuusikoita ole olemassakaan (Liite 9).

### 5.5.1. Hyvä että tällaista järjestetään!

Tasavallan Presidentti Tarja Halonen lähetti sähkötervehdyksensä molempiin tapahtumiin. Bändit kiittelivät järjestelyitä lehtijutuissa ja vieraskirjassa. Yleisöltä tuli paljon positiivista palautetta, naisrockfestivaalin järjestämistä pidettiin hyvänä ja tärkeänä asia.

*"[Muijarock] Tapahtumaa voikin hyvällä syyllä kiittää ennakkoluulottomuudesta ja rajojen rikkomisesta. Musiikki ansaitsee arvostuksensa - naistenkin tekemänä." (Ruissalo 2000)*

Satakunnan Kansan kulttuuritoimitus listasi omat henkilökohtaiset vuoden kohokohtansa. Jokainen kulttuuritoimituksen jäsen nimesi oman henkilökohtaisen huippukokemuksensa kulttuurivuonna 2001 Porissa, Suomessa tai maailmalla. Festivaalillamme oli kunnia päästä yhdeksi kohokokhdaksi.

*"Kohokohtia oli mm Nainen ja Musikki-festivaali syyskuussa Porissa: toimivaksi järjestetty kokonaisuus, musiikkia moneen makuun." -Musiikkikriitikko Kaija Huida (Liite 12, cd-rom)*

### 5.5.2 Elli ei pillitä perkele!

Osa toimittajista innostui asiasta ja lähti uutisoimaan hyvinkin räväkästi. Se saattoi herättää ärtymystä joissakin lukijoissa, mutta meitä se riemastutti.

*"Elli ei pillitä perkele. -- Osaa sitä muutkin rokata kuin rumat pojat. (Muijarock! 2000)*

*"Muija-nimityskin sopii rocknaiselle kuin kissmeikki silmään." (Ojanen 2000)*

*"Kuten nimestäkin voi päätellä, Muijarock ei ole suunnattu sievällä ulkonäöllä ratsastaville naismuusikoille, vaan tekemisessä on rempseä ja turhia kainostelemaan perusvire." (Muijarock 1.-3.9. 2000)*

### 5.5.3 Rockin Tampax

Kritiikkiäkin esitettiin, eikä vähiten Muijarock-nimestä. Ajatus koettiin hyväksi mutta toteutus huonoksi. Monet vierastivat räväkkää, haukkumasanaksikin koettua 'muijaa' tapahtuman nimessä.

*"Rockin korkeat korot on hieno nimi keikalle. Minua olisi turha houkutella Muijarockiin. Vielä kammottavampi nimi voisi olla vain Rockin Tampax." -Marjo Leinonen (Juvonen 2000.)*

Ilta-Sanomien haastattelusta saimme ajatuksen pyytää Tampaxia sponsoriksi. Syksyllä 2000 televisiossa pyöri Tampaxin mainos, jossa piirretty naispuolinen rockmuusikko soitti sähkökitaraa. Kitarariffin intensiivisyydellä kuvattiin tamponin imukykyä. Mainos oli kuin tehty meidän tarkoituksiimme! Tampax lähti mielellään mukaan Muijarockiin, ja niin meillä oli vuoden 2001 festivaalilla valtavat Tampax-banderollit molemmin puolin lavaa ja bändien tauoilla screenillä pyöri Tampaxin sähkökitaramainos. Lehdistö noteerasi myös positii-visesti itseironisen sponsorivalintamme.

*"Hotellin aamupalalla muijarokkareita näkee enemmän ja vähemmän vireinä. Aloittaapa joku päivän loiventavalla aamusiiderilläkin. Tulee mieleen tapahtuman mainosjuliste, jossa loistavat sponsoreina Tampaxin ja Upciderin logot. Itseironia on hallussa." (Kononen 2001a.)*

### 5.5.4 "Täytyykö tätä nyt niin kovasti vouhkata?"

Osa oli myös sitä mieltä että festivaalin järjestäminen oli turhaa. Jotkut naisrockmuusikot olivat sitä mieltä, etteivät olleet koskaan kokeneet syrjintää. Heistä tuntui oudolta että järjestettiin festivaali jossa esiintyjät valittiin sukupuolen mukaan. Muijarockin samanaikaisuus Rockin Korkeiden Korkeiden kanssa ja molempien festivaalien saama mediahuomio tuntui joidenkin mielestä siltä, että naisrock oli jatkuvasti esillä mediassa. Siihen me olimme pyrkineetkin.

*"Onks se eettisesti oikein? Tämmönen.. asia et järjestetään tällasia Muijarockkeja että.. missä kootaan erilaisia bändejä, mut kaikkien.. siis yhdistävä tekijä niissä on tasan se että ne on kaikki tyttöjä jotka soittaa."*

*-Heini Immonen, Bitch Alert [esiintyi Muijarock-kiertueella Helsingissä] (Kontkanen 2001.)*

*" -- paljon tuli semmosta [palautetta] että no täytyykö tätä nyt niin kovasti vouhka-  
ta, ja kaikkien näköistä tämmöstä -- femakkopalautetta tuli että -- ootteks te jotain  
miesvihaajia ja niin edespäin. – Karo Vartiainen (MTV3 Yöchat 2001)*

#### 5.5.5 "Muijarock is Nuijarock"

Festivaalin järjestämisessä törmäsimme usein ennakkoluuloihin ja joskus jopa suoranai-  
seen vihaan. Löytyi sekä miehiä että naisia jotka olivat sitä mieltä että rock oli vain mies-  
ten aluetta. Poriin piti levittää Muijarock-festivaalien ja kiertuekeikkojen julisteet muuta-  
massa erässä, sillä niitä revittiin ja joskus jopa poltettiin.

*"MUIJAROCK IS NUIJAROCK!!!SCUBAAAAAAAAAAAA"*  
*- tekstiviesti klo 02.54 (MTV3 Yöchat 2001)*

*"Kun ihmettelin ihmisten ilkeyttä, eräs sivuprojekti-bändissäni soittanut rumpali-  
mies totesi: 'Etkö sä Tuikku nyt ymmärrä, että on paljon jätkiä, jotka ei voi kerta  
kaikkiaan sietää sitä, että muijat soittaa rockia!'"*  
*- Tuikku Asikainen (Aho & Taskinen 2003, 277)*

*"Kun lehdessä luki, että bändimme sai Kulttuurilautakunnalta tukea 6000:- ja  
muut bändit pienempine projekteineen vähemmän, alkoi osa rockkaripojista he-  
ti: "Muijat virkistäytyy oikein kaupungin tuella." Voi.....sentään! Yrittäkääpäs järjes-  
tää tuolla summalla festari, toistakymmentä bändiä, osa kansainvälisiä nimiä, tu-  
hansia julisteita ja esitteitä ym. Siitä vaan! Johan virkistytte tekin..."*  
*-Tuikku Asikaisen nettipäiväkirja (Liite 2)*

Omissa lehtitiedotteissa oli kieltämättä välillä aika raflaavia sanakäänteitä, vuoden 2001  
festivaali lanseerattiin nimikkeellä "vitun viimeinen Muijarock". Asian olisi toki voinut sanoa  
hillitymminkin. Ehkä siksi meihin suhtauduttiin niin jyrkästi koska suhtauduimme itse asioi-  
hin joskus jopa fanaattisesti. Olimme innostuneita, palavasilmäisiä ja tulisieluisia oman  
asiamme ajajia. Omat kommentit 5-6 vuoden takaa huvittavat jälkeensä.

#### 5.5.6 Ettehän te voi lopettaa!

Ensin jouduimme perustelemaan olemassaolomme (Liite 1), sitten olemassaolomme lak-  
kauttamisen (Liite 9). Festivaali oli suunniteltu alun perinkin väliaikaiseksi, mutta tuntui  
siltä että juuri kun toiminta-ajatukseemme oli totuttu, lopetimme. Emme kuitenkaan halun-  
neet ilmiön kääntyvän itseään vastaan.

*"Play Girls Magazinen viulisti Karoliina Vartiaisen mukaan seuraavana vuonna ei järjestetä Muijarockia, joten tämä tietää suurta vajetta satakuntalaiseen tapahtumatarjontaan (Ruissalo 2000.)"*

*"- Minkä takia... Minkä takia vaan kaks festaria? Ootteks te todella niin tyytyväisiä tuloksiin?"*

*- -- Me ollaan oikeestaan lopettamassa tätä ennen ku tää ilmiö kääntyy itteensä vastaan. Että tosi paljon nyt naisartistitkin on ollut lehdissä sillee että... että he ei halua että heitä lokeroidaan... lokeroidaan naisrockmuusikoiksi, et halua olla pelkästään rockmuusikoita ja sitä mekin halutaan. -- Loppujen lopuks meidän tavoite on se että kaikki kaikki tämmöset sukupuoliasiat unohdetaan. että kaikki vois olla vaan rockmuusikkoja, eikä siitä sitten sen enempää."*

*-Karo Vartiaisen haastattelu (MTV3 Yöchat 2001.)*

Oli fiksu veto ottaa mukaan Satakunnan Kansan rock- ja nuorisotoimittaja Maija Saari<sup>4</sup> eli 'Sähköpää', joka jakoi molempina vuosina bändikisan palkinnon. Saari oli niin kiinnostunut festivaalista että kirjoitti siitä useampia juttuja ja muisteli festivaalia Satakunnan Kansassa viimeiseksi vielä neljä vuotta Muijarockin jälkeen.

*Femceesin [Luku 7.2] toiminta tuo mieleen 2000 käynnistyneen ja siitä pari vuotta komealla liekillä Porissa liehuneen Muijarockin. Tämä naisartisteja painottanut porilainen rocktapahtuma eli myös vahvasti vaikkakin vain hetken. Liekki riitti kuitenkin tuomaan suuremman yleisön tietoisuuteen naisartistien toiminnan niin Satakunnassa kuin valtakunnallisestikin. (Saari 2005.)*

---

<sup>4</sup> Maija Saari laulaa myös itse porilaisbändi Serenessä.



## 6 MINKÄLAISIA KOKEMUKSIA MUIJAROCK TOI MINULLE?

Festivaalin myötä opin paljon tapahtuman järjestämisestä. Toimin webmasterina, muusikona, tuottajana, tiedottajana, pr-henkilönä, järjestöaktiivina, markkinoijana, kansikuva-mallina. Seuraavassa käsittelen tarkemmin Muijarockissa eri kokoonpanojen kanssa soittamiani keikkoja, Muijarockin myötä tulleita Rockin Korkeat Korot -keikkoja sekä kahta valtakunnallista televisiohaastattelua joissa edustin koko Muijarock-organisaatiota.

### 6.1 Omat keikat Muijarockissa

Sen lisäksi että soitimme oman bändimme Play Girls Magazinen kanssa molemmilla Muijarock-festivaaleilla, soitin myös kahdessa muussakin tilaisuutta varten kootussa kokoonpanossa. Heinäsirkan taustabändissä vuonna 2000 soitin elämäni ensimmäisen kosketinsoitinkeikan, seuraavana vuonna taas toimin ensimmäistä kertaa bändin johtajana kooten ja harjoituttaen naisista koostuvan jazzbändin.

#### *6.1.1 Play Girls Magazinen keikat molemmilla Muijarockfestivaaleilla*

Miltä tuntui seistä lavalla ihan omassa festivaalissa? Ensimmäisessä Muijarockissa (Luku 5.1.2) tunsimme tekevämme historiaa. Toteutimme vihdoinkin suurta unelmaamme, jonka eteen oli tehty töitä vuoden verran. Yleisössä oli paljon ystäviä ja koimme tapahtumalla olevan suurta ideologista merkitystä. Toisessa festivaalissa (Luku 5.1.5) taas oli 1000 hengen yleisö, joka oli suurin mitä tälle bändille ikinä on ollut. Meillä oli jo jonkin verran nimeä ja kaikki yleisön jäsenet ja esiintyjät tunsivat meidät. Vastaanotto oli jotain aivan mahtavaa. Oma kuvani oli kansikuvana festivaalin tiedotuslehdessä (Liite 12) joka jaettiin Satakunnan Kansan välissä tilaajille eli lähes kaikkiin Satakunnan kotitalouksiin. Lehtiä oli jaossa vielä paikan päälläkin, joten omat kasvoni paistoivat lähes jokaiselta pöydältä silmiin. Tuntui epätodelliselta.

### *6.1.2 Kosketinsoittaja, Heinäsirkan taustabändi 2000*

Heinäsirkka oli vuoden 2000 Muijarockin bändikatselmuksen tuomaristossa ja lupautui myös esittämään muutaman kappaleen katselmuksen pääesiintyjänä. Taustabändi koottiin Play Girls Magazinen muusikoista joihin lisättiin muutama muu porilaismuusikko. Because the Night -kappaleeseen tarvittiin ehdottomasti koskettimet, mutta kosketinsoittajaa ei tuntunut millään löytyvän. Minulla oli kotona sähköpiano, joten lupauduin hoitamaan asian. Olin soittanut klassisella puolella pianoa useamman vuoden ajan ja käynyt vapaan säestyksen tunneilla, mutta yhtäkään rockkeikkaa en ollut soittanut. Poimin levyltä alkupe räisen pianoriffin ja yritin toteuttaa sen mahdollisimman tarkasti omien taitojeni puitteissa. Harjoittelin ahkerasti ja kappale menikin hyvin ja varmasti. Heinäsirkka oli soittooni tyytyväinen ja muisteli jossain myöhemmässä keskustelussamme että ”sinähän soitit PGM:ssä myös koskettimia”. 60kg painavan sähköpianon kuljettaminen bussilla Helsingistä Poriin oli kuitenkin niin raskasta ja epämiellyttävää että ensimmäinen kosketinsoitinkeikkani on toistaiseksi jäänyt myös viimeiseksi.

Keikka meni niin hyvin että siitä on jäänyt varmuus ottaa vastaan mahdolltomaltakin tuntuvia haasteita, mm. mandoliinin soitto Saimaan Sävel –kilpailun taustabändissä kesällä 2004 ja 15min varoitusajalla pianosäestäjänä toimiminen improvisaatioteatteriryhmä Vinkkelille kevättalvella 2006.

### *6.1.3 Naisista koostuva jazzbändi Pop&Jazz Konservatorio esittää 2001*

Naisista koostuva jazzbändi oli ensimmäinen bändi itse kokoamani ja harjoituttamani. Pyysin kokoonpanoon mukaan tuttuja soittajia Stadian Pop&jazz -musiikin koulutusohjelmasta. Laulajia olisi ollut pilvin pimein ja kosketinsoittajakin muutama, mutta muissa soittimissa ei ollut valinnan varaa. Laulaja Marjut Fabritiuksen kanssa olin soittanut aikaisemminkin samassa koulun bändissä ja kosketinsoittaja Laura Valkonen oli laulanut kanssani mezzosopraanoa koulun Con Caronca –kuorossa. Kitaristia ei löytynyt koko talosta, Sibelius-Akatemiassa opiskeleva Erja Lyytinen kävi kyllä mielessä mutta ajattelin hänen olevan todennäköisesti niin työllistetty ettei ehdi muihin projekteihin mukaan. Sitä paitsi Lyytinen oli tulossa joka tapauksessa Muijarockiin soittamaan, joten yksi keikka olisi varmaankin ihan tarpeeksi hänelle. Harjoituksistakin olisi helpompi sopia kun kaikki soittajat opiskelisivat samassa paikassa. Niinpä jätin kitaran pois bändistä ja keskityin valitsemaan sellaisen ohjelmiston, jonka pystyi soittamaan koskettimilla. Rumpuihin sain talon

ainoan naisrumpalin Tatjana Kuivaksen ja bassoa tuli soittamaan niin ikään ainoa ammat-  
tiopiskelija Arja Paju. Itse soitin kokoonpanossa viulua ja kaikki rumpalia lukuun ottamatta  
lauloivat taustoja.

Kappaleet valitsimme esitysjankokhaan eli myöhäiseen yöhön sopiviksi. Kriteereinä olivat  
tunnelmallisuus, rytmisyys ja groovaavuus. Pääkriteerinä oli se että itse pidimme niistä, ei  
niinkään kappaleen tunnettuus tai soittajien virtuositeetin esittely. Ajattelimme että koska  
musiikinlaji oli joka tapauksessa suurelle yleisölle vieraampi, meidän tehtävämme ei ollut  
kerätä mitään hittiparaatia. Valitsimme koulun workshopeista kaikille tuttuja kappaleita ja  
sellaisia joita olimme muuten halunneet soittaa, mm. Saden Sweetest Taboo, Agua de  
Beber, Moondance, Moaning, Mercy Mercy. Summertime oli tunnetuin ja kliseisin, mutta  
teimme siitä Arjan ehdotuksesta groove-version joka toimikin aivan loistavasti. Olen jatka-  
nut tämän version ja sitä varten kehitetyn viulukompin soittoa näihin päiviin asti viuluduoni  
kanssa ja se on aina suuri hitti.

Periaatteessa olisi ollut hyvä jos olisin itse tehnyt sovitukset kappaleista valmiiksi, mutta  
olin vasta aloittanut opintoni enkä vielä oikein luottanut itseeni. Jotain ajatuksia minulla oli  
erityisesti tutummista kappaleista, mutta lähinnä suunnittelimme sovituksia demokraatti-  
sesti koko bändin kanssa harjoituksissa. Arja Pajusta oli suunnaton apu tässä, hänellä oli  
pidempi kokemus bändisoitosta ja paljon hyviä ehdotuksia myös muiden soitinten osuuk-  
siin. Koska en ottanut sovitustavastuuta enkä valinnut yksin ohjelmaa, bändin johtaminen  
tarkoitti kohdallani harjoitusajankohtien sopimista, harjoitustilanteen eteenpäin viemistä,  
keikan käytännön asioiden selvittämistä ja yhteydenpitoa järjestäjiin – eli omaan bändiini.

Kokoonpanolle ei varsinaisesti annettu nimeä. Heitimme ilmaan kaikenlaisia naisiin liittyviä  
huumoripitoisia ehdotuksia, mutta ronskeimmat ehdotukset eivät menneet kaikilta läpi eikä  
muuten oikein löytynyt osuvaa nimeä. Lopulta päädyimme kompromissina nimeen Tra-  
pez, ajatuksena eri musiikinlajien välillä tasapainottelu. Ohjelmalehteen kuitenkin päätyi  
”Pop&Jazz Konservatorion jazzosasto esittää”. Aikataulujen myöhästymisestä johtuen  
jouduimme lyhentämään settiämme. Lavalla oli ajoittain pieniä äänentoistollisia ongelmia,  
mutta keikka vedettiin niistä välittämättä hyvällä meiningillä. Yleisö piti erityisesti Summer-  
timesta ja Smooth Operatorista ja olisi vaatinut vielä lisää, mutta valomerkin jo tultua keik-  
ka oli pakko lopettaa. (Muijarock 2001.)

Muu bändi jatkoi yhdessä jonkin aikaa coverbändinä, mutta minulla ja Arjalla oli liikaa mui-  
ta kiireitä jotta olisimme voineet jatkaa siinä. Trapez tuli vielä soittamaan häihini Poriin  
syksyllä 2002.

## 6.2 Omat keikat Rockin Korkeat Korot -konserteissa

Pidimme yhteyttä sähköpostitse Heinäsirkkan kanssa sekä ennen ensimmäistä festivaalia että sen jälkeen. Heinäsirkka kutsui koko Play Girls Magazinen Tampereen Rockin Korkeat Korot –konserttiin syksyllä 2000, itse lupauduin muutaman tunnin varoitusajalla taustalaulajaksi. Muutamaa vuotta myöhemmin päädyin viulistiksi Rockin Korkeat Korot -kirjan julkaisukonserttiin Helsingin Tavastialle. Molempien konserttien kautta opin tuntemaan suuren määrän naisrockmuusikoita.

### *6.2.1 Play Girls Magazine ja prima vista –taustalaulaja Rockin Korkeat Korot-konsertissa Tampereen Tulliklubilla 14.10.2000*

Play Girls Magazinea pyydettiin Tampereen Tullikamarille järjestyksessään kolmanteen Rockin Korkeat Korot –konserttiin (Luvut 2.4 ja 5.4). Meitä jännitti kovasti, olihan paikalla Suomen naisrockin kerma. Meiltä pyydettiin alun perin vain laulaja ja viulisti sillä paikalla oli jo valmiina bändi joka säesti muita solisteja. Totesimme kuitenkin että Play Girls Magazine on kokonainen bändi: kaikki tai ei mitään. Niinpä meidät laitettiin aloittamaan koko konsertti.

Muut bändimme muusikot tulivat miksaajan kanssa Porista omalla pakettiautolla, minä tulin Helsingistä minibussilla muiden esiintyjien kanssa. Siinä oli aika hiljaista ihmistä kun istuin etupenkissä Laura Närhen vieressä ja kuuntelin henkeä pidättäen takapenkiltä karhealla äänellä kerrottuja hurjia juttuja suomalaisesta naisrockista vuosikymmenien takaa. Jossain vaiheessa bussissa tuli puheeksi, että Tampereella ei ole sitten taustalaulajia. Solistit kauhistuivat, monen kappale oli sellainen että se vaatisi ehdottomasti taustalaulajan. Kuuntelin keskustelua aikani, sitten ehdotin että minä voisin hoitaa homman, mikäli se heille sopii. Olinhan kuitenkin laulanut taustoja Play Girls Magazinessa ja Pop&Jazz Konservatorion kesäleireillä sekä laulanut Stadian Con Caronca –kuorossa. Tarjous otettiin ilolla vastaan, taisipa joku jopa sanoa että pelastan hänen kappaleensa. Vatsanpohjassa alkoi kiertää ja jännitys oli aikamoinen. Miten pystyisin täyttämään tunnetujen solistien odotukset?

Perille päästyämme sain nuotit Max Tabellilta joka oli yhtyeen johtaja ja kappaleiden sovittaja. Taustalaulut oli kirjoitettu valmiiksi, joten ei tarvinnut muuta kuin laulaa suoraan nuotista. Harjoittelin kahdestaan usean laulajan kanssa jo ennen bändin soundcheckiä ja sainkin ihan hyvän käsityksen kappaleista. Lähetin kyllä useaan kertaan mielessäni hiljai-

sen kiitoksen säveltapailun opettaja Jere Laukkaselle, jonka tunneilla oli laulettu prima vistana niin monimutkaisia pop/jazz -musiikin harjoituksia, ettei perustaustalaulujen nopea omaksuminen tuottanut suurempia vaikeuksia.

Kun tuore kihlattuni tuli paikalle illalla, sai hämmästyksekseen kuulla että en ainoastaan esiintyisi oman bändini kanssa vaan myös Laura Närhen, Maija Vilkkumaan, Marjo Leinosen, Maria Hännisen ja Heinäsirkan kanssa. Olimme ajatelleet, että esittäisin yhden kappaleen oman bändini kanssa ja kuuntelisimme sitten lopun konsertin yhdessä. Mies kuitenkin päätyi istumaan pöydässä kahdestaan kaverini kanssa ja kuuntelemaan kun olin lavalla melkein puolet konsertista.

Soundcheckissä huomasin että viulumikrofonini ei taaskaan toiminut. Onneksi Maria Hännisellä oli Ufo Mustosen sähköviulu lainassa ja hän lupasi viulun edelleen myös lainaksi minulle omaa osuuttamme varten.

Rockin Korkeat Korot –konsertti alkoi Play Girls Magazinen keikalla. Tullikamarin Pakkahuone oli ääriään myöten täynnä, Heinäsirkka kuulutti meidät sisään ja esitteli meidät Muijarockin järjestäjinä. Ensimmäisen kappaleen aikana ehdin soittaa jo pidemmän aikaa ennen kuin tajusin että sähköviulun äänenvoimakkuus oli käännetty nolliille: en ollut koskaan aikaisemmin soittanut sähköviulua enkä tietenkään ollut huomannut säätää äänenvoimakkuutta koska akustisessa viulussa sitä mahdollisuutta ei ole. Niinpä viulun ääni lähti kuulumaan vasta toisessa säkeistössä.

Eräs yli-innokas miespuolinen fani kiipesi lavalle konttaamaan kesken kappaleen. Koska kukaan muu ei tehnyt mitään häirikön poistamiseksi hermostuin, ja demonstroin kappaleemme Rally kohtaa ”Can’t you see I’m kicking you out” aivan konkreettisesti potkaimalla fanin lavalta alas. Mies taisi olla vain tyytyväinen kun sai olla osana lavashow’ta. Esitimme kappaleemme riehakkaasti, räväkästi ja rosoisesti ja saimme yleisöltä hyvät suosionosoitukset. Oli kiitollista soittaa ainutlaatuisen konsertin alussa, ihmisillä oli positiiviset ennakko-odotukset tulevista esityksistä eikä meitä ennen ollut ammattimaisempaa tai tunnetumpaa vertailukohtaa.

Oli aivan mahtavaa esiintyä suurien tähtien kanssa. Maija Vilkkumaan kanssa olin soittanut aikaisemminkin kesäleireillä, mutta sen jälkeen hänestä oli tullut suurempi tähti. Lauloin Satumaa-tangon taustoja taka-alalla ja yritin väistellä parhaani mukaan mikrofonia johdon varassa pyörittävää, lavaa pitkin juoksentelevaa energistä artistia.

Laura Närhi esitti eleettömän kaunisti tunnelmallisen Eva Dahlgrenin kappaleen Vem tänders stjärnorna ja toivoi että tulisin hänen viereensä laulamaan toista ääntä. Marjo Leinossa oli menevä biisi, Maria Hännisellä vähän rauhallisempi ja Heinäsirkka esitti bravuurinsa, Because the Nightin suomenkielisen käännöksen Koska tää yö. Lopuksi kaikki konsertissa esiintyneet naisrokkarit nousivat lavalle laulamaan yhdessä Maukka Perusjätkän Säpinää. Mikrofonit kiersivät kädestä toiseen tasapuolisesti ja tunnelma oli katossa niin lavalla kuin yleisössäkin.

Konsertin jälkeen avasimme äitini paikalle tuoman magnum-kokoisen kuohuviinipullon. Olimme neljä päivää aikaisemmin menneet kihloihin mieheni kanssa ja äiti halusi onnitella meitä. Yritimme jakaa kuohuviiniä kaikille mahdollisille ja mahdottomille ihmisille mutta niin siinä loppujen lopuksi kävi että päädyin auton takapenkille tyhjentämään vielä puolillaan olevaa kuohuviinipulloa aivan itsekseni koko Tampere-Helsinki –välille.

#### *6.2.2 Viulisti, Rockin Korkeat Korot –kirjan julkaisukonsertti Tavastialla 21.1.2004*

Kun Rockin Korkeat Korot –kirja julkaistiin, kaikki kirjassa esiteltyt naisrokkarit kutsuttiin julkaisutilaisuuteen hotelli Ilvekseen ja vähintään yleisöksi illan konserttiin Tavastialle. Kerroin Heinäsirkalle olevani käytettävissä viulun tai taustalaulun suhteen mikäli konsertissa tarvittaisiin jompaakumpaa. Taustalaulajat oli tällä kertaa jo hankittu, mutta viululle olikin käyttöä useammassa kappaleessa. Tällä kertaa pääsin jopa pariin harjoitukseen ettei tarvinnut aivan kylmiltään pompata lavalle. Suhtauduin hyvin varovaisesti ja kunnioittavasti kokeneempiin muusikoihin harjoituksissa, kysyin heidän ja artistien toiveita ja ajatuksia viuluosuuksista ja tarkistin aina kappaleen jälkeen että muut olivat tyytyväisiä osuuteeni. En halunnut soittaa liikaa enkä myöskään liian vähän.

Viimeiseen kappaleeseen minut bongattiin vielä soundcheckiä tehdessäni, Kikka Laitinen toivoi vielä omaan kappaleeseensa viulua. Mikäs siinä, kappale oli yksinkertainen ja helppo joten suostuin mielelläni. Soitin Emmi, Siiri Nordinin, Pirjo Bergströmin, Anki Lindqvistin, Vicky Rostin ja Kikka Laitisen kanssa ja sain kiitoksia niin taustabändiltä kuin artisteiltakin. Neljäs Rockin Korkeat Korot -konsertti oli loppuunmyyty ja oli aivan upeaa soittaa innostuneelle yleisölle. Artistit nauttivat konsertista, kurkkivat takahuoneesta lavalle ja karjasivat aina tilaisuuden tullen salin puolelle kuuntelemaan muita.

Tavastian takahuoneessa oli historian havinaa. Suuret ja pienemmät tähdet, nuoret ja vanhat naiset istuivat sulassa sovussa ahtailla penkeillä soitinkoteloiden, meikkien ja

esiintymisvaatteiden keskellä. Keskusteluissa sivuttiin naisen asemaa musiikkibisneksessä, lapsia, aikaisempia Tavastian keikkoja, kiertueita, levytyksiä ja Suomen rockelämää. Artistit keräsivät kilvan toinen toisiltaan nimikirjoituksia kirjoihinsa, minä sain valtavan määrän omistuskirjoituksia omaan kirjaani ja pääsin itsekin kirjoittamaan nimikirjoitukseni muutamaan kertaan. Juhani Merimaa oli poikennut Tavastian perinteisestä olutlinjasta ja tuonut takahuoneen jääkaappiin kerrankin myös siideriä naisia varten.

### 6.3 Muijarockiin liittyvät haastattelutilanteet

*"--ja sit [muusikon] täytyy osata... osata vastata haastatteluihin sujuvasti, mitä mä vielä opettelen tässä, et tää on vähän tämmöstä (naurua)"-Karo Vartiainen (MTV3 Yöchat 2001)*

Festivaali herätti paljon kiinnostusta mediassa, joten myös minun piti olla valmiina vastaamaan lehdistön kysymyksiin. Matkustin Poriin kaikkiin Play Girls Magazinen lehdistötilaisuuksiin ja hoidin yksinäni Helsingissä tehdyt haastattelut. Tuntui siltä että opin loppujen lopuksi käsittelemään mediaa aika hyvin, mikäli nyt mediaa voi koskaan oppia käsittelemään. Sanottavaa oli paljon mutta tiedotteiden muotoilun ja useiden haastattelujen jälkeen se muotoutui tiiviiksi paketiksi. Haastattelijat onnistuivat harvemmin enää yllättämään, kysymykset olivat aina hyvin samantyyppisiä. Huomasin että suustani tuli standardilauseita vastauksena standardikysymyksiin ja osasin ulkoa nettisivuilla olevien artikkelien (Liite 1, Liite 9) vastaukset useimmin kysytyihin kysymyksiin.

*"Meil oli vähän niinku tarkoitus tehdä itsemme tarpeettomiksi.*

*--*

*Me sanotaan meidän bändissä [Play Girls Magazine] et me ollaan, tota meitä on pitkiä ja pätkiä ja lihavia ja laihoja ja kauniita ja rumia ja me ollaan helvetin ylpeitä [siitä]." -Karo Vartiainen (MTV3 Yöchat 2001.)*

*"Vaikka feminismin tuulahduksen voi festivaalin ideasta aistia, Karo Vartiainen korostaa, että tapahtuma järjestetään naisten puolesta, mutta ei miehiä vastaan." (Kaukopuro 2000)*

#### 6.3.1 Haastattelu Valopilkussa 1.2.2001 YLE TV1

Tv-haastattelussa piti olla paljon tarkempi kuin lehtihaastatteluissa. Haastattelu tehtiin Helsingissä, joten bändin muut, porilaiset jäsenet eivät päässeet paikalle. Kun tavallisesti lehdistötilaisuuksissa oli koko muukin bändi ympärillä, nyt kaikkiin kysymyksiin vastasin ainoastaan minä. Taisin myös alkuun hieman jännittää kameroita.

Istuimme tyhjässä Semifinal-ravintolassa, yläkerrassa Tavastialla Jukka Perko harjoitteli illan keikkaa varten. Toimittaja kävi pyytämässä Perkoa olemaan soittamatta puolisen tuntia jotta saisimme haastattelun nauhoitettua ja tunsin oloni hyvin tärkeäksi. Olin etukäteen käynyt goottikauppa Morticiasta ostamassa tyylikkään scifi-luurankopaidan jotta olisin mahdollisimman rock. Puheet ja olemus olivat kuitenkin rauhalliset ja asialliset ja sain niis-



tä jälkeenpäin kehuja mm. viulunsoitonopettajaltani Ari Poutiaiselta. Toimittaja Milla Kontkanen tuli soittamaan levyjä toisen Muijarockin aamuyön tunneille nimellä DJ Kong.

Haastattelija oli mukava ja rentouduin Semifinalin epämuodollisessa ympäristössä. Erehdyin jossain vaiheessa puhumaan sivu suuni ja esittämään turhaa kritiikkiä. Kotona oman mietinnän ja parin puhelinkeskustelun jälkeen soitin sitten toimittajalle takaisin ja kysyin joko hän oli leikannut haastattelun. Ei ollut, siispä pyysin poistamaan muita koskevat kommenttini. Onneksi toimittaja oli asiallinen eikä sensaationhakuinen ja poisti pyytämäni ajattelemattomat lausunnot.

Kaiken kaikkiaan asiaohjelmassa oli erittäin miellyttävää olla haastateltavana. Toimittaja esitti fiksua kysymyksiä joihin oli hyvä ja helppo vastata. Ilmapiiri oli rauhallinen ja kiireetön, sain rauhassa muotoilla vastauksiani. Oli mielenkiintoista ja mukavaa keskustella asialliseen sävyyn naisrockista ja festivaalin ideologisista painotuksista. Myös se helpotti, että kyseessä oli nauhoitus ja tiesin toimittajan todennäköisesti editoivan tyhjän puheen ja mahdollisen toiston pois.

*"Naiset kohtaa edelleenkin rockmuusikkoina hyvin monessa paikassa vähättelyä, ja halveksuntaa ja epäuskoisuutta. Et kertakaikkiaan ei uskota että naisetkin pysyy soittaen rockmusiikkia." -Karo Vartiainen (Kontkanen 2001.)*

### 6.3.2 MTV3 Yöchat, kaksi haastattelua

MTV3:n yöchatissa kävin oikeastaan kaksi kertaa, ensimmäisellä kerralla haastattelijana oli Passionworksin laulaja Harriet Hägglund (bändikisassa 2000, kiertueella 200-2001, pääkonsertissa 2001). Juttu luisti hyvin, vertailimme yhdessä bändiemme keikkakokemuksia ja muistelimme Muijarockia. Meillä oli mukavaa ja haastattelu sujui hienosti, valitettavasti vain kuvassa oli häiriö eikä sitä saatu korjattua enää saman lähetyksen aikana. Lähetys jouduttiin keskeyttämään n. puolen tunnin kuluttua kun chat-lähetyksen olennaisin osa eli ruudulle ilmestyvät tekstiviestit puuttuivat.

Toisella yöchat-kerralla haastattelijana oli minulle täysin tuntematon nuori tyttö. Hän ei tiennyt juuri mitään Muijarockista, ja kysyi pinnallisia kysymyksiä joista osan pariinkin kertaan. Chat-lähetysten toimittajilta ei vaadita koulutusta, tärkeintä on täyttää lähetyksensä puheella, kommentoida ihmisten tekstiviestejä ja houkutella heitä lähettämään lisää viestejä.

*"- Tota... Minkälaista meininkiä siellä sitten on ... on siellä festarilla kun... mä itse henkilökohtaisesti mua niinku raivostuttaa se että... että tota... sillee, no tietysti MTV [Music Television] on tietysti kaukana tästä suomalaisesta meiningistä mutta... mutta tota... suurin osa näistä naislaulajista niin ne on ... ne on semmosia niinku kirveellä veistettyjä kuvankauniita ja sit ne on puolipukeissa siellä tota lavalla ja ja videoissa niin, niin onks tää kuitenkin karistettu pois?"*

*- Kyllä, tää on ehdottomasti karistettu pois ja tää on nimenomaan se syy mitä varten me... mitä varten me lähdettiin järjestään tätä Muijarockii. Et tarkoituksena oli osoittaa se et naiset voi tehdä musiikkia oli ne minkä näkösii tahansa."*

*-Karo Vartiaisen haastattelu (MTV3 Yöchat 2001.)*

Tuntui oudolta istua yksin postimerkinkokoisessa kuvassa kun chat-emäntä pysytteli kuva-ruudun ulkopuolella. Olin ehkä liiankin kohtelias, vastailin vain juontajan tai katsojien kysymyksiin. Asiallista informaatiota ja kerrottavaa festivaalista riittikin ensimmäiseksi tunniksi. Sen jälkeen oli vaikeaa keksiä tyhjämpäiväistä hölinää yön pitkien tuntien täyteen.

*"Minkäväriset sulla on alushousut?"*

*-tekstiviesti klo 02.25, lähetys alkoi klo 02.24 (MTV3 Yöchat 2001.)*

Asiattomat kysymykset olivat luku erikseen. Moderaattorit kysyivät minulta etukäteen mitä läheisteni nimiä ei saisi mainita tv-ruudussa, onko entisiä poikaystäviä joiden viestejä ei saa päästää läpi tms. Sellaisia viestejä ei onneksi tullut, sen sijaan kaikkea muuta mahdollista. Käsi vilahti kerran ruudussa kun korjasin hiuksiani, joku oli niin nopea että huomasin heti tuoreen kihlasormukseni. Ulkonäköön kohdistuvia kommentteja tuli paljon, kehuvat kommentit olivat tietenkin ihan mukavia mutta vähän hämmentäviäkin. Myös herjaavia viestejä tuli tasaiseen tahtiin, mustat vaatteet, hiukset ja kajaalit olivat joillekin liikaa. Peräkkäisissä minulle osoitetuissa tekstiviesteissä saattoi olla täysin päinvastainen sanoma.

*"Karo, you've gotta be the most beautiful girl in the world. Oletko laulaja or what?"*  
*-composer*

*<<sup>5</sup> todevedellakin... Kunnon MANAAJA! Uhraa kidvessoja pimeellä skutsissa. Tosi punkadelic. <- hei rockmimmi, lähe lataa!!! im so perfect, so perfect...."*

*-peräkkäiset tekstiviestit klo 02.48 (MTV3 Yöchat 2001.)*

Varhaisina aamuyön tunteina alettiin keskustella syvällisemmistä asioista joihin en sitten osannut sanoa mitään. Miksi olisin kommentoinut WTC:n tuhoa tai Jumala-käsitystäni haastattelussa jonka olisi pitänyt liittyä Muijarockiin? Niinpä olin välillä pitkiäkin aikoja hil-

---

<sup>5</sup> Yöchatissa kuva näkyi ruudun vasemmassa reunassa, tekstiviestit tulivat näkyviin oikealle puolelle. Merkintä "<-" viittasi kuvassa näkyvään henkilöön, tässä tapauksessa minuun.

jaa ja vain odotin lähetyksen loppumista. Jälkeenpäin ajateltuna olisi tietenkin kannattanut olla paikalla vain tunnin verran, siinä olisi hyvin ehtinyt vastata kysymyksiin eikä olisi vielä väsyttänytäkään. Ajattelin kuitenkin että ollaan nyt 'kunnolla' tv:ssä kun kerrankin pyydetään, kyllä minä jaksan koko lähetyksen. Jossain vaiheessa joku katsoja sitten kysyikin "Kuka on tuo kyllästyneen näköinen tyttö tv-ruudussa".

Loppujen lopuksi yölähetyksestä on glamour kaukana. Vieraan pitää pystyä kevyeen jutusteluun ja tekemään itse itsestään mielenkiintoisen, sillä chat-emännän vetoapuun ei välttämättä voi luottaa. Katsojien kommentit tulevat saman tien omaan tietoon eivätkä ne aina ole kovin mairittelevia. Harva jaksaa tai edes haluaa lähettää asiallisia viestejä puoli kolmen ja puoli viiden välissä, mutta onneksi niitäkin löytyi. Kaikkia tekstiviestejä ei ehtinyt lukea samalla kun keskittyi vastaamaan juontajan kysymyksiin.

## 7 MITÄ TAPAHTUI MUIJAROCKIN JÄLKEEN?

Osa Muijarockissa esiintyneistä bändeistä on noussut sittemmin suurempaan maineeseen, monet ovat julkaisseet levyjä omakustanteena tai levy-yhtiön rahoituksella. Osa bändeistä on lopettanut toimintansa. Muijarockin jälkeen on järjestetty myös muita naisten rocktapahtumia eri puolilla Suomea.

### 7.1 Muijarockissa esiintyneet artistit

Järjestäjäbändi Play Girls Magazine teki kymmenvuotiskiertueen ”Ten years – think about it!” vuonna 2002 ja julkaisi omakustannelevyn Lousy Lies. Vuonna 2005 kitaristi Sany Kallio jäi tauolle, tilalle nousi bändin kanssa silloin tällöin keikkaillut Jussi Kangas joka toi mukanaan toiseksi kitaristiksi bändin kuopuksen manttelinperijän Jenni Veikkolan. Musiikkivideota ja uutta kokoelmalevyä valmistellaan parhaillaan.

Varmat Päivät julkaisi esikoislevynsä Rubato Musicilla ja Pikkupaha Kråklundilla vuonna 2005. Sister Manik julkaisi omakustannepitkäsoiton vuonna 2006. Passionworks julkaisee toisen levynsä keväällä 2006. Velcra on julkaissut kaksi levyä ja esiintynyt Saksassa & Englannissa 2003-2004. Erja Lyytinen on palkittu blueskitaristi joka on julkaissut useita levyjä ja lähtee Euroopan kiertueelle vuonna 2006. Minna Raskinen valmistelee lisensiaattintyötään Sibelius-Akatemian kansanmusiikin osastolle ja ohjaa näyttämömusiikkia Kokkolassa.

Multi-instrumentalisti Maria Hänninen keikkailee useiden kokoonpanojen kanssa ympäri Suomea ja julkaisi soololevyn vuonna 2003. Aija B. Puurtinen opettaa Sibelius-Akatemiassa laulua, tuotti Värttinän soololevyn vuonna 2005 ja keikkailee Honey B and the T Bones kokoonpanonsa kanssa. Liisa Akimof toimii tuotantoyhtiö Production Housen toimitusjohtajana ja tuottajana ja keikkailee vain satunnaisesti.

Muijarockin voittajakokoonpanoja ei enää ole. Vuoden 2001 voittaja Lumous hajosi vuonna 2006 ja vuoden 2000 voittaja Jayva oli lopettanut toimintansa jo aiemmin. Poikatyttöbändi muuttui bändistä akustiseksi trioksi, Minerva hajosi sisäisiin erimielisyyksiin. Madhounds lopetti toimintansa basistin menehdyttyä vuonna 2002.

## 7.2 Myöhempiä naisten yhteistyökuvioita

Rockin Korkeat Korot –konsertti palasi vielä uusintakierrokselle Helsingin Savoy-teatteriin 31.12.2004 (Heinäsiirikka 2006.) Muijarockin jälkeen on järjestetty myös mm. Naistutkimuspäivät Turussa 2002 ja Naisten Kaupunki vuosittain Helsingin YO-talolla (Aho & Tasinen 2003). Turun Nuorisosiainkeskus järjestää kaksi kertaa vuodessa 2-4 päivää kestävästä Voice of Female -tapahtuman jossa esiintyy naisartisteja.

Jyväskylän Ämmävimman järjesti Haarakila-bändin Elina Vartiainen, vuonna 2002 siellä esiintyi Haarakilan lisäksi La Rocket Queen ja lehmiksi pukeutunut kolmen naisen huuto/lauluryhmä Utaretulehdus. Vuonna 2003 tapahtuman toinen bändi oli sittemmin julki-suuteen noussut Takiainen. Festivaaleja ei juurikaan mainostettu mediassa, tietoa levitettiin lähinnä sähköpostilla ja julisteilla. Haarakilan keikasta näytettiin pätkiä TV2:lla bändistä tehdyssä dokumentissa ”Eihän feministi meikkaa”. (Vartiainen 2006.)

Vuonna 2002 aloitti nuoriin keskittyvä Ruusut Rokkaa 12 nuorista tytöistä koostuvan bändin konsertilla Ruusut rokkaa – Asfaltti jytisee. Konserttia oli ideoimassa Auringonvalon laulaja-kitaristi Tarja Kujanpää. Vuonna 2003 oli Naistenpäivän tapahtuma Ruusut Rokkaa Rajummin, jossa esiintyivät mm. Bitch Alert ja Barock. Vuonna 2004 oli vielä laajempi tapahtuma jossa luentoja pitivät Heinäsiirikka (aiheesta Rockin Korkeat Korot), basisti Eeva Koivusalo, Nerdeen Nuppu ja Anna sekä laulaja-lauluntekijä Jo Hope. Nuorten tyttöjen bändit saivat tuoda demojaan arvioitavaksi ja osallistua Ruusut Rokkaa –klinikkaan. (Ruusut Rokkaa 2006.)

Vuonna 2002 naismc:t Yavis, Sirius ja Kana perustivat naispuolisten rapmuusikoiden verkoston Femcees Finlandin. Kollektiivin tarkoitus oli Muijarockin tavoin tehdä itsensä tarpeettomaksi. Sivuilla keskusteltiin aktiivisesti ja sieltä sai tarvittavaa palautetta ja käytännön työkaluja, joilla pystyi kehittämään itseään riimittelijänä. Vielä vuonna 2005 www-sivuille haettiin toimittajia, mutta vuonna 2006 verkoston sivut oli suljettu. (Saari 2005.)

Kira Gronowin (1999, 101) haastattelemat naisrockmuusikot kannattivat keskinäistä yhteydenpitoa vapaa-ajan verkostojen kautta. Eräs haastateltava ehdotti oman naismuusikoiden jalkapallojoukkueen perustamista. Kesällä 2005 Rockfutiksen SM-kisassa Vaasassa oli ensimmäistä kertaa myös naisten sarja, jossa pelasi mm. helsinkiläisistä rockmuusikoista ja toimittajista koottu joukkue Kampin Piiri.

## 8 POHDINTA JA YHTEENVETO

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena oli dokumentoida eri puolia Porissa vuosina 2000 ja 20001 järjestetystä Muijarock-festivaalista ja kirjoittaa muistiin niitä kokemuksia joita festivaalin järjestelyissä mukana oleminen toi minulle. Aihepiiri oli laaja ja tutkimuskysymyksiä olisi voinut rajata vielä tarkemmin opinnäytetyön muotoa ajatellen. Toisaalta kun yhtenä tavoitteena oli mahdollisimman laaja dokumentointi tuleville rocksukupolville, onnistuin siinä mielestäni hyvin.

### 8.1 Yhteenveto

Naisrocktapahtumia oli järjestetty paljon 1980-luvulla, mutta yhteistyö ja mediahuomio tuntuivat hiipuvan 1990-luvulla. Samat aktiivit olivat pyörineet paljon eri tapahtumissa ja tehneet paljon työtä naisrockin ja naisrokkareiden yhteistyön eteen. Uusi rocksukupolvi ei kuitenkaan ollut enää tietoinen vanhoista yhteistyökuvioista, Play Girls Magazine kuuli Rockluudasta vasta juuri ennen ensimmäistä Muijarockia. Ilmeisesti jotain oli ilmassa laajemmaltikin koska Heinäsirkka lähti järjestämään Rockin Korkeita Korkoja samoihin aikoihin. Kaksi erilaista mutta samaa naisrockasiaa omista lähtökohdistaan esille tuovaa festivaalia onnistui yhdessä ja erikseen tuomaan suomalaisen naisrockin jälleen rytinällä otsikoihin ja yleisön tietoisuuteen. Heinäsirkka oli mukana ensimmäisessä Muijarockissa bändikisan tuomarina ja esiintyjänä ja Play Girls Magazine vieraili Rockin Korkeiden Korkojen Tampereen konsertissa. Pääsimme myös mukaan Rockin Korkeat Korot -historiikkiin.

Vuonna 2000 Porin Hotelli Scandicissa järjestetty ensimmäinen Muijarock jakaantui kolmelle päivälle bändikisaan, pääkonserttiin ja roudaribileisiin. Konserteissa esiintyi yhteensä 22 eri musiikinlajia edustavaa kokoonpanoa, eri päivien pääesiintyjinä olivat Heinäsirkka ja Aija B. Puurtinen & HBTB. Kävijöitä oli kolmen päivän aikana yhteensä 600 henkeä ja tapahtuma sai kiitosta medialta, yleisöltä ja artisteilta.

Vuonna 2001 toinen Muijarock järjestettiin osana Nainen ja Musiikki -festivaalia, markkinointi oli mittavampaa ja organisaatio kasvoi palkatulla sihteerillä. Muijarock-tapahtuma tiivistettiin yhden päivän mittaiseksi ja bändikisa sekä Päivärock siirrettiin ikäraajattomaan tilaan Kulttuuritalo Annankatu kuuteen jotta myös alaikäiset pääsisivät mukaan. Kellon ympäri jatkuneessa tapahtumassa esiintyi 20 erilaista ja monipuolista kokoonpanoa, pääesiintyjinä olivat Liisa Akimof, Aija B. Puurtinen ja Maria Hänninen. Aikataulut pitivät paik-

kansa ja tapahtuma keräsi jälleen kehuja. Kutsuvieraita ja esiintyjiä oli yhteensä noin 250 henkeä, lippuja myytiin 700 kappaletta.

Muijarock tiedotti toiminnastaan laajoilla nettisivuilla, joissa oli festivaalin ohjelmätietojen lisäksi järjestäjien ajatuksia festivaalin ideologiasta ja järjestelyprosessista. Naisrockverkostoon kerättiin naisartistejä ja bändejä, joissa oli mukana naisia. Keskustelufoorumissa keskusteltiin festivaalista, rockin ja naiseuden periaatekysymyksistä ja keikkakokemuksista. Sivut olivat olennainen osa festivaalin markkinointia mutta tutustuttivat myös naisrock-bändejä toisiinsa ja toimivat kanavana laajemmalle naisrockmusiikista tiedottamiselle.

Muijarockin www-sivuille kerättyyn Naisrockverkostoon ilmoittautui 70 naisartistia ja bändiä joissa oli vähintään yksi nainen mukana. Nais- ja miespuolisia rockmuusikoita oli yhteensä 307. Bändeistä 32 koostui pelkästään naisista, seitsemässä oli naisenemmistö ja 30 bändissä oli 1-3 naista. Verkoston naisrokkareista 60% toimi joko bändin laulusolistina tai taustalaulajana mutta kitaristeja, basisteja ja rumpaleita löytyi paljon. Bändeistä puolet laski itsensä sekä harrastajiksi että ammattilaisiksi ja 30 harrastajiksi. Naisrockverkoston bändit järjestivät 10 keikkaa käsittäneen Muijarock-kiertueen seitsemässä eri kaupungissa. Tapahtumissa soitti yhteensä 19 bändiä.

Yleisön, median ja muiden rockmuusikoiden suhtautuminen Muijarockiin vaihteli laidasta laitaan. Tasavallan Presidentti lähetti kannustavat sähkeet molempiin tapahtumiin ja toimittajat kiittelivät festivaalia rajojen rikkomisesta ja ennakoluulottomuudesta. Toisessa ääripäässä olivat Muijarock-julisteiden repijät ja polttajat ja hyökkäävän aggressiiviset tekstiviestikommentit Muijarock-yöchatissa. Mediamyllytystä oli joidenkin mielestä liiaksikin asti, mutta Muijarockin järjestäjät olivat tyytyväisiä julkiseen keskusteluun myös silloin kun se ei ollut kehuva. Yksi festivaalin perimmäisistä tarkoituksista oli olla huomiota herättävä kertatapahtuma. Toimintaa jatkettiin kuitenkin vielä toisella festivaalilla ja kiertueella asian saaman suosion takia. Toiminnan loppuminen vain kahden vuoden jälkeen herätti vastustusta, mutta koimme paremmaksi lopettaa festivaalin ennen kuin ilmiö kääntyisi itseään vastaan.

Itse esiinnyin Muijarockissa oman bändini Play Girls Magazinen kanssa, soitin elämäni ensimmäisen kosketinsoitinkeikan Heinäsirkan taustabändissä ja kokosin ja harjoitutin naisista koostuvan jazzbändin vuoden 2001 festivaalille. Rockin Korkeissa Koroissa Tampereella päädyin oman bändini keikan lisäksi laulamaan muutaman tunnin varoitusajalla taustoja tunnetuille suomalaisille naisrokkareille. Rockin Korkeat Korot -kirjan julkaisukonsertissa soitin housebändissä viulua useiden naisrokkareiden taustalla ja vietin ainutlaa-

tuisia hetkiä Tavastian takahuoneessa keskustelemalla kokeneempien artistien kanssa. Kaikki nämä keikkakokemukset rohkaisivat minua omalta osaltaan toteuttamaan myöhemmin muita mahdottomaltakin tuntuvia haasteita ja nostivat omanarvontuntoani muusikkona.

Mediaan tutustuin useiden lehtihaastatteluiden ja kahden televisiohaastattelun kautta. Asiaohjelmassa oli helppoa ja mielenkiintoista olla haastateltavana, mutta vastaavasti omia sanomisiaan piti punnita tarkasti. Yöaikaan lähetettävässä chat-ohjelmassa taas oli omat haasteensa viihdyttävässä tyhjänpuhumisessa ja suorasukaisten tekstiviestien kommentoinnissa tai kommentoinnin välttelemisessä.

## 8.2 Saavuttiko Muijarock tavoitteensa?

Historiallisessa kontekstissa Muijarock oli toimintaperiaatteeltaan ehkä lähinnä Rockluutaa. On vaikeaa verrata Muijarockin organisaatioita keskenään, koska en lähtenyt haastattelemaan Rockluudan toimijoita, enkä etsimään Rockluudasta kirjoitettuja lehtijuttuja. Jotain voi kuitenkin päätellä siitä, että Rockluuta lopetti toimintansa, koska oli tyytymätön julkisuudessa saamaansa vähäiseen huomioon (Gronow 1999, 61-62). Muijarock lopetti toimintansa siksi, että koki saavuttaneensa tavoitteensa ja kiinnittäneensä tarpeeksi median huomiota naisten asemaan rockmusiikissa. Kun tapahtuma oli alun perinkin suunniteltu väliaikaiseksi, energiaa ja markkinointi-intoa riitti juuri siksi aikaa. Saimme myös vetoapua samaan aikaan paljon korkeammalla profiililla järjestetyltä Rockin Korkeat Korot -tapahtumalta. Tietenkin tavoiteltu julkisuuden määrä on saattanut olla hyvinkin erilainen eri organisaatioilla, mutta Muijarock koki onnistuneensa erittäin hyvin ollakseen tuntemattoman yksittäisen bändin haaveesta lähtenyt voimaponnistus. Internetin ja ehkä myös naisrockin yleistymisen ansiosta tavoitimme helposti kohdeyleisömme, löysimme paljon hyviä esiintyjiä festivaaleille ja saimme suuren määrän bändejä kerättyä Naisrockverkoostoon.

Opinnäytetyöni tuskin on yleistettävissä tai toistettavissa, kyse on kuitenkin hyvin subjektiivisesta kokemuksesta ja ainutkertaisesta tapahtumasta. Seuraavaa naisten rocktapahumaa järjestettäessä yhteiskunnan asenneilmapiiri ja lehdistön mielenkiinnon kohde on taas ehtinyt muuttumaan. Omaa käsitystäni Muijarockista ja sen onnistumisesta värittää hyvin vahvasti se, että olin mukana festivaalin järjestelyissä. Lehtileikkeitä ja nettipäiväkirjaa lukiessani huomasin, että olin jo unohtanut miten paljon olimme olleet esillä, miten pal-



jon positiivisia kommentteja olimme saaneet mutta myös sen, miten paljon epäluuloa ja vastustusta olimme kohdanneet.

Vuonna 2006 on vaikea enää kuvitellakaan että soittotaitoani kyseenalaistettaisiin vain sen vuoksi että olen nainen tai että naisrockbändejä pidettäisiin automaattisesti huonompina ja epäuskottavampina. Jopa Knuuttilan (1997, 104-106) haastateltavien mainitsema rock-uskottavuuden tuhoava tyttömäinen pitsihömpötys on saanut omat kannattajansa Indican tyttömäisen goottiromantiikan lyötyä läpi valtakunnallisilla radiokanavilla.

Muijarock tuskin enää palaa takaisin, vaikka se olikin brändinä hyvä ja mieleenpainuva. Tapahtuma oli suunniteltu kertaluonteiseksi, emme halunneet että ilmiö kääntyisi itseään vastaan. Toisaalta väsymyskin iski, kaksi aktiivisinta järjestäjää eivät enää jaksaneet. Ehkä työtä olisi pitänyt delegoida useammalle ja tekijöitä olisi pitänyt saada vielä enemmän mukaan. Opinnäytetyötä kirjoittaessa tuntui kyllä haikealta lukea mitä kaikkea olimme saaneet aikaan ja todeta että se aika on jo ohi. Vaikka Naisrockverkoston useat bändit ovat jo hajonneet, monet toimivat edelleen ja esiintyjiiä uudelle festivaalille varmasti löytyisi. Haluamme kuitenkin edistää rockmuusikoiden, sekä miesten että naisten välistä yhteistyötä yleisesti ja keskittyä omien bändien musiikin tekemiseen. On hienoa olla viemässä eteenpäin laajempaa ideologiaa mutta siinä jää helposti oma musiikin tekeminen jalkoihin.

### **8.3 Mikä oli Muijarockin merkitys minulle?**

Muijarock merkitsi henkilökohtaisesti minulle todella paljon. Opin, että pienestäkin haaveesta voi ahkeralla työllä saada suuren kokonaisuuden aikaan. Pääsin myös itse muusikkona vaativiin tilanteisiin, sain käyttää laajasti soitinvalikoimaani ja hyödyntää koulutustani niin lyhyellä varoitusajalla asioiden omaksumisessa kuin soittamalla useita erityyppisiä kappaleita. Rockin Korkeat Korot -konsertissa 2004 soitin viululla mm. poppia, jazzia, countryä, folkia ja perusbluesia. Tuntui hienolta saada kehuja omasta soitosta arvostamiltani rokkareilta, huomasin että koulutuksen tuomilla taidoilla ja omalla iloisella ja asiallisella asenteella on merkitystä. Tekisin mielelläni vastaavanlaista keikkaa enemmänkin jos sitä vain tulisi eteen. Viulun harvinaisuus rockinstrumenttina on kuitenkin sekä etu että haitta.

Mediassa saatu huomio ja kiitokset olivat palkitsevia ja useiden haastatteluiden myötä sain varmuutta myös omiin lausuntoihin. Muijarockin haastattelut opettivat myös jossain määrin median käsittelyä. Huomasin, että sanomisia kannattaa miettiä hyvin tarkasti, sillä

toimittaja saattaa muistaa ne väärin tai poimia puheista irrallisia katkelmia. Aina pitäisi saada lehtiartikkeli luettavaksi ennen sen painoon menoa, sen jälkeen on myöhäistä enää lähettää oikaisuja. Yleisö uskoo useimmiten sen mitä lehdessä lukee.

Muijarock on myös opettanut minulle organisointikykyä, jota olen pystynyt hyödyntämään esimerkiksi Scarlet Maidens -viuluduoni tuottamisessa. Systemaattinen markkinointi, tarkka aikataulusuunnittelu ja sen noudattaminen sekä informatiiviset nettisivut ovat toimineet myös tämän hää- ja firmakeikkoja soittavan kokoonpanoni kantavina ajatuksina. Mielestäni useat muusikot pelkäävät järjestelmällisyyttä aivan liikaa. Ei se vie rock-uskottavuutta mihinkään tai kadota taiteellisuutta. Yleisökin on tyytyväinen kun saa sitä mitä tilaa, oli se sitten aikataulussaan pysyvä rockfestivaali tai täsmällinen taustamuusikko.

Oliko Muijarockissa mukanaolosta minulle haittaa? Liisa Akimofin Tavaramarkkinat saivat muutaman kappaleen feministisistä sanoituksista leiman, josta oli vaikea päästä eroon. Kaikki bändin tekemiset arvioitiin feminismin kautta, vaikka useimmat kappaleista eivät olleet ideologisia. (Gronow 1999, 94-95.) Mekin törmäsimme jossain määrin negatiivisiin asenteisiin.

*"Toinen asia on epäluulo [Play Girls Magazine-] muijabändiä kohtaan, kun ei olakaan pieniä, sieviä, hiljaisia, sivustakatsojia, niinkuin naisen kuluu. --. Sitten juurutaan: "Ne on miehiä vihaavia ja käyttää alkoholia liikaa, ei niitä voi ottaa esiintymään, pilaa paikan maineen!" Ja joku sitten uskoo. Miehiä vihaavia?! Me, osa naimissa tai avoliitossa, kaikilla jätkiä ystävinä ja soittokavereina muissa bändeissä?! Ja alkoholi? Kun juuri meille on AINA ollut kunnia-asia riehua lavalla ihan selvänä. Siis toiset bändit nauraa meille, kun ollaan niin tarkkoja!" -Tuikka Asikaisen nettipäiväkirja (Liite 2)*

En kuitenkaan kokenut Muijarockissa mukana olosta olleen minulle henkilökohtaisesti haittaa, en ole profiloitunut muusikkona erityisesti mihinkään suuntaan. Ehkä asenneilma-  
piiri on muuttunut Tavaramarkkinoiden ajasta, ehkei porilainen festivaali vaikuttanut mieli-  
piteisiin Helsingissä asti eikä Play Girls Magazine ollut koskaan bändinä yhtä tunnettu. Voi  
olla, että bändin porilaisjäsenet joutuivat kotikaupungissaan enemmän ennakkoluulojen  
kohteeksi ja minä helsinkiläistyneenä olin syrjässä tapahtumista.

*"No jonkun verran ihmiset tietää että... että ollaan ne [Play Girls Magazine] jotka järjestää sitä [Muijarockia]. Mut et ei me nyt vielä mitenkään olla maailmanmaineeseen noustu (nauraa)". -Karo Vartiainen (MTV3 Yöchat)*

Bändini Play Girls Magazine on edelleen kasassa. Saimme jossain määrin julkisuutta Muijarockin myötä, mutta emme nousseet kovin tunnetuiksi ilman levytyssopimusta. Juuri Muijarockin jälkeen olisi ollut hyvä sauma lähteä aggressiivisesti markkinoimaan omaa

bändiä. Olisimme voineet hyödyntää paremmin verkostoja ja kontakteja keikkapaikkoihin, mutta lähes kolmen vuoden aktiivisen festivaalijärjestelyn jälkeen emme jaksaneet aloittaa heti aktiivista omaa keikkamyyntiä.

Henkilökohtaiset rockverkostoni ovat edelleen olemassa. Yhteistyöstä on ollut puhetta mm. Heinäsirkan, Velcran, Aurora K:n, Anki Lindqvistin ja Emmen kanssa. Asiat etenevät kuitenkin rockpiireissä hitaasti, tärkeintä on mielestäni ollut se, että useat eturivin artistit ovat kuulleet soittoani ja tietävät olemassaolostani. Aikaisemmasta yhteydestä saattaa olla hyötyä yllättävässäkin paikassa.

#### **8.4 Mahdollisia jatkotutkimusaiheita**

Omasta työstäni jouduin jättämään pois useita Muijarockia koskevia kysymyksiä: Miten ideologisen festivaalin järjestäminen poikkesi kaupallisesta festivaalista? Miten festivaali onnistui järjestäjien, esiintyjien, yleisön ja median mielestä? Keräsimme ensimmäisen festivaalin yleisöltä ja bändeiltä palautetta kyselyn muodossa, vastaukset otettiin huomioon seuraavan festivaalin järjestelyissä mutta materiaalia ei analysoitu tämän työn yhteydessä. Olisin myös voinut haastatella esiintyjiä jälkikäteen, kysyä miten Muijarockissa mukana olo vaikutti bändien uraan vai vaikuttiko mitenkään ja selvittää vielä tarkemmin mitä bändeille nykyään kuuluu. Keräämissämme Hurjissa ja hauskoissa tarinoissa naismuusikoiden kohtelusta miehisessä rockmaailmassa olisi varmasti myös ollut analyysin aihetta. Yhtenä ajatuksena oli myös tutkia, minkä verran Muijarockia lehtijutut keskittyivät naiseuteen ja ideologiaan ja minkä verran kirjoitettiin itse musiikista? Myös Gronow (1999, 114) jäi pohtimaan samaa asiaa. Käsitteläänkö naismuusikoita mediassa enemmän ilmiönä kuin muusikoina?

Kiinnostus naisrocktutkimukseen vain syveni lopputyön kirjoittamisen myötä. Minua jäi tuoreena äitinä ja aktiivisesti keikkailevana rockmuusikkona kiinnostamaan tarkempi selvitys siitä, miten muut naisrockmuusikot ovat yhdistäneet muusikkouden ja äitiyden. Hajanaisia kommentteja löytyy mm. Moisalan ja Valkeilan (1994, 233-234) Kaija Saariahoa käsittelevästä artikkelista, ja useista Ahon ja Taskisen (2003) sekä Gronowin (1999) tekemistä naisrokkareiden haastatteluista. Aihe oli selvästi pinnalla myös vuonna 2004 Rockin Korkeat Korot –konsertin takahuonekeskusteluissa. Osa naisrokkareista oli tehnyt tietoisien valinnan ja jäänyt lapsettomaksi, osa taas koki saavansa perheestä voimaa ja inspiraatiota.

Paljon kysymyksiä jäi avoimiksi: Miten lapsen saanti näkyy musiikissa? Useat muusikot alkavat lapsen syntymän myötä tehdä itse lastenmusiikkia, vaikka se ei olisi koskaan aikaisemmin edes käynyt mielessä. Miten arki on yhdistetty äidin yötyöhön? Onko puolison oltava myös muusikko ja miten se vaikuttaa lapsenhoitoon? Miten harjoittelu onnistuu, että säveltäminen ja sovittaminen? Miten raskaus ja pieni lapsi vaikuttavat keikkailuun? Onko raskaana oleva tai imettävä äiti rock-uskottava? Pitääkö rockin kapinallisuuden muuttua vastuullisen vanhemman roolin myötä? Omasta mielestäni äitiys ja rockmuusikkous eivät ole ristiriidassa keskenään, mutta eriäviäkin mielipiteitä löytyy. Useissa tutkimuksissa nuoret tytöt suhtautuivat ammattimaiseen rockmuusikkouteen kielteisesti, yhtenä syynä juuri rocktähteyden ja perhe-elämän yhdistämisen vaikeus (Lähteenmaa 1989, 96; Pitkänen 1998). Olisiko tässä seuraava esille nostettava asia?

Muijarockissakin esiintynyt äitibändi Varmat Päivät ratkaisi keikkamatkan lastenhoito-ongelmat ottamalla kaikki bändin jäsenten 12 lasta mukaan Poriin ja perustamalla oman yksityisen lastentarhansa lavan sivuun soundcheckin ajaksi. Aija Puurtinen oli odotuksen alkumetreillä, Souldiersin kosketinsoittaja oli viimeisillään raskaana ja Lumouksen laulusolisti ajoi heti bändikisan voiton jälkeen kotiin imettämään seitsemän viikon ikäistä vauvaansa. Myös Muijarockin järjestäjäorganisaatiosta ja Play Girls Magazine -bändistä löytyi äiti ja tytär, vaikkakaan Tuikku Asikaisen ei ole enää viiteentoista vuoteen tarvinnut järjestää allekirjoittaneelle lapsenhoitajaa.

## 8.5 Lopputyön henkilökohtainen anti

*"Vaikka oma taustani rockia soittavana tyttönä on ollut antamana rohkaisua ja uskottavuutta tutkimukselleni, uskoisin asian olevan nyt myös toisinpäin. Koen olevani ainutlaatuinen rokkari, sillä minulla on nyt myös tieteellistä tietämystä rockista ja siinä toimivien naispuolisten soittajien kokemuksista." (Kateisto 2005, 79)*

On ollut äärimmäisen mielenkiintoista tutustua suomalaiseen naisrocktutkimukseen. Samat henkilöt toistuivat tutkijoina, haastateltavina ja esiintyjinä, oman aktiivisen naisrock-taustani myötä olin tavannut heistä suurimman osan. Esimerkkinä tutkimuksen ja tutkittavien yhteen kietoutumisesta on oma roolini: Ensin minua haastateltiin rockmuusikkona erästä tutkimusta varten. Omassa opinnäytetyössäni käytin lähdemateriaalina gradua, jossa oli haastateltu minua. Polku teki vielä pienen sivuhaaran, sillä eräässä toisessa lähdemateriaalissani käsiteltiin ensimmäisen gradun tutkimustuloksia jotka perustuivat mm. minun haastatteluuni. Törmäsin siis omiin ajatuksiini kahdessa eri lähdemateriaalissa.

Satoja sivuja käsittävät tunnettujen ja tuntemattomien naisrockmuusikoiden haastattelut ovat olleet inspiraation lähde ja luoneet uskoa tulevaan myös itselleni marginaalimusiikin parissa puurtavana naisrokkarina. Vaikka Play Girls Magazine ei ole saavuttanut suurempaa menestystä vielä 14 vuoden jälkeenkään, ei kannata vaipua epätoivoon. Jos tavoitteenamme olisi maailmanmaine, emme ole edenneet sinne päinkään. Mutta jos tavoitteena on omannäköisen musiikin tekeminen, levyttäminen ja hauskanpito treeneissä ja keikoilla yleisön kanssa, taidamme olla aika hyvin tavoitteemme saavuttanut.

*"Nimenomaan näiden naiskoonpanojen pitäis vaan sinnikkäästi pitää se bändi väkisin koossa saatana 20 vuotta... Että ihan yhtä paskoja ne poikabänditkin on aluks, ei ne oo yhtään sen parempia, mutta kun sitä aikansa keikkaa tekee, niin kuka tahansa kehittyy -- Monet lopettaa leikin kesken, ja se on se virhe numero yksi." – haastateltava H8" (Gronow 1999, 88-89.)*

## LÄHDELUETTELO

Aho, Arja & Taskinen, Anne. 2003. Rockin Korkeat Korot. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Blomqvist, Annika & Puurtinen, Aija. 1988. Naismuusikko Suomen rock- ja jazzmusiikissa. Kartoitus muusikoiden ja musiikin opiskelijoiden mielipiteistä naismuusikoiden vähyyteen. Sibelius-Akatemia. Tutkielma musiikin kandidaatin tutkintoa varten.

Bruun, Seppo; Lindfors, Jukka; Luoto, Santtu & Salo, Markku. 2001. Jee Jee Jee. Suomalaisen rockin historia. Porvoo: WS Bookwell Oy.

Emma-gaala. 2006. [www.emmagaala.fi](http://www.emmagaala.fi) -> Arkisto. (luettu 22.2.2006)

Gronow, Kira. 1999. Siskot soittavat. Tarkastelu naisten paikasta populaarimusiikissa. Helsingin yliopisto. Viestinnän pro gradu -tutkielma.

Irjala, Auli. 1992. A Minority in Music. Women as Professional Composers and Musicians. Työpapereita 17. Helsinki: Taiteen keskustoimikunta.

Kateisto, Pauliina. 2005. Rrockia soittavat tytöt - sukupuolisuuden kokeminen rockkulttuurissa. Sibelius-Akatemia. Musiikkikasvatuksen osaston tutkielma.

Knuuttila, Jarna. 1997. Rockia soittavat tytöt. Rockinsoittoharrastus nuoruusiän ja sukupuolijärjestelmän näkökulmista. Psykologian tutkimuksia 19. Joensuu: Joensuun yliopisto.

Koivisto, Outi. 2004. Naiset rock-instrumentin varressa – soittamisen ja esiintymisen ruumiilliset merkitykset rock-musiikissa. Tampereen yliopisto, Musiikintutkimuksen pro gradu –tutkielma. <http://tutkielmat.uta.fi/tutkielma.phtml?id=13081> (luettu 6.3.2006)

Kononen, Suonna. 2001a. Tukat valuu vaan. Karjalainen. 19.9.,17.

Kononen, Suonna. 2001b. Pimeitä vuodenaikoja. Karjalainen. 19.9., 17.

Kontkanen, Milla. 2001. Karo Vartiaisen ja Bitch Alertin haastattelu. TV1 Valopilkku. 1.2.2001

Kotisivu. 2005. Harjoitustyö 2. Valtiotieteellisen tiedekunnan TVT-opetus. Luettu 28.3.2006 <http://www.valt.helsinki.fi/blogs/tvt-johdanto-k2005/kotisivu.htm>

Lang, Sini. 2001. Muijarock sai uuden kuningattaren. Rumba 28.9.2001

Lähteenmaa, Jaana. 1989. Tytöt & Rock. Tutkimuksia ja selvityksiä 2. Helsinki: Kansalaiskasvatuksen keskus ry.

Mikä on blogi? 2006. Helsingin Sanomien verkkosivut. Luettu 28.3.2006 <http://blogit.hs.fi/mikaonblog.php>

Moisala, Pirkko & Valkeila, Riitta. 1994. Musiikin toinen sukupuoli. Naissäveltäjiä keskiajalta nykyaikaan. Helsinki: Kirjayhtymä.

MTV3 Yöchat. 2001. Vieraana Karo Vartiainen. Toimittanut Ilona. 14.9.2001

Muijarock! 2000. City 9/2000

Muijarock 1.-3.9. 2000. City 7/2000, 26

Muijarock. 2001. Videotalliointi Pop&Jazz Konservatorio esittää –jazzkokoonpanon keikasta Muijarockin pääkonsertissa 15.9.2001.

Nainen ja Musiikki ry. 2006. Esittely. <http://music.acu.edu/www/iawm/wimusic/namu.html> (luettu 22.2.2006)

Nyman, Jake & Alanko, Tero. 2005. Yhdeksänkymmenluku. Teoksessa Suomi Soi 4. Suuri suomalainen listakirja. Toimittanut Jake Nyman. Hämeenlinna : Karisto Oy. 202-323.

Ojanen, Soila. 2000. Muijat rokkaavat mutkattomasti. Ilta-Sanomat 1.9.2000, 37.

Pitkänen, Johanna. 1998. Tytöt, pojat ja popmusiikin sukupuolistereotypiat. Sibelius-Akatemia. Musiikkikasvatuksen tutkielma.

Rockin seksuaalisuus. 1989. Toimittanut Jaana Lähteenmaa. Helsinki: Gaudeamus.

Ruissalo, Pekka. 2000. Ensimmäinen Muijarock menestys. Naiset rokkasivat Porissa. Satakunnan Työ 5.9., 7.

Ruissalo, Pekka. 2001. Monipuolista osaamista Nainen ja musiikki festivaalilla. Satakunnan Työ 18.9., 6.

Ruusut Rokkaa. 2006. Free Your Mind. Nuorten media-areena.

<http://www.freeyourmind.fi/soundit/keikat/2003/ruusuthistory2503.php> (luettu 15.3.2006)

S., K. 2001. Muijarock villitsi Porissa. Seura 28.9.

Saari, Maija. 2000a. Katselmuksen "kruunasi" Kerma. Jayva vei Muijarockin voiton Kotkaan. Satakunnan Kansa 2.9.2000

Saari, Maija. 2000b. Presidentti sähkötti muijille. Muijarockista positiivista palautetta. Satakunnan Kansa 4.9.2000.

Saari, Maija. 2001c. Raati koki Lumouksen. "Kaikin puolin valmis bändi." Satakunnan Kansa 16.9.

Saari, Maija. 2005. "Ei kannata jämähtää tytöksi". Naiskollektiivi palaa ja sammuu nopeasti. Satakunnan Kansa 28.11.2005, 10.

Taskinen, Anne. 2006. Heinäsirkka. [www.heinasirkka.com](http://www.heinasirkka.com) -> Galleria. (luettu 21.2.2006)

Vartiainen, Elina. 2006. Ämmävimma. Sähköpostikeskustelu.

Väisänen, Jukka. 2002. Kasvatustieteen luentomuistiinpanot 29.4.2002



## LIITELUETTELO

LIITE 1	Mikä ihmeen Muijarockfestari?
LIITE 2	"Hei, me tehdään festari!" Valittuja paloja päiväkirjastani. Tuiku Asikainen, pääkoordinaattori, Muijarock.
LIITE 3	Mindmap Muijarockista
LIITE 4	Oma toimintani Muijarockissa
LIITE 5	Muijarock-kiertue 2000-2001
LIITE 6	Naisrockverkoston ilmoittautumislomake
LIITE 7	Naisrockverkoston yhteenveto
LIITE 8	Lehdistötiedote 17.9.2001. Nainen ja Musiikki –festivaali
LIITE 9	Mitä Muijarockin jälkeen?
LIITE 10	Muijarock mediassa
LIITE 11	www-sivusto (cd-rom)
LIITE 12	Festivaalilehti

# MIKÄ IHMEEN MUIJAROCKFESTARI?

Muijarock haluaa tuoda naisrockmuusikot julkisuuteen miesten rinnalle tasavertaisina musiikin tekijöinä ja esittäjinä. Muijarockfestivaaleja järjestetään kesäisin, festareiden välissä taas järjestetään kiertueita pitkin Suomea. Netissä kootaan naisrockverkostoa, kirjoitetaan naisrockhistoriaa pienin arkipäivän kertomuksin ja myös käydään keskustelua rockmusiikista, naisista ja miehistä. Tervetuloa mukaan!

"Kyllähän naisia näkyy muillakin festareilla, jos meidät vaan kelpuutetaan mukaan. Osa meistä saa sellaista kohtelua kuin musiikkinsa puolesta ansaitsee, mutta liian moni vielä ei. Erillinen festari järjestetään, jotta yksi este, sukupuoli, olisi ohitettu ja voitaisiin keskittyä itse musiikkiin! Kun naisiin rockmuusikkoina totutaan, erillistä Muijarockfestaria ei enää tarvita."

Tuisku Asikainen, pääkoordinaattori, Muijarock

## Miksi juuri MUIJARock, muijahan on haukkumasana!?!

Meille sanalla "muija" ei ole negatiivista merkitystä. Se on sellainen hyväntuulisen itseironisen energinen nimike. Toivottavasti kovin moni ei saa siitä allergista reaktiota... ;) Muija on sellainen sopivan rock, erittäin humoristinen, ja kaukana kaikesta pikkusievästä ja hienostelevasta.

## Naisrockmuusikoita ei ole olemassakaan?!?

Naispuolisen rockmuusikon ura on Suomessa vaikea. Osa rockpiireistä ja mediasta ei usko meitä olevan olemassakaan. Muutaman huippunimen menestys kuitataan helposti poikkeukseksi. Vieläkin väännetään väkisin ulkonäön perusteella naiskokoontuloja tietynlaisten markkinoiden tarpeeseen. Melkein jokainen naisartistin haastattelu aloitetaan arvioimalla naismuusikoita yleensä ja sitten vasta kyseistä artistia. Arvostellaanko miesrockmuusikoita koskaan tällä tavoin?

## Onko jotain tapahtumassa Suomen rockelämässä?

Mielestämme merkkejä siitä on olemassa. Uusi vuosituhat voi olla uusi alkua myös rockmaailmassa. Muijarock-kaupunkifestari syyskuussa tulee olemaan naisrockmuusikoiden kauden avaus Suomessa! Aiomme näkyä ja kuulua niin, että valtakunnassa varmasti tiedetään että olemme olemassa, meitä on monenlaisia ja meitä on paljon.

## Miksi erillinen naisrockfestari?

Kyllähän meitä näkyy muillakin festareilla, jos meidät vaan kelpuutetaan mukaan. Osa meistä saa sellaista kohtelua kuin musiikkinsa puolesta ansaitsee, mutta liian moni vielä ei. Erillinen festari järjestetään, jotta yksi este, sukupuoli, olisi ohitettu ja voitaisiin keskittyä itse musiikkiin! Kun naisiin rockmuusikkoina totutaan, erillistä Muijarockfestaria ei enää tarvita.

## Onko olemassa naisrockmusiikkia?

Ei varmaankaan. Kyllähän me kaikki jotka todella pidämme musiikista olemme ensisijaisesti ihmisiä ja muusikkoja, ja

sitten vasta naisia. Saisipa vielä julkisen mielipiteenkin uskomaan tämän! Naisten tekemä rockmusiikki on yhtä oikeaa, todellista ja monenlaista, hyvää tai huonoa kuin miestenkin tekemä. Tulkaapa kuuntelemaan Muijarockfestareille, miten monenlaista naisten musiikkia löytyy!

**Mitä? Ettekö siis halua olla naisia?**

Kyllä vaan halutaan. Mutta jokainen meistä määrittelee oman naisena olemisensa ihan omalla tavallaan. Ja niin kuuluu ollakin. Muijarockfestareilta löytyy muijia joka makuun, usko pois!

**Mutta entä seksuaalisuus, rockmusiikkihan lähtee lantiosta!?**

Joo niin lähtee, mutta ihan yhtä hyvin naisen kuin miehenkin lantiosta... Mukaan vaan katsomaan, niin ei tarvi tässä enempää selitellä.

**Miksi ette halua soittaa yhdessä miesten kanssa?**

Kyllä useat meistä haluavat ja tekevätkin niin. Muijarockissa vain haluamme tuoda esiin nimenomaan naisten osuutta rockmusiikissa, koska sitä niin paljon väheksytään. Ihannemaailma olisi sellainen, jossa musiikki on tärkeintä ja sukupuoli toissijainen. Sellaiseen mekin pyrimme. Ja on meillä muutama mieskin mukana, ikäänkuin malliksi...

**Uskaltaako miehet tulla paikalle?**

Miksi ei uskaltaisi. Tapahtuma on naisten puolesta mutta ei miehiä vastaan. Ja tullaanhan mekin miesten keikoille. Ja mehän sitäpaitsi  
R A K A S T E T A A N miehiä, vai mitä siskot?!?!?!?

[Julkaistu alun perin sivustolla [www.muijarock.net](http://www.muijarock.net)]

## "Hei, me tehdään festari!"

Valittuja paloja päiväkirjastani

### Tuikka Asikainen

pääkoordinaattori, Muijarock  
basisti, Play Girls Magazine

#### **Lisääjä Karo Keskiviikko, 03.Toukokuu, 2000 - klo 15.04 1.9.1999**

Tänään me bändimuijat istuttiin treenikämpällä happamena. Parissa päivälehdessä oli ollut - jälleen kerran - sellaisia juttuja, jotka masensi. Eräs kesäfestarin järjestäjä, jolta tiukattiin miksei festareilla ole naisesiintyjä, väitti ettei Suomessa ole naisrockbändejä (!!!). Toimittajan kummasteltua naisbändien olemattomuutta seurasi argumentti: "tai jos olisikin niiden palkkiot olisi aivan mahdottomia, ja miksi ylipäättään pitäisi pyytää naisbändejä mukaan" ja juttu jatkui samaa rataa.

Toinen juttu kertoi ulkonäön perusteella väkisin väännetystä tyttöbändistä, jonka levyillä soitti studiomuusikot ja tytöt olivat keulakuvina. Tyttöjä oli touhu ruvennut jossakin vaiheessa nolottamaan ja he kertoivat lehdessä tuntojaan. Levy-yhtiön edustaja puolustautui sanomalla, että pakkohan sitä oli näin tehdä kun Suomessa ei ole naisbändejä.

Meitä ärsytti. Me ainakin oltiin olemassa ja oli varmaan muitakin. Ehkä paljonkin. Oltiin jo kahdeksan vuotta väännetty omia biisejä ja keikkailtukin ihan kiitettävästi, mutta eihän sellainen missään näkynyt, noin valtakunnallisesti. Me oltiin taisteltu kaikenlaisia ennakkoluuloja vastaan sisukkaasti eikä oltu luovutettu. Outo kohtelu oli ihan arkipäivää. Keikkoja sovittaessa kyseltiin heti epäillen osaakos ne tytöt soittaa, hehehe, ja minkäs näköisiä tyttöjä sieltä sitten tulee... Musiikkikaupoissa kohdeltiin usein kummallisesti, ikään kuin ostettaisiin bassonkieliä/kitarankieliä jollekin muulle tai sitten selitettiin asioita alentuvan yksinkertaisesti, että tytökin ymmärtää... Yksikin myyjä aloitti selityksensä siitä, että kun basso on sellainen soitin, että siinä on NIIN matala ääni.. Hyvä kun kertoi, en ollutkaan ehtinyt huomaamaan 12 soittovuoteni aikana... Keikalla paras kehu oli jotain siihen tyyliin, että se tuli varmaan nauhalta, eikö, jaajaa tähän soitatte ihan kuin miehet!?! Mietittiin sitä, että monet naisbändit varmaan lopettavat, kun eivät saa tukea tai kannustusta tai masentuvat huonosta kohtelusta. Me vaan jatkettiin, kun tykättiin tehdä biisejä ja soittaa yhdessä.

Tuli sellainen olo, että jotain tarttis tehreä. Siinä se jotenkin syntyi, haave rockfestarista, joka olisi täynnä naiskokoospanoja ja monenlaista musiikkia ja olisi iloinen meininki. Ja pidettäisiin niin suurta ääntä itsestämme, että KUKAAN ei voisi enää sanoa että EMME OLE OLEMASSA

#### **Lisääjä Karo Keskiviikko, 03.Toukokuu, 2000 - klo 15.05 16.10.1999**

Karo löysi netistä Nainen ja Musiikki-yhdistyksen (NaMu) sivut ja riemastui. Tuonne mukaan! Voitaishan tehdä jotain yhdessä...? Ja siitä lähti kirjeenvaihto puheenjohtaja Kati Pellisen kanssa liikkeelle. Vastaanotto oli iloinen ja lämmin ja ehkä hämmästyntkin.

**Lisääjä Karo Keskiviikko, 03.Toukokuu, 2000 - klo 15.08****1. 11.1999**

Marssittiin Porin kulttuuritoimenjohtaja Birgit Jaakolan puheelle alustavan kirjallisen Muijarocksuunnitelman ja budjetintyngän kanssa. B. Jaakola kannatti ideaa ja lupasi kulttuurilautakunnan tuen, jos hoidetaan hommat hyvin. Oven sulkemisen jälkeen hypimme ja huusimme jotain niin riemukasta ja epämääräistä, että ihmiset kääntyivät katsomaan. Haaveesta taitaa tulla totta!

Illalla mailailin netissä kanadalaisen muusikkotytön kanssa muijarockunelmista jotka ovat toteutumassa. Hän kertoi, että Kanadassa oli äskettäin tehty vastaava juttu ja se oli ollut menestys!

**Lisääjä Karo Keskiviikko, 03.Toukokuu, 2000 - klo 15.09****5.12.1999**

Bändillämme oli keikka Tampereella ja samalla tavattiin viimein NaMu:n puheenjohtaja, Kati ihan elävänä. Kati on hyvä tapaus! Kati toivotti meidät yhdistykseen tervetulleeksi, sanoi, että aktiivisia jäseniä tarvitaan aina ja ehdotti, että laitettaisiin suunnitelmaa paperille ja tultaisiin Helsinkiin yhdistyksen kokoukseen sitä esittelemään.

**Lisääjä Karo Keskiviikko, 03.Toukokuu, 2000 - klo 15.09****11.12.1999**

Sitten istuttiin NaMu:n kokouksessa ja jännitettiin. Ymmärtäisiköhän muut meitä yhtä hyvin kuin Kati. Tulisiko hommasta mitään. Saadaanko me apua? Osataanko me oikeasti tehdä festaria? Ymmärrystä tuli. Suuresti ihailemani laulaja Barbara Helsingius kuunteli tarkkaavaisesti ja sanoi, että hänellä ei ole ollut aavistustakaan, että rockpuolella on tuollaisia ennakkoluuloja naisia kohtaan ja kannusti meitä kovasti. Samoin muut. NaMulla oli tulossa oma festari Hartolaan, mutta siellä ei rockosastoa tällä kertaa ollut, että ihan hyvin voisi rockpuolen kuulemma siirtää Poriin.

**Lisääjä Karo Keskiviikko, 03.Toukokuu, 2000 - klo 15.10****2.1.2000**

Juttelin Marja Mattlarin, NaMu:n festarin äidin kanssa. Hän kannusti ja neuvoi ja lohdutti, että kyllä se hyvin menee. Kaikki kaatuu kuitenkin jossain vaiheessa niskaan, ja ottaa päästä, että hommaan ikinä rupesi, mutta silti kaikki menee hyvin... Ok uskotaan!

Marja kertoi, että Helsingissä oli 80-luvulla Rockluuta- niminen yhdistys. Siinä taisi olla mm. Heinäsirkka mukana. Heinis pitäisi tavoittaa jostakin. Mistä?

**Lisääjä Karo Keskiviikko, 03.Toukokuu, 2000 - klo 15.11****3.1.2000**

Hotel Jazzin johtaja Pekka Hakava suhtautui lämpimän kiinnostuneesti hankkeeseemme, musiikkimiehiä itsekin, vuotuisan ison rautalankafestari Twangin tukijoita. Suunniteltiin yhteistyötä. Jännitystä tuo mahdollisesti tuleva remontti. Ehkä soitamme rakennustelineiltä?!

**Lisääjä Karo Keskiviikko, 03.Toukokuu, 2000 - klo 15.11****14.1.2000**

Meillä oli keikka Porissa ja City-lehdessä juttu meistä otsikolla "Satakunnan ainoa tyttöbändi?" sekä tulevasta "Tyttöbänditapahtumasta" ! Voi penteleenpentele, niin kuin Jane painotti, että ei me mitään tyttöjä olla!!!!!! No oli nyt edes jotain muuta oikein.

**Lisääjä Karo Keskiviikko, 03.Toukokuu, 2000 - klo 15.12****22.1.2000**

Mieheni Petri, Satakunnan Käsi- ja Taideteollisuusoppilaitoksen opettaja, skannasi paperille antamani pusun ja väänteli sitä ruudulla aikansa. Hänestä se olisi ollut pystyssä sangen raflaava. NIIN OLIKIN! Johti ajatukset kyllä aivan eri huuliin. Julisteen huulet pysyivät siis vaakasuunnassa!

**Lisääjä Karo Keskiviikko, 03.Toukokuu, 2000 - klo 15.12****2.2.2000**

Marja lähetti nipun NaMu:lle tulleita naisbändiesitteitä. Näitähän oli 5 cm:n pino A4 papereita. Ihanaa, kyllä me oikein arvattiin. Meitä on enemmän kuin me ja tutut! Olisipa enemmän rahaa ja isompi festari, kaikki olisi ollut mukava pyytää mukaan. Ahdisti, vaikea valita!

Meillä oli jo meidän oma punkrockbändi Play Girls Magazine, helsinkiläinen kokeileva rockbändi Pinball Freax ja trubaduuri Kati Pellinen. Esitteistä etsittiin eri puolilta Suomea erilaista musiikkia soittavia kokoonpanoja. Löytyi kiinnostava 10 hengen soul-kokoonpano Souldiers Jyväskylästä ja kokeellista kankelemusiikkia soittava Minna Raskinen Kokkolasta. Pääesiintyjäksi haaveiltiin Aija Puurtista, pitkän linjan persoonallista laulajaa ja basistia. (Aija oli niin suuri esikuva minulle aikanaan, että vieläkin kädet tärisi kun laitoin e-mailia hänelle ja oli heti pakko tunnustaa, että olen ollut vuosia hänen suuri ihailijansa).

**Lisääjä Karo Keskiviikko, 03.Toukokuu, 2000 - klo 15.14****7.2.2000**

Sovittu Satakunnan Käsi- ja Taideteollisuusoppilaitoksen opettajan Tarun Tuomisen kanssa, että koululta tulee Akkaryhmä, joka talttoi ja screenaa esityksen oppilastyönä. Aivan upeaa!

**Lisääjä Karo Keskiviikko, 03.Toukokuu, 2000 - klo 15.16****15.2.2000**

Juttelin puhelimesta tamperelaisen ystävättäreni, koreografi ja tanssija Tuula Linnusmäen kanssa performanssin, jonkinlaisen taidetapahtuman järjestämisestä Muijarockin yhteyteen. Ajatukset lensivät korkealla. Saa nähdä mitä niistä toteutetaan.

**Lisääjä Karo Keskiviikko, 03.Toukokuu, 2000 - klo 15.17****23.2.2000**

Kaikki bändit varmistaneet tulonsa! Mahtavaa!

Olen juuri saanut Minna Raskisen kantelelevyn. Se teki hirveän syvän vaikutuksen. Istuin kotona yksin kun kuuntelin sitä. Ja itkin - iloja ja suruja ja elämää ja kuolemaa... Sanat loppuivat!

**Lisääjä Karo Keskiviikko, 03.Toukokuu, 2000 - klo 15.19****10.3.2000**

Meistä oli naistenpäivän juttu Satakunnan Kansassa. Olimme saaneet Taidetoimikunnan apurahan taidetapahtumaa varten. Räjähdin nauruun, kun kuulin toimittajan tekemän otsikon "Muijarockissa ei ole munaa vaan kokonainen munasarja".

**Lisääjä Karo Keskiviikko, 03.Toukokuu, 2000 - klo 15.19****18.3.2000**

Karo esitteli NaMu vuosikokouksessa Muijarockin etenemistä ja mieltä lämmitti, kun saatiin tunnustusta hyvästä toiminnasta. Karo tuli valituksi NaMu:n hallitukseen, eli hän hoitaa sitten jatkossa yhteyksiä sinne päin.

**Lisääjä Karo Keskiviikko, 03.Toukokuu, 2000 - klo 15.20****2.4.2000**

Sponsoreita puuttuu. Voivoivoi eikäi tämä nyt tähän kaadu. Kaikki on laskettu sen varaan, että niitä löytyisi. Meidän mainokset ei ole edes kalliita. Nyt on vasta Fanletti, Itäpuiston lääkäriaseman Musiikkilääketieteen osasto ja Rumba (ihanaaihanaaihanaa!!!!), mutta ei vielä muita.

**Lisääjä Karo Keskiviikko, 03.Toukokuu, 2000 - klo 15.20****19.4.2000**

Taas vastoinkäymisiä. Karo yritti turhaan päästä Tavastian Naisrock-iltaan. Se oli loppuunmyyty. Oltaisiin kysely yhteistyökumppaneita sieltä. Edes Heinistä ei ole saatu kiinni. Hänelle tarttee laittaa kirje jonnekin, vaikka NYT-liitteseen, jossa oli juuri juttu hänestä.

**Lisääjä Karo Keskiviikko, 03.Toukokuu, 2000 - klo 15.21****20.4.2000**

Päätettiin aloittaa säännölliset Muijarock-palaverit. Homma pitää saada eteenpäin. Sponsoreita pitää löytää vaikka kiven alta.

Paikallisoradio ja paikallistelevio kuuluttivat Muijarock-tapahtumaa viime viikolla moneen otteeseen. Jane oli faksailut kone kuumana tiedotteita ympäriinsä. Hyvä Jane!

Satakunnasta löytyi naisbändi nimeltä Periferia. Soittavat "rautalankaa". Hyvä löytö. Mennään tapaamaan lähipäivinä ja otetaan mukaan Muijarockiin.

**Lisääjä Karo Keskiviikko, 03.Toukokuu, 2000 - klo 15.23****25.4.2000**

Tasapuolisuuden nimessä on täytyy myöntää, että on olemassa myös ennakkoluuloisia, rockmusiikin "kauniin sivustakatsojen roolin" rajoista tiukasti kiinni pitäviä naisia ja fiksuja miehiä, joita rockmusiikin roolirajojen rikkominen viehättää. Viime aikoina olemme keikoilla ja Muijarockesitettä jakaessamme kohdanneet muutaman kerran saman ilmiön kuin esim. Jonna Tervomaa Nyt-liitteen jutussa. Pari pikkutyttöä lavan laidalla näyttää keskisormea raivoissaan ja huutelee "ette oo yhtä hyvännäköisiä", nuori nainen kommentoi keikkaamme "luuletteko olevanne parempia kuin muut", ja kaksi keski-ikäistä naista menee valittamaan ravintolapäällikölle meistä. Ja jokaisessa tilanteessa oli vierellä useita iloisia ja meihin myönteisesti ja kannustavasti suhtautuvia miehenpuolia. Tuollaisessa tilanteessa pitäisi osata jotenkin rauhallisesti antaa ymmärtää, että emme halua olla uhka kenellekään. Muut saavat meidän puolesta olla vaikka miten perinteisessä naisen roolissa, kunhan vaan mekin saisimme rauhassa olla oma erilainen itsemme.

**Lisääjä Karo Keskiviikko, 03.Toukokuu, 2000 - klo 15.28****2.5.2000**

Muijarock oli Rumban festarikalenterissa. Pääkirjoituksessa sanottiin että "Naisjaosto ottaa homman haltuun" ja tarkoitettiin useita positiivisia ilmiöitä, mitä naisrockkentässä on tapahtunut. Se on aivan totta. Ihan samanaikaisesti eri puolella Suomea ollaan havahduttu naisten mahdollisuuksiin rockmusiikissa. Meikin keksittiin tämä festari-idea siime syksynä aivan yksin, mutta jotain on täytynyt olla ilmassa, josta se tarttui meihinkin ja päätettiin että se tehdään nimenomaan NYT!

NaMu:n festarijärjestäjä Marja Mattlar, ihana ihminen, soitteli ja kyseli, ei kai me vaan olla ihan uuvuttu täällä Porissa. No ei, ajoittain vain ihmetyttää miten käsittämätön määrä asioita festarijärjestäjän pitää huolehtia, jos haluaa tehdä hommat hyvin! Ja nyt jo, pitkin vuotta. HUH! Mutta niin vain aloitettiin miettimään jo vuoden 2001 festaria!

Universal Music:ltä promootiopäällikkö Tara Kojonen lupautui mukaan naisbändikisan tuomariksi siltä seisomalta kun asiani esitin. Toiset ovat sellaisia, hyväntuulisia ja nopeita ja tietävät heti missä haluavat olla mukana ja missä ei. Tervetuloa mukaan, Tara!

Tässä äskettäin olin huolestunut, kun mainostilaamme ei vielä ole ostettu kokonaan MUTTA kiinnostusta on taas virinnyt siihenkin. Ja aurinkokin paistaa, ainakin eilen!

**Lisääjä Karo Keskiviikko, 03.Toukokuu, 2000 - klo 15.31  
3.5.2000**

No niin! Nyt lähtee ekat ilmoitukset lehtiin, joissa toivotaan ilmoittautumisia bändikisaan. Tervemenoa ja tervetuloa! Tulkaa mukaan naiskokoontumiset ikään, näköön, kokoon ja kokemukseen katsomatta! Tehdään tästä sellainen näyttö naisten mahdollisuuksista ja monipuolisuudesta ja määrästä, että KUKAAN ei enää tämän jälkeen voi sanoa, ettei naisrockmuusikoita ole olemassa! Sitäpaitsi tehdään tästä hyvä tapahtuma ja pidetään hauskaa ja vaihdetaan kokemuksia ja tutustutaan toisiimme. Niin voidaan jatkossakin auttaa toisiamme eteenpäin!

Ja laittakaa joka tapauksessa nimenne tänne sivuille Naisrockverkostoon (joka on tulossa ihan pian kuntoon, toim. huom.), vaikka ette pääsisikään mukaan. Niin saadaan jonkinlaista kuvaa siitä, miten paljon meitä on.

**Lisääjä Tuikka Sunnuntai, 07.Toukokuu, 2000 - klo 23.50**

Tänään lisäsin muutaman jutun osioon "Naurettavia tarinoita". Juttelin jokin aika sitten naismuusikon kanssa, joka kysyi, miksi haluan tuoda esiin tuollaisia kokemuksia, joissa muusikon ominaisuuttani on epäilty pelkästään sukupuolen takia. Eikö ole parempi vain itse olla asiallinen ja ystävällinen ja pro, niin sitten saa sellaisen kohtelun myös toisilta. Ja jos tämä ei onnistu, niin sitten vain "valuttaa yltään" huonon kohtelun, eikä ole huomaavinaan.

Olen samaa mieltä, juuri noin minäkin teen. Mutta silti haluan tuoda nämä asiat nyt tässä yhteydessä, tämän kerran esille, jotta asiat muuttuisivat. Minä olen loppujen lopuksi aika monessa liemessä keitetty ja kohtalaisen paljon kokenut, enkä enää vähästä välitä. Nuoret muusikon urasta haaveilevat tytöt eivät ole. Jotenkin heidän takiansa haluaisin, edes yrittää muuttaa maailmaa, edes yrittää...

Jos joku lukisi näitä juttuja ja menisi itseensä ja jotain liikahtaisi hänessä ja jotain muuttuisi...Idealisti minä olen. Kaunaa en kanna kenellekään huonosta kohtelusta, paljon siitä on ollut tiedostamatonta, ei pahalla tarkoitettua.

Toivon, että pian tulisi sellainen aika, ettei mistään naisrockista tarvitsisi edes enää puhua. Olisi niin itsestään selvää, että niin miehet kuin naisetkin voivat ilmaista itseään rockmusiikin keinoin, ettei tällaista puhetta enää tarvita!

"Sarjassamme puolen yön filosofioita esittelimme tällä kertaa naisrockmuusiikon iltamietteitä...." (Hyvää yötä!)

**Lisääjä Tuikka Keskiviikko, 10.Toukokuu, 2000 - klo 20.23**

No niin, nyt niitä yhteistyökumppaneita tulee, kun niitä niin kaipasin äskettäin. Satakunnan Käsi- ja Taideteollisuusoppilaitos lisää yhteistyöpanostaan, Satakunnan Kansa tulee mukaan ja muutama muukin taho on osoittanut kiinnostusta. JIHUUUU!!!!

Juttelin taiteellisen koordinaattorimme, koreografi Tuula Linnusmäen kanssa performanssista juuri äsken puhelimitse. Tuulalla on tapansa mukaan kehittänyt pitkäaikaisen tanssijaystävänsä Minnan kanssa aivan hulttomia ideoita...Mutta enpä kerro vielä mitä, se on YLLÄTYS! HIHHIII!!!



**Lisääjä Tuikku Tiistai, 23.Toukokuu, 2000 - klo 22.13**

Huhuhhuuuuhh, mikä kaksiviikkoinen. Hotelli Jazz muuttui Scandic:ksi ja johtajakin vaihtui. Ennenkuin ehdimme sopia, että tilaisuus voidaan pitää siitä huolimatta siellä, ehdin jo viettää unettomia öitä aamuyön painajaisineen festareista keskellä aavikkoa hiekkamyrskyn keskellä...Tämä on selvästikin liian tärkeä festari minulle, osaisipa tämän ottaa vain hommana joka hoidetaan sen sijaan että kirjoittaa sitä sydänverellään!

Budjettimurheitakin oli hieman, kunnes miihinkin löytyi pelastaja. Nekin ehti vääntää vatsaa muutaman päivän ennenkuin tilanne ratkesi.

Eli nyt on kaikki taas hyvin. Ja uusia yhteistyökumppaneitakin on löytynyt, Satakunnan Kansa ja Sound City!

**Lisääjä Tuikku Maanantai, 29.Toukokuu, 2000 - klo 18.52**

Viimeeksi valitin sitä, että otan tämän festarin liian henkilökohtaisesti ja välillä vajoaa syvään masennuksen kuoppaan. No, asiassa on kääntöpuolikin, ihan HURRJATTTT onnelliset hetket kun jokin sujuu! Me saatiin HEINÄSIRKKA mukaan, voi ihanaa! Kyllä sitä Heinistä etsittiinkin. Heinäsirkan mukaan saaminen oli meille todella tärkeää. Hän edustaa juuri sopivalla tavalla oikeaa rocknaisen asennetta, välitetään toisista (onhan hän naisrock-asian esiin nostamisen edelläkävijöitä) ja kuitenkin ei liikaa välitetä siitä, mitä muut sanoo vaan tehdään hommat kuten itsestä oikealta tuntuu!

Sitäpaitsi Radio Pori lupasi meille täyden tukensa, mikä merkitsee meille valtavan paljon. Radio Pori auttaa meitä sekä hyväntekeväisyystyössä syrjäytyneiden nuorten hyväksi, että tulee antamaan tilaa artisteillemme ja itse naisrockasialle monin tavoin! Tuntuu hyvältä kun on paikallisen radioaseman tuki takana!

**Lisääjä Tuikku Keskiviikko, 07.Kesäkuu, 2000 - klo 20.25**

Julisteet ja esittelylehtiset pitäisi viimeistellä, mutta kun sponsoreita vielä puuttuu muutama! Voi ruma sana miten inhoan raha-asioita ja kaikkea mikä liittyy siihen. Sitä haluais vaan soittaa ja pyytää ihmisiä soittamaan niin, että olisi hyvä olla yhdessä! Mutta kun siihenkin sitä rahaakin tarvitaan, edes hiukkasen. NYT olisi hyvä tilaisuus jolloin hyväntekijällä saada ISO HALAUS ilmaantumalla paikalle pelastamaan meidät!NOW!!!

**Lisääjä Tuikku Torstai, 08.Kesäkuu, 2000 - klo 21.53**

HALAUS Soneralle ja New Drivers autokoululle! Viimeisiä mainospaikkoja viedään! We are saved!  
Hihihaaa!

**Lisääjä Tuikku Tiistai, 20.Kesäkuu, 2000 - klo 21.55**

Huh sentään. Suuri sponsorinmetsästys on ohi. Toivon todella, että muijarockkävijät myös tukee niitä uskaliaita yrityksiä jotka tukevat meitä. Uusina mukaan tuli vielä Sinooperi ja Utu Kodinkonetekniikka. Ihan tuntui siltä yhteistyökumppaneita etsiessä, että naisrockasia ei ollut ainoastaan vieras, vaan joillekin jopa vastenmielinen tai peräti pelottava...

Hieman jo suunniteltiin tässä joku päivä vuoden 2001 Muijarock festaria. Se tulee liitettyksi Nainen ja Musiikki yhdistyksen festivaalin yhteyteen ja tulee pidettäväksi Porissa - melkoisen varmasti!

Ja sen olemme jo päättäneet, että silloin otetaan muijabändiskabaan myös sekakokoonpanoja. On tuntunut ikävältä sanoa "ei kiitos tällä kertaa" monelle hyvälle bändille jossa on miehiä mukana. Ihan kuin meillä olisi jotain miesten kanssa soittamista vastaan. Ei varmasti ole. Oikeastaan päinvastoin. Ideahan on juuri siinä että oltaisiin ensisijaisesti muusikkoja ja vasta sitten miehiä tai naisia. Allekirjoittanutkin soittaa kahdessa bändissä joista vain toinen on muijabändi.

Ideologinen tausta sille, että otettiin tänä vuonna vain naisbändejä on tietysti se, että saataisiin asiamme selkeämmin esille ja se, että lakattaisiin - edes yhden festarin ajaksi - ihmettelemästä ja vertailemasta naisia ja miehiä muusikoina, kun paikalla on bändeissä vain naisia. Ja jotta kävisi selväksi, että naisista on hoitamaan mikä tahansa bändin homma siinä kuin miehestäkin. Mutta ehkä tämä tulee selväksi yhdellä festarilla - tai sitten ei koskaan!!!

Mieheni Petri - webbin taustapirumme - on suunnitellut meille hienon ...hmmm....kikkelpelin... näille sivuille - ilman sen kummempia ideologisia tarkoituksia, ihan vain naisten iloksi! Toivottavasti se saa sen tämän yön aikana valmiiksi tuon valkoviinipullon kanssa tuossa touhutessaan....

### **Lisääjä Tuikku Maanantai, 26.Kesäkuu, 2000 - klo 12.33**

No justiinsa kun pääsin perustelemaan miksi tänä vuonna otetaan vain pelkkiä muijakokoonpanoja bändikisaan, mutta ensi vuonna myös sekakokoonpanoja, koska on ihan hölmöä sorsia miesten kanssa soittavia rokkarimuijia - totean, että on ihan hölmöä sorsia miesten kanssa soittavia rokkarimuijia ja NAISBÄNDIKISA ON AVOINNA MYÖS KOKOONPANOILLE, JOISSA ON MIEHIÄ MUKANA jo tänä vuonna. Mukaan on ilmoittautunut niin paljon kiinnostavia sekakokoonpanoja, että oli pakko miettiä periaate uusiksi - eikä se ollut edes vaikea päätös. Rauha ja rakkaus vallitkoon ja miehetkin voi olla joukossa mukana!

Sitten toinen asia. Olen kirjoitellut tätä päiväkirjaa niinkuin päiväkirjaa kirjoitetaan, oikeastaan itselleni. Nyt pysähdyn miettimään, lukeekohan tätä kukaan. Saako kukaan muu tästä mitään? I s t h e r e a n y b o d y o u t t h e r e ? Laittakaa joku kommentti vieraskirjaan tai minulle suoraa (tm.asikainen@sci.fi). Kiinnostaisi kovasti tietää...

Ja vielä yx juttu. Naisvoittoiset bändit ilmoittautukaa NYT bändikisaan! Meillä on hyvin kiinnostavia ilmoittautuneita bändejä ja nälkä kasvaa syödessä. Tällaisia on varmasti vielä lisää! MUKAAN SIELTA!!!! Saatte taatusti julkisuutta ja uusia hyödyllisiä kontakteja! Paikalla on Rumban ja Universal Musicin ja Radio Porin ja Satakunnan Kansan ja ... huhu liikkuu että myös isompien medioiden edustajia saapuisi paikalle!

### **Lisääjä Tuikku Perjantai, 07.Heinäkuu, 2000 - klo 11.56**

No niin, julisteet ja tarrat on auton takapenkillä - viimeinkin - niissäkin ehti olemaan niin monta mutkaa matkassa että ei ole tosikaan. Olen välillä miettinyt, että mitenkähän moni asia ylipäättään voi mennä pieleen näissä hommissa, nyt olen ainakin kokenut monia sellaisia asioita, joita en ole tiennyt olevan olemassakaan...No mitäs niistä, nyt ne on valmiit ja kohta niitä on sitten joka puolella Suomea, mitä nyt ensin hiukka organisoidaan tätä jakelua! Rumbassa oli hyvällä paikalla meidän ilmoitus, kiva! Muijabändejä on ilmoittautunut mukavasti, sekin on mahtavaa! Ensi vuoden festariakin on jo taas suunniteltu eteenpäin. Siitä tulee upea juttu - myös! Että hyvin tässä kuitenkin menee!

### **Lisääjä Tuikku Lauantai, 15.Heinäkuu, 2000 - klo 14.06**

Olen miettinyt sitä, mikä saa ihmiset juoruilemaan ilkeitä ja uskomaan juoruja ja miten olla pahoittamatta mieltään. Ja pitäisikö niihin oikeastaan vastata mitenkään. Ehkä ei, mutta...tämän kerran...kun olen tätä päiväkirjaa kirjoittanut ain, ihan niinkuin asiat on.

Kun lehdessä luki, että bändimme sai Kulttuurilautakunnalta tukea 6000:- ja muut bändit pienempine projekteineen vähemmän, alkoi osa rockkaripojista heti:"Muijat virkistäytyy oikein kaupungin tuella." Voi.....sentään! Yrittäkääpä järjestää tuolla

summalla festari, toistakymmentä bändiä, osa kansainvälisiä nimiä, tuhansia julisteita ja esitteitä ym. Siitä vaan! Johan virkistytte tekin...

Toinen asia on epäluulo muijabändiä kohtaan, kun ei ollakaan pieniä, sieviä, hiljaisia, sivustakatsojia, niinkuin naisen kuluu. Monet tykkää, huutaa, taputtaa ja tulee kehumään keikan jälkeen. Osa ei. Sitten juorutaan: "Ne on miehiä vihaavia ja käyttää alkoholia liikaa, ei niitä voi ottaa esiintymään, pilaa paikan maineen!" Ja joku sitten uskoo. Miehiä vihaavia?! Me, osa naimissa tai avoliitossa, kaikilla jätkiä ystävinä ja soittokavereina muissa bändeissä?! Ja alkoholi? Kun juuri meille on AINA ollut kunnia-asia riehua lavalla ihan selvänä. Siis toiset bändit nauraa meille, kun ollaan niin tarkkoja! Keikan jälkeen kait bileissä saa juhlia - vai? Sekin tosin usein jää väliin...

Mutta se siitä! Mitä mä turhaan tuollaista selittelen. Ne, jotka meidät tuntee, tietää!! Ei varmaan pitäisi välittää! Aina roiskuu ku rapataan!

### **Lisääjä Tuikku Lauantai, 15.Heinäkuu, 2000 - klo 15.18**

Paha mieli meni jo. Sensijaan olen iloinen siitä, miten paljon Muijarock on saanut positivistia kommenttia ja tukea. Porin Taidemuseo, upea paikka muuten, edelläkävijänäyttelyjä usein, on luvannut antaa tilaa meidän julisteille näkyvästi ja muutenkin luvannut auttaa jos tulee laiteongelmia.

Kikka Laitinen, rockkonkareita, on juuri kirjoittanut lehtijutun naisten asemasta musiikissa. Minun pitää saada se käsiini, samoin hänen kirjansa ja mielellään koko ihminen. Olisi kiinnostavaa jutella ja vaikka saada hänet vieraaksemme. Onhan näitä uranuurtajia Suomessa paljonkin.

Niin ja ihanaa on se, mitä vauhtia naisrockverkostoon ja muijabändikisaan ilmoittautuu uusia kiinnostavia bändejä.

No niin, taas täyttä vauhtia eteenpäin!!!!

### **Lisääjä Tuikku Maanantai, 17.Heinäkuu, 2000 - klo 22.29**

Julisteiden ja tarrojen liimaus alkoi. Miksi, miksi ja miksi ei kaupungeissa voisi olla ilmoitustauluja siellä täällä. Olen aivan liian kiltti ihminen kyetäkseen liimailemaan julisteita erilaisiin pömppeleihin ilman omantunnontuskia..Kaupunkihan hyötyy erilaisista festareista sun muista monin tavoin. Miksei niistä saa laillisin keinoin ilmoitella muuta kuin lehdissä ja liikkeiden ikkunoissa....Huokaus!!!!

### **Lisääjä Tuikku Lauantai, 29.Heinäkuu, 2000 - klo 21.06**

Tänä viikonloppuna on Seinäjoella Herrasmiesrock. Muijarock on lähettänyt herrasmiehille virallisen tervehdyksensä joka luonnollisesti, logostammehan se voisi jo arvatakin, kuuluu "PUSPUSPUS". Ja ehdottanut herrasmiehille treffejä muijien kanssa Muijarockiin. Toivottavasti saamme siistin, pukupäällisen, herrasmiesdelegaation juhliimme mukaan! Ja toivottavasti herrasmiesten festarit onnistuvat hyvin!

### **Lisääjä Tuikku Keskiviikko, 02.Elokuu, 2000 - klo 23.24**

No niin, en enää ihmettele minkäänlaisia pikku/isoja vastoinkäymisiä. Monesta kummallisesta syystä meidän piti mm. vaihtaa painofirmaa ennenkuin saatiin käsiesitteet ajoissa käsiimme. No tänään ne sitten saatiin - kaikki tuhannet ja taas tuhannet esitteet oli taitettu mainospuoli päälle ja logot sisään! (ei kylläkään painofirman moka vaan meidän ohjeiden). Niitä onkin sitten kiva iltapuhteina käännellä oikeinpäin. Lähdetään tästä keikkakiertueelle Iisalmeen, arvatkaa mitä tehdään koko automatka...

**Lisääjä Tuikku Keskiviikko, 09.Elokuu, 2000 - klo 22.21**

Muijarockkuume nousee - ja ihan tuiki tavallinen flunssakuumeekin! En ole ollenkaan laskenut, että tässä voisi sairastua kesken kaiken, hemmetti, ei ole aikaa!!!! Viime viikonlopun Iisalmen keikkakiertueellamme olimme vuoronperään kuumassa autossa ja jäähdyttämässä autoa ja itseämme ulkona ja makuupaikat olivat leirintäalueen taidenäyttelyssä ja toisen yön pikkuriikkisen mökkerön lattialla, ja ulkolavallakin tuli sitten riehuttua ihan riittävästi että jossakin se flunssa sitten iski. Keikat meni kyllä upeasti, mutta se onkin toinen juttu kokonaan.

Muijabändikisan bändit on sitten valittu. Se oli hurja urakka ja vaikea pala. Loppuarvostelu kesti joku 8 tuntia ja urakkaan osallistui 5 henkeä. Lopetettiin aamuyöstä joku kello 3 tai jotain...(arvatkaa väsyttikö lähteä aamusta aikaisin Iisalmen reissulle, lähtö itseasiassa myöhästyikin siksi)

Toistakymmentä bändiä ilmoittautui kisaan ja näistä 18 olisi ollut heti keikkakelpoisia ja loput kaksikin muutaman vuoden kuluttua. Ja mukaan voitiin ottaa vain 12. Olin niin pahoillani poispudonneiden puolesta että en ole vielä osannut kunnolla iloita mukaan päässeiden puolesta - joissa on kyllä iso määrä AIVAN LOISTAVIA kokoonpanoja. Korkea taso yllätti meidät!

Olisin kuitenkin halunnut ottaa kaikki mukaan...Arvostan suuresti kaikki bändejä, jotka tekevät työtä oman juttunsa eteen. Toivottavasti poispudonneet ymmärtävät, että se etteivät mahtuneet mukaan ei johtunut siitä, etteivät he olisi olleet hyviä, vaan siitä, että mukaan oli tällä kertaa ilmoittautunut niin paljon todella hyviä bändejä. Ja ensi vuonna on sitten uusi kisa ja jokaisella bändillä vuosi lisää kokemusta ja taitoja ja persoonallisuutta tullut roppakaupalla lisää...että toivottavasti saamme silloin näiltä pudonneiltakin bändeiltä kisaan uudet entistä ehommat demot ja katsotaan sitten uusiksi!

**Lisääjä Tuikku Torstai, 10.Elokuu, 2000 - klo 22.53**

Selailin tässä naisrockverkostoamme. Ihan mahtavaa miten monessa ja monenlaisessa projektissa meitä rocknaisia on mukana. Todella toivon että ihan henk.koht. voisin tutustua moniin näistä bändeistä. Siellä on tosi kiinnostavia juttuja! Suosittelen lämpimästi muillekin näillä sivuilla kävijöille, käykää tsekkaamassa naisrockverkoston bändien kotisivuja ja käykää kunntelemassa näitä bändejä keikoilla. Ja ostakaa levyjä ja demoja. Jotain niistä löytyy aikkapa meidän muijarockin demomarkkinoilta. Meitä on niin paljon enemmänkin kuin vain ne jotka esiintyvä Muijarock-tapahtumassa. Tosi mahtavaa!!!

**Lisääjä Tuikku Sunnuntai, 13.Elokuu, 2000 - klo 16.15**

Tänään sain vielä yhden yhden bändikisailmoittautumisen, joka ansaitsee kunniainninnaan vaikka ei enää mahtunutkaan mukaan kisaan, kun tuli liian myöhässä. 13 vuotiaat Jenna, Eveliina, Riikka, Marikka ja Elisa eli Palannen Käryä (Norinkylästä) lähettivät meille ihan asiallisesti esitetyn Tik Tak coveribiisin, erityisesti soittopuoli oli tarkkaa ja huolellista. Jessss tytöt, teissä on hyvää Muijarockainesta, kun olette tuossa pisteessä jo 13 ikäsinä, mitähän mahdatte olla meidän iässä...tai jo parin vuoden päästä!!!!!!Muijarock järjestäjät nostavat hattua,kumartavat ja niiavat ja lähettävät teille lämpimät hyvän tulevaisuuden toivotukset! Ensi vuonna uusi demo kehiin, ajoissa, niin katsotaan mihin asti olette päässeet!

**Lisääjä Tuikku Perjantai, 18.Elokuu, 2000 - klo 15.54**

Lähettelin tässä jo alustavia aikatauluja bändikisaan tulijoille ja ajattelin että nyt olen oikein nopea ja huolellinen ja palvelen hyvin kun tiedotan heti...no...uusiksi meni koko aikataulu ja saan väsätä heti uudet kirjeet perään (kohta tulee), ja pari puhelinnumeroakin meni väärin! Huokaus!!!! Ei ole helppoa olla hyvä festarijärjestäjä vaikka kuin yrittää.

Yhdessä asiassa ollaan kyllä saatu kiitosta festarijärjestäjänä, eli Muijarockmainostamisesta. Olemme aloittaneet sen hyvissä ajoin ja monella rintamalla. Poriin ja lähiseudulle levitettiin ekat julisteet jo kuukausi sitten ja tänä viikonloppuna tulee vielä uusi satsi. Tampereelle, Turkuun ja Helsinkiin, Raumalle, Harjavaltaan, Ulvilaan, Nakkilaan, Pietarsaareen, Kokkolaan, Seinäjoelle, Jyväskylään ja jopa Iisalmeen on levitetty julisteita. Ja täällä nettisivullakin on käynyt ihan mukavasti porukkaa. Citylehdessä ollaan oltu jo kolmesti, Rumbassa kolmella ilmoituksella ja tekstissäkkin on meidät mainittu, Suosikissa, Sue'ssa, kerran ja Satakunnan Kansaan on tulossa meistä juttua. JA itseasiassa lehdistötilaisuus on vasta ensi viikolla...Radio Pori on luvannut kuuluttaa Muijarockia seuraavat kaksi viikkoa ja tehdä haastatteluja joistain esiintyjistä ja naisrocktutkija- yhteistyökumppaneistamme, yleisökysymyksiä siellä esitetään päivittäin ja arvotaan lippuja Muijarockiin, ettäettä...kait me ny saadaan sitten olla hiukan tyytyväisiäkin....

Markkinoinnilla on miinuspuolensakin. Osa miesrokkareista ei oikein tykkää...se on huomattu! Kurjaa ja oikeastaan aika lapsellista!!! Eihän me olla ketään vastaan, miksi sitten toiset meitä...Minä toivoisin, että ylipäätään rockmusiikkia tekevät ihmiset vetäisi yhtä köyttä ja yhdessä voitaisiin tehdä kaikenlaista mukavaa esimerkiksi kaikkien paikallisten bändien hyväksi! Meillä on jo jotain yhteistyösuunnitelmia muhimassa...

Oneksi monet miespuoliset kaverit ja soittokaverit ja rokkarit ja yhteistyökumppanit tykkää tästä hommasta ja on tarmokkaasti mukana tekemässä Muijarockia!

### **Lisääjä Tuikku Maanantai, 21.Elokuu, 2000 - klo 12.23**

Hui, Muijarock on ihan lähellä! Tuntuu hienolta ja hurjalta! Tämä on monivuotisen unelmiemme täyttymys, että tällainen festari on ylipäätään saatu kasaan. Laskin eilen, että meillä on 103 artistia, joista yli 90% naisia! Meitä ON PALJON!!!

### **Lisääjä Tuikku Lauantai, 26.Elokuu, 2000 - klo 11.28**

No niin. Lehdistötilaisuus on pidetty ja kahdella paikallisella radiokanavalla haastateltiin meitä 10 minuutin välein, paikallisteeveessä näytettiin patkä tilaisuudesta musiikinäytteen kera ja kohta rupeaa olemaan joka lehdessä jonkun järjestäjistä lärvät kuvissa vaahtoamassa Muijarockista. Jossain haastattelussa jo mainittiinkin että tätä tapahtumaa on mainostettu todella pitkään ja perusteellisesti (kylästyneellä äänellä....). Joo voihan se joitain jo kylästyttääkin, (varsinkin jos ei itse ole kovin innostunut koko tapahtumaan), mutta parempi näin päin. Olisi kamalaa, jos oltais tehty koko vuosi töitä ja ei sitten älyttäis kertoa siitä yleisölle etukäteen....

Kaikki on k u m m a l l i s e n hyvässä järjestyksessä näin festarijärjestäjän kannalta tässä viikkoa ennen tapahtumaa. Mehän on toki yritettykin tehdä kaikki ajoissa ja huolellisesti...mutta SILTI...tarkoittaako tämä sitä, että ollaan unohdettu jotain hyvin oleellista, ja joku katastrofi paljastuu edellisenä iltana... Tällaisia sitä miettii väkisin ja vetää Muijarockfestarin toisensa perässä joka yö. Että kuulkaa kyllä tässä ollaan kokeneita festarijärjestäjiä siihen mennessä kun festari todella sitten on.

Asiasta toiseen ja kolmanteen, kaikenlaista pientä mukavaa yllätystä on suunnitteilla jokaiselle festari-illalle, toivottavasti onnistuvat! Hihihiii!

Tuikku

### **Lisääjä Tuikku Maanantai, 28.Elokuu, 2000 - klo 13.25**

Eilen soitin bassoa koko päivän. Klo 10-13 viimeisteltiin Heinäsirkan taustabändin jutut kohdalleen ja sitten Play Girls Magazinen keikkasetti klo 14-17. Tänään vielä

Jane ja karanneet lapset keikkasetti läpi ja sitten ollaan musiikillisesti valmiita. Muutenkin kaikki on melko valmista!

Eilen minua haastateltiin Muijarockia sivuavaan dokumenttiin ja jäin miettimään käsitettä "naisrockkari". Toiset naispuoliset rockartistit eivät pidä tästä nimestä vaan haluavat olla vain rockartisteja. Nainen etuliite koetaan jotenkin vähätteleväenä ja erottelevana. Niin varmasti jossain määrin onkin.

Naisrockkari voidaan myös käsittää neutraalina, kuten me käsitämme kerätessämme naisrockverkostoa. Sitä voidaan käyttää esimerkiksi silloin kun halutaan kertoa, että naispuolisia rockartisteja ON OLEMASSA, kuten meidänkin verkostomme tarkoitus on osoittaa.

Naisrockmusiikkia ei mielestäni ole olemassakaan. On vain erilaista rockmusiikkia jota tekee ja soittaa erilaiset ihmiset, niin miehet kuin naisetkin ja jokainen heijastaa siihen omia kokemuksiaan ja sisäisiä tuntojaan.

Meidän muijarockiimme on tulossa porukkaa, niin naisia kuin miehiäkin eri puolelta Suomea useasta kaupungista. Tuntuu mahtavalta! Tervetuloa!

### **Lisääjä Tuikku Tiistai, 29.Elokuu, 2000 - klo 13.25**

Kolme yötä joulukuun on...

Kovasti haastatteluja. Haastatteluissa on aina sellainen vaara, että jos toimittajalla on kovin vahva ennakkokäsitys asiasta, vaikkapa naisten soittamasta rockmusiikista, voi olla vaikea saada selitettyä mitä me ajattelemme asiasta. Toisaalta lehdistöllä on oltava vapaus tulkita ja tiedottaa asioita omalla tavallaan, mutta toisaalta silloin voi lehdistön "uhri" joutua tahtomatta sellaisen asian välikappaleeksi, mitä ei ollenkaan kannata. Mutta Muijarock tarvitsee julkisuutta ja siksi on pakko ottaa riski. Mutta kyllä täytyy sanoa, että lähiaikoina on syytä raottaa hyvin varovasti lehtiä ja vaikka istua valmiiksi ennenkuin lukee....HUI!!!!

### **Lisääjä Tuikku Keskiviikko, 30.Elokuu, 2000 - klo 19.38**

Iiiikkk! Ihan kuin menisi vuoristorataa alas!

### **Lisääjä Tuikku Torstai, 31.Elokuu, 2000 - klo 20.17**

Viimeiset haastattelut sitten tänään vielä ja sitten menoksi! Mitenkähän ensi yönä saa nukuttua?

Ihanaa kun valmistelut on loppusuoralla ja salin laittamista vaille valmiita. Ihanaa ja uskomatonta, että se Muijarock josta me ollaan haavelitu niin monta vuotta alkaa huomenna. Täytyy nauttia siitä kaikin siemauksin!

Olen valtavan iloinen siitä isosta vapaaehtoistyöporukasta, joka on tullut nyt mukaan viimeistelemään Muijarockfestaria. Olette mahtavia -kaikki 33 henkeä, jotka saatte huomenna kaulaanne "Staf" passit! Kiitos jo etukäteen! Halaus ja muijarockpusu jokaiselle! Ja uskon että teilläkin tulee olemaan hauskaa kiireistä huolimatta.

Ei sitten muuta kuin unta kaaliin ja ....

Kirjoitan vielä Muijarockin jälkeen loppulauseet tälle festarille ja sitten alkaakin taas uusi aikakausi elämässä!

### **Lisääjä Tuikku Tiistai, 05.Syyskuu, 2000 - klo 12.44**

Tässä euforisia ensitunnelmia. Ja myöhemmin vielä sitten yksi loppukirjoitus, kun olen sulatellut kaikkea. Silloin tulee varmaan kriittisiäkin tunnelmia, mutta ymmärtäkää ihmiset, että juuri nyt minä olen vaan ja ainoastaan hurmaantuneen onnellinen kaikkeen mikä meni hyvin. Sallikaa se minulle...

Eli nyt se, miltä minusta pääkoordinaattorina tuntuu heti festareiden jälkeen, siis yhden päivän levon jälkeen. Eilen en olisi kyennyt edes kirjoittamaan, niin poikki olin. Eilen istuin mieheni Petrin kanssa lämpimässä kallionkolossa auringossa ja kuuntelin merta ja annoin mielikuvien kulkea rauhassa.

Kaikki onnistui yli odotusten. Perjantain kisabändit oli kaikki jees, jokaisessa oli jotakin, josta nautin ja iso osa oli aivan mielettömän hyviä. Jayva voitti, Passionworks oli toinen ja Pikku Paha kolmas. Ihan loistavia bändejä kaikki. Ihanaa, kun ei tarvinnut olla tuomaristossa. Minä nimittäin pidin edellisten lisäksi monesta muustakin bändistä ihan valtavasti; Velcra nosti ihon kananlihalle jo kahden ensimmäisen tahdin aikana, niin upeaa se oli, Madhounds mätti myös mahtavasti, Ugly when she eats oli riemullista menoa, Lordi James karhean kaunista ja tukevaa, Poikatyttöbändi riemastutti loistavan ironisilla biiseillään (Katri Helena-biisi oli täysiosuma), Hullu-Riitassa oli oikeaa rentoa punkasennetta ja näkemystä, Namunaiset oli makeita (erityisen makea oli kosketinsoittajan valtavassa vatsassa ollut pieni salamatkustaja - jees siinä on asennetta), Hertta Seiska oli raikas ja herttainen ja Varmat Päivät kaunista arkirokkirunoutta (oven ulkopuolella oli pieni yksityinen Varmojen Päivien lastentarha, joka myös osoittaa loistavaa rockhenkeä, rockmusiikki kuuluu kaikille, myös äideille!).

Musiikki on ihan mieleton asia ja mahtavaa kun sitä on niin monenlaista. Meitä on niin paljon, meitä rockmusiikkia rakastavia naisia - ja miehiäkin. Mitä kaikkea me voidaankaan saada aikaan. Aamuyöllä, kun pääsin viimein nukkumaan, ei tullut uni, kun ajattelin näitä ja olin onnellinen, hymy oli yölläkin sillai korvasta korvaan....

Aikataulut onnistui ällistytävän hyvin (kiitos lava-avustajat Jussi ja Mike), bändejä yritettiin muutenkin palvella mahdollisimman hyvin (kiitos Tiina ja Sany ja muut infokopin ja lipunmyynnin muijat), äänentoisto toimi (kiitos Aki ja Petri, Rauski ja Sami Volotinen), Nakkilan Käsi- ja taidet.oppilaitoksen "Akkaryhmä" videokuvasi ja screenasi upeasti konsertin screenille (ne sai ällistyneitä kommentteja yleisöltä, "Hei kato, täällä on videokuvaajakin naisia, wow!!" ja osaa innokkaista ihailijoista piti hätistää pois kuvaajien kimpusta, valot toimi kauniisti (kiitos Petri ja Jape), sisustus oli lämmin ja upea (kiitos Iro ja Petri), ruoka oli hyvää (kiitos Scandic), ja henki oli lämmin ja iloinen, kiitos yleisölle ja meille kaikille...

Anteeksi nyt kun kehun niin kamalasti, mutta kun kerrankin kaikki meni nappiin, niin p a k k o s e o n m y ö n t ä ä . Minä (ja muut järjestäjät) saatiin niin valtavasti kehuja järjestelyistä ja kaikesta, että sanoin, ettei minua ainakaan tarvi kehua mistään puoleen vuoteen ja olen silti onnellinen.....

Kritiikkiäkin tulee varmasti palautelapuista ja kyllä me itsekkin joitain mokia jo huomattiin - mutta ei mitään valtavan isoa kylläkään! Aina on silti parantamisen varaa ja otetaan kaikesta opiksi.

Lauantain pääkonsertin aloitti Pinnball Freax hervottoman riemastuttavalla show'lla. Ripsivärit valui poskelle, kun sai nauraa niin valtavasti. Sen jälkeen trubaduuri Kati Pellinen lauloi herkkiä ja upeita biisejä. Meidän Play Girls Magazine taisteli teknisten ongelmien (kieliä katkeili ja vire putosi yhtäkkiä bassosta ym) läpi ihan jees-menolla ja saatiin aikalaila aplodeja, joku kehuikin jopa.

Minna Raskinen sai kokeellisella kanteleellaan ja islantilaisen laulajan Ninan kanssa lähes kulttimaineen, niin täydellinen ja hieno yllätys heidän esityksensä oli ´sille osalle yleisöä, joka jaksoi kuunnella. Naamat meni hymyyn: "HEI, MITÄ tää on? Upeaa!" Osa yleisöstä ei jaksanut keskittyä ja melusi salin takaosassa, mikä häiritsi jonkinverran. Mutta oikeastaan se oli kyllä minun mokani, kun olisi pitänyt laittaa hiljaisemmat ja vaativammat esitykset enemmän alkuiltaan, silloin kun olut ei vielä nosta niin paljon yleisön äänenvoimakkuutta.

Aija Puurtinen oli HBTB:n kanssa täydellisen upea, huojuin siellä tanssilattialla aivan muissa maailmoissa mukana. Kun menin kiittämään häntä, purskahdin ihan liikutuksen itkuun, se oli NIIN vaikuttavaa. Piti mennä ulos jäähtymään ja rauhoittumaan, että jaksoin jatkaa iltaa. Ja hyvä kun jaksoin, Souldiers oli superloistava, näyttävä, iloinen ja ammattitaitoinen ja sai yleisön tanssimaan villinä.

DJ Memmu oli aarre. Hän soitti kaikkiin väleihin riemullisella asenteella musiikkia ja huolehti hauskaista tunnelmasta.

Ai niin, hyvänen aika meinasin unohtaa. Tuula Linnusmäen ja Minna Saaren ohjaama performanssi hotellin terassilla oli mahtava. Teatterinuorten porukka huojuu ja jammaili siellä hurmiossa päivänkakkarat kädessään tunnin Woodstock tunnelmissa Janis Joplinin musiikin tahdissa rauhan ja rakkauden hengessä. Ja myöhemmin sama näkyi screenillä bänditauoilla.

Ja sitten vielä sunnuntain roudaribileissä soitti Avalon karheen kauniita biisejä, yksi niistä biiseistä pyörii koko ajan mielessäni, Jane ja karanneet lapset (allekirjoittanut mukana) soitti uusimmat 6 biisiä, Kontiki melodista miellyttävää musiikkia, Turusta Tommin duo esiintyi ja yllästyksenä oli vielä Janeduo: Jane sai kaksoisolennon (Make, Nuoret Vihaiset Miehet yhtyeestä) ja mitä kaikkea siellä oli vielä, suosikkiturbaduurimme Kati Pellinen tietysti. Kati on mahtava tapaus. Kati juonsi koko perjantain ja lauantaina ja piti keikat siis lauantaina ja sunnuntaina.....JA runouttakin vielä oli tarjolla! Siinä vaiheessa minä olin jo vaipunut nojatuoliin siiderilasin kanssa puolitiedottomaan ja onnelliseen olotilaan...

Miltäkö kaikki tuntuu nyt. Ihan epätodelliselta. Mulla ei ole enää ääntäkään ollenkaan, onneksi on lomaa pari päivää. Ehkä se ääni palaa! Palaakohan arki ja järki?

Me tehtiin se yhdessä, Play Girls MAGazine ja apujoukot! JESSSSSS!!!!!!Tarja Halonenkin lähetti terveyshyöksensä! Ja lehdet kehuu...Rumban juttua jännitän, Virve VALLi kyllä tykkäsi kovasti festareista, mutta Rumba on aina kriittinen - mikä on ihan JUST niinku pitääkin - mitäköhän ne kirjoittaa!

Kävijöitä oli yhteensä kolmena päivänä siinä 600 henkeä ja hyväntekeväisyyteen syrjäytyneiden nuorten hyväksi saatiin kerättyä varmaankin jokunen tuhatlappunen. Menevät varmasti hyvää käyttöön!

Huomenna aloitan hukattujen tavaroiden postituksen, demokaupan tilitykset esiintyjille, kiitoskirjeiden laitot kaikille, laskujen maksamiset, palautelomakkeiden lukemisen - ja ensi viikolla jatkosuunnitelmien teon!

Ensi viikolla sitten vielä - ehkä järkevämpi, ehkä ei - loppukaneetti tähän päiväkirjaan!

### **Lisääjä Tuikka Sunnuntai, 10.Syyskuu, 2000 - klo 16.44**

Viikon jälkeen Muijarockin. Uusi ajanlasku minulle! Edelleen olen iloinen ja tyytyväinen. Ja paljon uutta ideaa pyörii jo mielessä. Palautelomakkeet oli valtaosin positiivisia, ja jotain ideaankin sieltä löytyi.Jatkoa tulee, mutta millaista, milloin ja missä, on vielä auki!

Löysin vihdoon viimein yhteyden joihinkin Rockluutalaisiin, 80-luvulla vastaavanlaista toimintaa järjestäneisiin. Toivon heitä jollakin tavoin - jutellaan yhdessä miten - mukaan. Muijarock haluaa osoittaa kunnioitusta Suomen naisrockin uranuurtajille! Olisi hienoa saada vaikka näille sivuille jonkinlainen Suominaisrockin historiikki.



Mutta näistä ja muista uusista suunnitelmista aluksi vieraskirjan puolella ja sitten kun nettivastaavamme Karo toipuu Muijarockista ja muusta, käännetään näilläkin nettisivuilla esiin uusi lehti!

Sitten vielä yx juttu ihan tähän päiväkirjan loppuun. Olen lähetellyt esiintyjille ja yhteistyökumppaneille lämpimät kiitokseni kirjeitse. Olen heille suunnattoman kiitollinen heidän panoksestaan.

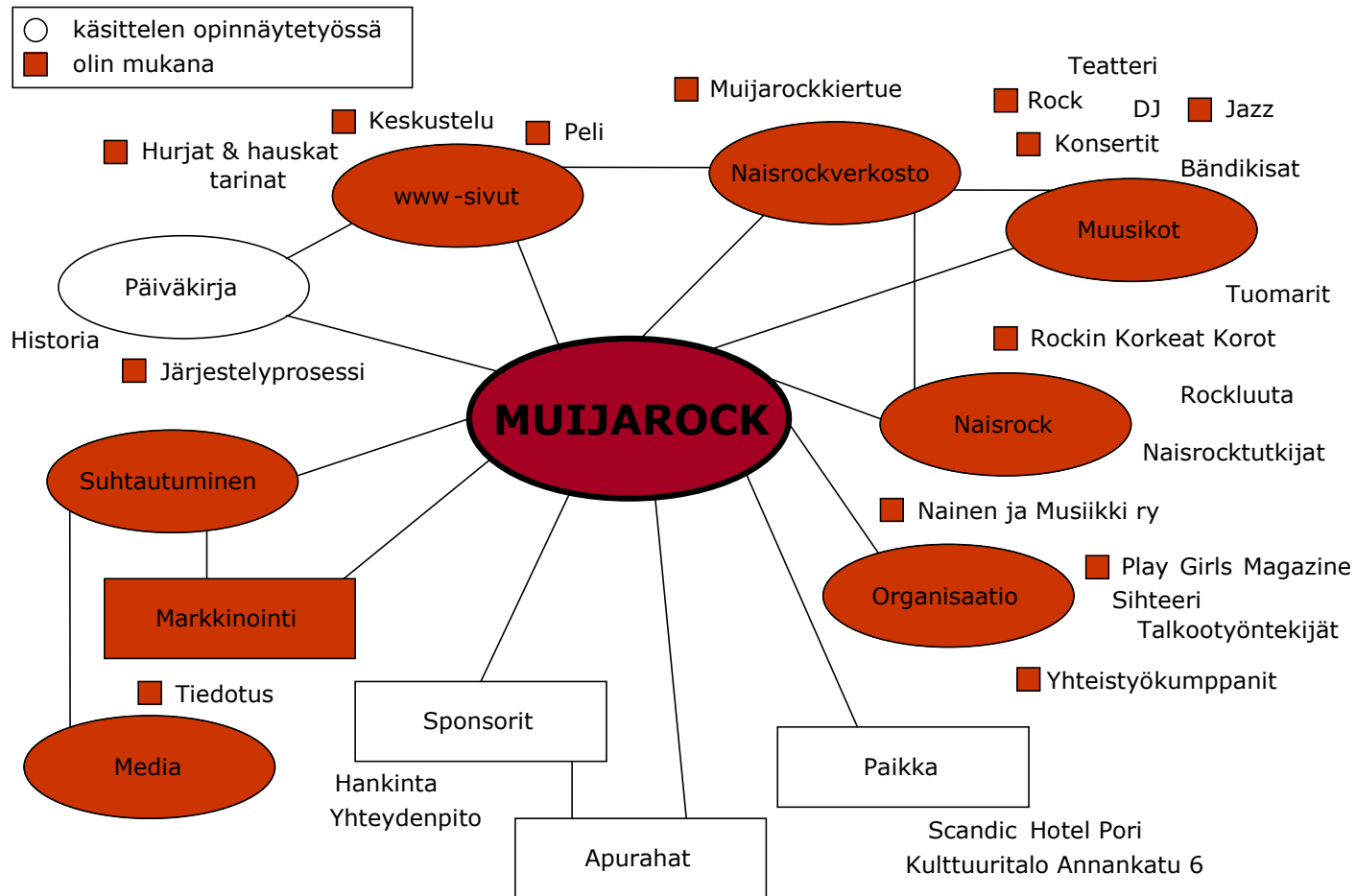
Haluaisin kiittää näin nettipäiväkirjani loppuksi yleisöä. Olitte ennakoluulotonta porukkaa kun tulitte paikalle. Uudesta rocktapahtumastahan ei koskaan tiedä mitä tuleman pitää. Kiitos kun tulitte ja annoitte positiivista palautetta, taputitte ja tanssitte ja teilläkin näytti olevan hauskaa. Nähdään taas ensi vuonna ja hyvä jos aikasemminkin!

Kiitos!

Lopetan tähän, onnellisena, mutta haikeana Muijarock 2000 päiväkirjani pitämisen.  
Tuikku,pääkoordinaattori, Muijarock 2000

[Julkaistu alun perin sivustolla [www.muijarock.net](http://www.muijarock.net)]

## Mindmap Muijarockista



## **Oma toimintani Muijarockissa**

### **www-sivut**

Sivujen suunnittelu, ylläpito ja www-mainostus  
Hurjat ja hauskat tarinat: muutama tarina  
Keskustelu: mielipiteiden vaihtoa ja tiedonvälitystä  
Muijarock-peli: pari ennätystä

### **Naisrockverkosto**

Www-ylläpito, yhteydenpito  
Kiertue: 6 keikkaa 6 eri kaupungissa

### **Muusikko**

Rockbändit: Play Girls Magazine, 2000 & 2001  
Heinäsirkan taustabändi 2000  
Jazzkokoonpano: Pop&Jazz Konservatorio esittää 2001.

### **Naisrock**

Rockin Korkeat Korot: Taustalaulaja & viulisti, Tampere 2000  
Rockin Korkeat Korot: Viulisti, kirjan julkaisukonsertti Tavastia 2004

### **Organisaatio**

Järjestäjäbändi Play Girls Magazinen jäsen  
Webmistress  
Jazzvastaava  
Nainen ja Musiikki ry: hallituksen jäsen 2000-2001

### **Markkinointi**

Tarrojen ja julisteiden levitys  
Kansikuvamalli 2001 festivaalin tiedotuslehdessä

### **Media**

Haastatteluita & kuvia lehdissä, radiossa, TV:ssä

**Muijarock-kiertue 2000-2001**

Järjestäjä	Madhounds
Aika	3.2.2001 klo 22.00-03.00
Paikka	45-Special, Oulu. Liput 25mk
Esiintyjät	Pikku Paha, Play Girls Magazine, Madhounds, Mickey n' Mallory
Järjestäjä	Play Girls Magazine
Aika	3.3.2001
Paikka	Hotelli Scandic, Pori. Liput 35mk
Esiintyjät	Madhounds, Velcra, Play Girls Magazine
Järjestäjä	Naisten alakulttuuriyhdistys
Aika	21.3.2001
Paikka	Gloria, Helsinki
Esiintyjät	Jayva, Velcra
Järjestäjä	Madhounds
Aika	23.-24.3.2001, 2 päivän sisäfestari
Paikka	Bar 15, Seinäjoki
Esiintyjät	Perjantai: Pikku Paha, Madhounds. Lauantai: Sansa, Play Girls Magazine
Järjestäjä	Aurora K
Aika	29.3.2001
Paikka	Premiere, Helsinki
Esiintyjät	Erja Lyytinen Band, The BureauRats, Aurora K, Play Girls Magazine
Järjestäjä	Play Girls Magazine
Aika	4.4.2001
Paikka	Naiskulttuuripäivien rockbileet, YO-talo, Tampere. Liput 30mk
Esiintyjät	Raivottaret, Kide ja Kone, Poikatyttöbändi, Play Girls Magazine
Järjestäjä	Aurora K
Aika	19.4.2001
Paikka	Nosturi, Helsinki
Esiintyjät	Bitch Alert, Nerdie, Aurora K
Järjestäjä	Sister Manik
Aika	10.5.2001
Paikka	Säätämö, Turku
Esiintyjät	Aurora K, Madhounds, Velcra, Sister Manik
Järjestäjä	Lumous ja Pornoorphans
Aika	2.6.2001
Paikka	Teatteriravintola Telakka, Tampere
Esiintyjät	Lumous, Pornoorphans, Sunny Girls. FEMMES FATALES - tapahtuma, lisäksi mahd. Teatteria, Performanssia, Sirkusta
Järjestäjä	Sister Manik
Aika	13.7.2001 klo 21 -
Paikka	Rock Pub No 1, Tammisaari
Esiintyjät	ensin paikallinen bändikatselmus, sitten Play Girls Magazine, Sister Manik, Passionworks

## Naisrockverkoston ilmoittautumislomake

### **Muijarock:Takahuone:Naisrockverkosto**

Tapahtuman järjestäjät aloittavat keräämään Naisrockverkostoa, joka aiotaan julkaista Muijarocktapahtuman yhteydessä ja netissä. Verkoston tarkoitus on kertoa, että me OLEMME OLEMASSA ja kartoittaa paljonko meitä löytyy Suomesta!

Tiedot ovat netissä kaikkien luettavissa ja niistä julkaistaan yhteenvetoja Muijarock-tapahtumassa. Tapahtuman jälkeen tiedot säilytetään tulevien vuosien Muijarock-tapahtumia varten ja niitä annetaan myös rocktutkijoiden käyttöön tutkimustarkoituksiin. Tietoja ei tulla käyttämään suoramarkkinointiin!

Löydät tähän mennessä mukaan ilmoittautuneet artistit, bändit ja ilmoittautumislomakkeen allaolevista linkeistä.

Jos tunnet olevasti naisrockmuusikko bändissä tai ilman bändiä (sen kummenpaa määritelmää emme halua asettaa), ilmoittaudu ihmeessä mukaan!

### **Ilmoittaudu mukaan**

#### **Muijarock: Takahuone: Naisrockverkosto: Ilmoittaudu mukaan**

Lisääjä **Petri Asikainen**, Sunnuntai, 07.Toukokuu, 2000 - klo 14.44

Jos tunnet olevasti naisrockmuusikko bändissä tai ilman bändiä (sen kummenpaa määritelmää emme halua asettaa), vastaa seuraaviin kysymyksiin ja lähetä lomake sivun alalaidassa olevalla painikkeella. Jos bändistäsi on olemassa **valokuva**, katso myös seuraava viesti!!!

1.Bändin nimi/jos ei juuri nyt bändiä, muusikon nimi

2.Kokoonpano ja soittimet  
[Kuka – mitä]

3.Tyyllilaji

4.Kauanko kasassa/harrastanut aktiivisesti musiikkia  
[vuotta]

5.Paljonko omia biisejä/covereita/sekä että

6.Oletteko ammattilaisia/harrastajia/sekä että

☐ Ammattilainen ☐ Harrastaja ☐ Sekä että

7.Yhteyshenkilö ja yhteystiedot sekä nettisaitti

8.Muuta  
[sana on vapaa]

9. **Saako tiedot pitää esillä netissä**

☐ Joo ☐ Ei

Lähetä

(Punaisella merkityt tiedot ovat pakollisia täyttää.)

Lisääjä **Karo Vartiainen** Maanantai, 26.Kesäkuu, 2000 - klo 18.44

Haluamme elävöittää verkoston sivuja!!!

Eli jos itsestäsi/bändistäsi on jonkin sortin kuva olemassa jossain, lähetä se meille niin lisäämme sivullesi. Lähetystapoja on useita, valitse se mikä sopii sinulle parhaiten.

- Jos kuva on sähköisessä muodossa, voit lähettää sen sähköpostin liitetiedostona.
- Jos kuva on jo näkyvillä webissä, lähetä kuvan / sivun osoite sähköpostitse osoitteeseen [karoliina.vartiainen@hut.fi](mailto:karoliina.vartiainen@hut.fi)
- Jos taas kuva on normaali valokuva, lähetä se osoitteeseen Petri Asikainen, Yyterinkatu 12, 28880 Pori, niin Petri skannaa sen ja laittaa webbiin. Jos haluat kuvan takaisin, liitä mukaan osoitteella ja postimerkillä varustettu palautuskuori.

Muista kertoa mistä bändistä on kyse!!!

[Julkaistu alun perin sivustolla [www.muijarock.net](http://www.muijarock.net)]

# Naisrockverkoston yhteenveto

LIITE 7 1(4)

Bändin nimi	Liittynyt	voc	gtr	bass	drs	keys	perc	wind	other	n	m	naisia%	tyylilaji	aloitus	amm	sekä että	harr
Auringonvalo	7.9.2000	3	1	1	1					3	0	100	melodinen pop, tanakka rock, höystettynä espanjalais-tyyppisellä flamencolla	1985		x	
Aurora K	14.7.2000	1		1	1					3	1	75	melodinen hard-rock, "kevytmetalli"	1999		x	
Avalon	13.6.2000	1	1	1						2	2	50	rock-pop	?		x	
Barock	12.9.2001	4	1	1	1	1		1		6	0	100	erilaista suomi pop/rockia feminiinisellä vivahteella	1996		x	
Bitch Alert	25.6.2001	1	1		1					2	1	67	angstista rockia rriot bitch-asenteella	1997		x	
Catamenia	24.7.2000					1				1	5	17	melodinen black/darkmetal	1996			x
Celestial Bodies	24.7.2000	1								1	0	100	2000-luvun rokki	1997			x
Creepy Crawlle	13.9.2001	2	2	1	1					5	0	100	punk/riot grll	2000			x
dKay (Ann Dee & Pia Kay)	16.8.2000	2								2	0	100	pop, soul, funk, rock	1985	x		
Echo Is Your Love	10.8.2000	1								1	4	20	haahuileva noise-rock	1996		x	
Erja Lyytinen & Dave's Special	10.5.2000	1	1							1	4	20	blues, jazz, groove, pop	1992		x	
Fake Plastic	13.1.2001	1	1							1	0	100	punkrock	1998			x
Halutaan kitaristi!!!!	25.6.2001	1	1	1			1			3	0	100	tamperealaistunut pohjoisen ja Karjalan rock	2000		x	
Heinäsiirikka	16.8.2000	1								1	0	100	rock-soul jne.	1977	-	-	-
Hellät Kylkiluut	30.5.2000	3	1	2	1	2	1			4	0	100	melodista musiikkia lempeästä laulelmasta runolliseen	1999			x
HerttaSeiska	27.7.2000	1	2	1	1	1				6	0	100	suomalainen pop/rock	1996		x	
Hullu-Riitta	28.6.2000	4	1	1	1					4	0	100	tiivistä ja ilmapaa rockia punkin hengessä	1988			x
Hunajamelonit	9.7.2001	3	1	1	1	1				7	0	100	suomeksi laulettu pop & rockmusiikki, show, käänösiskelmät.	1991		x	
Jaana	8.9.2000	1				1			tietokone	1	0	100	haikeat balladit ja nopeammat dance-kappaleet	?			x

## LIITE 7 2(4)

Bändin nimi	Liittynyt	voc	gtr	bass	drs	keys	perc	wind	other	n	m	naisia%	tyylilaji	aloitus	amm	sekä että	harr
Jane ja karanneet lapset	24.7.2000	1					1			1	3	25	suomirokkia	1996			x
Jayva	14.7.2000	1	1		1	1				4	1	80	funkahtavaa hard-rockia	1997		x	
Kati Pellinen	15.5.2000	1	1							1	0	100	folk, irkkumusa	1970	x		
Ladybird	30.6.2000	2				1		1		3	3	50	50 - ja 60-luvun rokkia, iskelmää, pehmeitä lattareita ja jatsistandardeja.	1996			x
Ladyland	15.8.2000	1	1	1	1					3	0	100	grunge-rock	1995			x
Laura Sippola & Violintu-yhtye	24.5.2001	1								1	4	20	lyyrinen pop	1991		x	
Little Mary Mixup	29.10.2001	2	1							2	4	33	englanninkielinen pop-rock	1986		x	
Lordi James	21.5.2001	1	1	1	1					3	0	100	hevi-poppia	1996		x	
Lumous	28.5.2001	1								1	3	25	Mustaa ja punaista; sielua ja lihaa. Ja ehdottomasti Rockia.	1995		x	
Madhounds	21.5.2001	1								1	4	20	RetroRock n´Roll from the gutter!	1998		x	
Maija Viikkumaa & bändi	24.7.2000	1	1							1	5	17	pop/rock	1990		x	
Maria Hänninen	14.8.2001	1	1			1	1		viulu	1	0	100	soul/southern rock	1971		x	
Meatdolls	2.8.2001	1	1	1	1					4	0	100	pilvessä tehdyn kuuloiset biisit kuulostavat kännissä soitetuilta	2001			x
Metsäneläimet/Kirsi Khase	30.6.2000	1								1	3	25	blues, jazz, groove, pop	1995			x
Minerva	4.8.2000	1								1	3	25	vaihtoehtoenergistärokkia-naisvokalistilla	1996	x		
Moon Cakes	11.8.2000	3				1				3	4	43	poprock	1986		x	
Myyt	6.11.2000	1								1	3	25	suomenkielinen, melodinen rock	1997		x	
Naiskuoro Kirkujat	30.5.2001	10	1		1				perunoita, kansioita, vispilöitä	10	0	100	lähinnä rock, folk, jazz, punk, hard, heavy ja iskelmät	1989			x
Namunaiset	11.8.2000	1	1	2	1	1				6	0	100	pop/rock	1998			x
Narnia	29.1.2001	1								1	4	20	naislaulajaveroinen kitararockpop	1992		x	
Nerdie	13.7.2000	2	1	1	1	1		1		5	1	83	pop/rock	1995		x	



## LIITE 7 3(4)

Bändin nimi	Liittynyt	voc	gtr	bass	drs	keys	perc	wind	other	n	m	naisia%	tyylilaji	aloitus	amm	sekä että	harr
Palaneen Käryä	6.12.2000	2	1	1	1	1				5	0	100	mitä milloinkin	1999			x
Passionworks	3.5.2001	1								1	3	25	melodista, aggressiivista mutta herkkää kitarapainotteista rockia	1998	x		
Pie Delay	21.5.2001	3	1	1	1					3	0	100	punk pohjaista rokkia riot grrrl asenteella	2001	x		
Pikkupaha	22.8.2000	1		1						2	3	40	herättää kuulijoissaan väristyksiä, kummia mutta kuumia	1995			x
Pinball Freax	11.5.2000	2	3	1	1	2			didgeridoo, samplet, rumpukone	4	0	100	pop-rock-ambiet-proge-punk	1998			x
Plagia	3.12.2000	3	2	1	1					4	0	100	sorbusglamrock	1999			x
Play Girls Magazine	11.5.2000	3		1	1	1	1		viulu, didgeridoo	5	0	100	punkfunkrockräminä	1992	x		
	29.5.2000	2	1	1	1	1				4	0	100	punk/girl/gospelvaikutteista	1995			x
Primary/Asennehäriö	13.5.2000		1	1	1					3	0	100	kuolemalla ja rakkaudella höystettyä rokkia/parin soinnun räyhäämistä	1997			x
Proudly & the Presents	11.7.2000	1						1		1	?		omaa anglo-amerikkalais-vaikutteista musiikkia	1997			x
Punk Lurex O.K.	14.7.2000	1	1	1						2	2	50	77-tyylinen punk, tarttuvat melodiat, yhteiskunnallisesti kantaaottavat teksti	1993			x
Rauni Rokka	17.9.2000	1	1							1	0	100	melodinen lyyrinen suomalainen rock, laulelmat, jazz	1985	x		
Shimmer	24.7.2000	4								4	2	67	poppista joka lähtöön	1998	x		
Silentium	3.8.2000	1								1	6	14	metalli	1996			x
Sister Manik	4.6.2001	1								1	4	20	metallista rockia, rockaavaa fiilistelymetallia.	?	x		
Siunattu Hulluus	6.8.2001			1						1	3	25	suomenkielinen rock	1994		x	
Spell	3.8.2000	1								1	4	20	rock, pop	2000	x		

## LIITE 7 4(4)

Bändin nimi	Liittynyt	voc	gtr	bass	drs	keys	perc	wind	other	n	m	naisia%	tyylilaji	aloitus	amm	sekä että	har
Teemukissa	9.8.2000	1								1	4	20	suomenkielinen melodinen pop/rock -musiikki	2000		x	
Testicles	29.9.2000	2			1					3	3	50	porno	1996			x
The Souldiers	11.5.2000	3	1	1	1	1		3		10	0	100	60- ja 70-luvun soulia, hieman rockpiisejä sovitettuna ja funkimpaa materiaalia	1996		x	
Thee Ultra Bimboos	4.6.2001	2	2	1	1					4	0	100	rock`n`roll!	1994		x	
Tiara	31.7.2000	1			1	1				2	2	50	blues, jazz, groove, pop"suomirock"	1999			x
Ugly when she eats	14.8.2000	3	3	2	1	1				3	1	75	rokkipoppia	1995			x
Valohoito	28.5.2001	1				1				2	3	40	suomenkielinen poppi	2000		x	
Varmat Päivät	10.5.2000	3	2	1	1	1	1			6	0	100	rokkaava arkirunous	1993		x	
Velcra	30.6.2000	1								1	3	25	uusi metalli/industrial	1999			x
Velvet	17.8.2000	1				1		2		4	3	57	pop/rock	1996			x
Vuokkoset	24.7.2000	2	1	1	1	1			haitari	5	0	100	sekoitus rokkia, poppia ja iskelmää	1996			x
Yes Ma'Am	12.6.2000	1								1	3	25	positiivisesti latautunut kevyesti pirskahteleva pomppumusa	1997		x	
Ylijäämä	29.8.2000	1								1	2	33	juppifeikkipunkrock	1999			x
yhteensä		116	45	33	30	25	6	9	10	194	113				4	35	30
		naisten soittimia yht. 274								yht. 307		ka 66 %		ka 1994			

**Lehdistötiedote 17.9.2001, Nainen ja Musiikki –festivaali**

Kuudennet ja toistaiseksi viimeiset Nainen ja Musiikki-festivaalit 13-16.9 Porissa onnistuivat erinomaisesti. Tapahtuman järjesti Nainen ja Musiikkiyhdistys ry (NaMu) sekä Play Girls Magazine- bändi yhteistyössä Porin Sinfoniettan, Palmgren konservatorion, Porin Suomalaisen Yhteislyseon musiikinopetuksen, Pop&Jazz konservatorion (Hki) ja Porin seurakuntien kanssa. Festivaalissa oli mukana myös opiskelijoita eri oppilaitoksista; Palmgren konservatorion musiikkiteknologialinjalaisia, Satakunnan Käsi- ja Taideteollisuusoppilaitoksen graafisen linjan ja videolinjan oppilaita sekä Tampereen Ammattikorkeakoulun Taiteen ja Viestinnän linjan Valoilmaisun opiskelijoita. Toimihenkilöitä oli yhteensä noin 100 henkeä. Tapahtuman tukijoina oli mm. Porin Kulttuurilautakunta, Satakunnan Taidetoimikunta, Opetusministeriö, Esittävän Säveltaiteen Edistämiskeskus, Satakunnan Kansa, Procter&Gamble, Saundi, Rumba ja Radio Mafia.

Festivaalissa oli useita musiikkilajeja oli edustettuna klassisesta, laulelmiin, kabareehen, rock- jazz ja bluesmusiikkiin sekä kirkkomusiikkiin erityisenä painopistealueena tänä vuonna uusi klassinen musiikki ja rock. Sinfoniettan konsertissa esitettiin neljän suomalaisen naissäveltäjän musiikkia, mm Kaija Saariahon. Graal Theatre jossa solistina oli Kaija Saarikettu. Muijarockissa oli yli 20 kokoonpanoa, mm Liisa Akimof, Aija Puurtinen ja Maria Hänninen, Erja Lyytinen & Dave's Special, Sanna Mansikka, Passionworks, Minerva ja Punk Lurex OK. Bändikisan voitti tamperelinen Lumous ja toiseksi tuli jaetulla kakkossijalla helsinkiläinen Barock ja seinäjokelainen Madhounds.

Yhteensä esiintyjiä koko festivaalilla oli vajaa 300 henkeä, joista yli puolet oli naisia. Musiikki oli valtaosin naisten tekemää. Tapahtumapaikkoina olivat Porin Promenadikeskus, Ravintola Punainen Kukko, Raatihuone, Kulttuuritalo Annankatu 6, Scandic hotel ja Keski-Porin kirkko.

Kävijöitä oli yhteensä neljän päivän aikana noin 1600 henkeä, joista Muijarockissa noin 1000 henkeä. Kävijämäärä ylitti asetetut tavoitteet. Tasavallan Presidentti Tarja Halonen lähetti tapahtumaan tervehdyksensä. Muijarock-konsertista on tarkoitus julkaista joulun mennessä live-CD jonka tuottaa Palmgren konservatorio ja Play Girls Magazine bändi.

Tuikka [Asikainen], pääkoordinaattori, Muijarock

Kävijämäärät karkeasti arvioituna  
(myydyt liput ja ilmaislippulaiset yhteensä)

F o r t i s s i m o arvio-> tarkistettu

Avajaiset **40**

Porin Sinfonietta **200**

M i s t e r i o s o

Carita Homström 22 maksanutta, 10 muuta = **32**

Kitkerät Neitsyet **50**

Marja Mattlar 23 maksanutta, 10 muuta = **33**

M u i j a r o c k

Bändikisa ja Päivärock 93 myytyä lippua ja 100 muuta  
(kutsutut+esiintyjät) = **200**

Iltarock 592 myytyä ja 150 muuta  
(kutsutut+esiintyjät)= **742**

R e l i g i o s o

Jumalanpalvelus **250**

Vox Silentii **34** lippua myyty

Yhteensä **1581** myytyä lippua, kutsuvierasta ja esiintyjää.

# MITÄ MUIJAROCKIN JÄLKEEN?

Muijarock 2001 oli viimeinen Muijarockfestari - miksi ?

**OLEMME olemassa!**

Muijarockin ensimmäinen tavoite oli todistaa, että "Olemme olemassa". Muijarock on ollut mukana aloittamassa naisrockkeskustelussa, joka on pulpunnu yhdessä sun toisessakin mediassa ajoittain melko vilkkaana. Monenlaisia äänenpainoja on keskustelussa ollut, jota on käyty niin lehtien palstoilla kuin televisiossakin.

**Ihmettelyä!**

Aluksi ihmeteltiin naisartistien esiinmarssia ja mietittiin johtuuko se ulkomaisista esikuvista Alanis Morrisetesta vai muualla Euroopassa kymmenisen vuotta sitten riehuneesta "Riot grrrl" liikkeestä vai mistä. Sitten Heinäsirkka toi televisioon ansiokkaan dokumenttinsa "Rockin korkeat korot", joka siihen liittyvien konserttien kanssa toi esille suomalaisen naisrockin veteraaneja, pääasiallisesti solisteja, mutta muutaman bändinkin, ja joka viimeistään osoitti epäilijöille, että kyllä meillä Suomessakin on jo pitempään tapahtunut naisrockin alalla yhtä sun toista ja hyviä esikuvia löytyy täältäkin.

**Kritiikkiä!**

Sekä Muijarock, että Rockin korkeat korotkin kohtasi kritiikkiä ihan nimistä alkaen. Muijarock oli kamala nimi ja Rockin korkeat korot seksistinen. Ihmeteltiin myös, että miksi naisrockia yleensä edes pitää tuoda esille ja osa rocknaisista koki "nais" etuliitteen melkein halventavana, ja ilmoitti jo kättelyssä, ettei ainakaan koskaan haluaisi esiintyä missään naisrocktilaisuudessa. Kritiikin esittäjinä olivat useinkin nimenomaan rockmusiikin piirissä toimivat naiset. Miksi "nais" etuliite koetaan halventavana? Olisiko "mies" etuliite halventava?

Miespuolisilta tahoilta kuului kritiikkiä, että onhan tuo jo kuultu, että naiset soittaa rockia ja pitääkö sitä joka sukupolven erikseen tuoda esiin ja "tyttöbändit" ovat sellainen sukupuoleen perustuva ilmiö josta pitäisi päästä eroon sekabändeihin. Sekabändit onkin ihan jees! MUTTA onko, muuten, "poikabändit" sukupuoleen perustuva ilmiö ja pitääkö siitä päästä eroon?

**Kiitosta!**

Kyllä paljon positiivistakin palautetta on tullut. Naiset ovat ilmoittautuneet sankoin joukoin molempiin Muijarockfestareihin ja 10:lle Muijarockkiertuekeikalle joita järjestettiin ympäri Suomea. Kaikki halukkaat eivät ole millään mahtuneet mukaan. Tulijoita olisi moneen vuotuisen festariin. Festareihin osallistujat ovat kiittäneet ja kehuneet, että tällaista järjestetään ja tunteneet että ovat saaneet siitä voimaa jatkaa eteenpäin rockmusiikin saralla. Myöskin kovasti on tullut pyyntöjä jatkaa työtä ja vaikka laajentaa sitä naisten levy-yhtiöksi tai keikkatoimistoksi tai nuorten tyttöjen rockkoulutukseen. Kaikki ihan hyviä ideoita! Katsotaan toteutuuko joku niistä jollakin tavoin joissain kuvioissa! Työtä olisi vielä kovasti täällä ruohonjuuritasolla, vaikka media tuntuukin jo ratkaisseensa naisrockin ongelman ja käsitelleen asian loppuun.

Miespuolisilta tahoilta on myös tullut kovasti positiivista palautetta, "Olkoon vaikka hermafrodiitti, kunhan rokkaa" lausui eräs miespuolinen yhteistyökumppanimme tosi osuvasti tehdessään yhteistyötä Muijarockin kanssa. Muijarockkiertuekeikoilla onkin ollut paljon aktiivisia, mukavia, miespuolisia järjestäjiä (oma aviomieheni mukaan luettuna - jota pääsee tässä vähän ihan aiheesta kehumaan! Kiitos Petri!)

Yhteistyö ON voimaa!

Aluksi epäiltiin muijarockliikettä sellaiseksi feministiseksi liikkeeksi, joka ei halua olla miesten kanssa tekemisissä. Vuoden 2001 festivaaliteema on "Yhteistyö on voimaa" ja sillä tarkoitetaan sekä naisten välistä että myös naisten ja miesten välistä yhteistyötä, jossa todella on voimaa, sen on mm aktiivinen Muijarockkiertue osoittanut.

Onko tavoitteet toteutuneet?

Nyt on molemmat tavoitteet toteutuneet, ainakin jossain määrin, aikaansa seuraava kansalainen ei voi enää kirkkain silmin väittää, ettei naisia ole olemassakaan rockmusiikin saralla ja yhteistyöstäkin on saatu todella positiivisia kokemuksia.

Mitä Muijarockin jälkeen?

Muijarockkeikat loppuvat 15.9 pidettävään suureen festariin jossa tulee olemaan toistasataa muusikkoa ja paljon, paljon hyvää musiikkia. Uskon, että saadaan paljon porukkaa paikalle ja olen varma siitä, että uusia tuttavuuksia solmitaan ja yhteistyöideat viriävät, demoja ja osoitteita vaihdetaan ja media ja levy-yhtiöt voivat tehdä löytöjä bändien joukosta, kuten viimeeksikin.

Muijarock nettisivut

Muijarock sivut tulevat olemaan pystyssä keskustelufoorumina ainakin vuoden 2002 maaliskuulle. Sieltä käsin löytyy tietoa naisrockmuusikoista ja yhteystietoja kannattaa päivittää ja keikoistaan ilmoitella keskustelupalstalla muutenkin tehdä monenlaista yhteistyötä. Vaikka Muijarock-kiertue ja Muijarock-festari loppuu, voivat verkostobändit kutsua toisiaan vierailulle omaan kotikaupunkiinsa ja järjestää samalla mallilla, mutta omissa nimissään yhteiskeikkoja nyt kun yhteistyön alkuun on päästy ja auttaa toisiaan muutenkin eteenpäin. Tai tehdä jotain ihan uutta yhteistyötä!

Rockmusiikki kunniaan!

Ajattelisin, niin, että Muijarockin jälkeen olisi hyvä aika keskittyä itse rockmusiikkiin ja yhteistyön tekemiseen kaikenlaisin tavoin ja viedä yhteistyön avulla sekä naisten että miesten rockmusiikkia yhdessä eteenpäin. Sitä työtä riittää, koska on niin paljon hyvää musiikkia, jota voi kehittää vielä paremmaksi ja joka ansaitsisi tulla kuulluksi!

Pidetään yhteyttä!

Tuikku, pääkoordinaattori, Muijarock  
ja 15.9 jälkeen pelkästään  
Basisti ja biisintekijä, Play Girls Magazine

Ps. Play Girls Magazine toteutti unelmansa naisten rockfestarista ja on siitä hyvin iloinen!!!! Toteutetaan yhdessä lisää, uusia unelmia!

[Julkaistu alun perin sivustolla [www.muijarock.net](http://www.muijarock.net)]

### **Muijarock mediassa**

Aho, Arja & Taskinen, Anne. 2003a. Energiapakkaus Porista. Play Girls Magazine. Teoksessa Rockin Korkeat Korot. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy, 275-277.

Aho, Arja & Taskinen, Anne. 2003b. Muijarock-festivaali. Teoksessa Rockin Korkeat Korot. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy, 277-278.

Asikainen, Tuikka. 2001. Naissävelistä. Mieliidekirjoitus. Helsingin Sanomat, NYT-liite 14.9.2001

Hammarberg, Ville. 2000. Naistenpäivänäkin mietitään Muijarockia! Satakunnan Kansa 8.3.2000, 6.

Huida, Jarmo. 2001. Selim hymyilee – sattumalta. Satakunnan Kansa. 5.9.2001

Isosaari, Kyösti. 2001. Rokkia naisvoimin. Matkaan. 9/2001, 9.

Juvonen, Hanna-Mari. 2000. Rockin kuningattaret jälleen samalla lavalla. Ilta-Sanomat. 4.10.2000

K., V.S. 2000. Muijat ja rock esillä yhdessä. Satakunnan Työ. 29.8.2000

Kaukopuro, Hanna. 2000. Muijarock tekee hyvää rokkinaisille ja syrjäytyneille nuorille. Satakunnan Työ. 24.8.2000

Kononen, Suonna. 2001a. Tukat valuu vaan. Karjalainen. 19.9.2001, 17.

Kononen, Suonna. 2001b. Pimeitä vuodenaikoja. Karjalainen. 19.9.2001, 17.

Kytöaho, Virpi. 2001a. Velcra: Ei rankka ole rankkaa jos koko ajan vain rankistelee! Hella & Nyrkki 21 (1/01)

<http://hilu.tripod.com/Hella21.html> (luettu 15.1.2006)

Kytöaho, Virpi. 2001b. Kukaan rockia seuraava ei voi väittää ettei naisbändejä olisi ollenkaan olemassa! Hella & Nyrkki 22 (2/01)  
<http://hilu.tripod.com/Hella22.html> (luettu 15.1.2006)

Lang, Sini. 2001. Muijarock sai uuden kuningattaren. Rumba 28.9.2001

Lähteenmaa, Jaana. 2000. Tyttöbändit ja naisrock. Mieli-pidekirjoitus. Helsingin Sanomien NYT-liite 8.9.2000

Länsiö, Tapani. 2001. Mistä erottaa nais- ja miessävelen. Helsingin Sanomien NYT-liite 7.9.2001, 28

Muijarock! 2000. City 9/2000

Muijarock 1.-3.9. 2000. City 7/2000, 26

Muijarock jäähyväistunnelmissa. 2001. City 9/2001

Muijarock rulettaa. 2001. Seura 9/2001

Muijarockin esiintyjät valittu. 2001. Rumba 6.7.2001

Nainen ja musiikki -festivaali ylitti kävijäodotukset. 2001. Satakunnan Kansa 20.9.2001

Naiset rokkaavat Porissa. 2001. Karjalainen 9/2001

Naisten musiikin loppuviikko Porissa. 2001. Turun Sanomat 10.9.2000.  
[www.turunsanomat.fi](http://www.turunsanomat.fi) -> Arkisto -> hakusana: muijarock (luettu 22.2.2006)

Neva, Tapio. 2000a. Maakunnan ainoa tyttöbändi? City 2000 (1)

Neva, Tapio 2000b. Tyttöbändien oma musiikkitapahtuma suunnitteilla. City 2000 (1)



Ojanen, Soila. 2000. Muijat rokkaavat mutkattomasti. Ilta-Sanomat 1.9.2000, 37.

Ruissalo, Pekka. 2000. Ensimmäinen Muijarock menestys. Naiset rokkasivat Porissa. Satakunnan Työ 5.9.2000, 7.

Ruissalo, Pekka. 2001. Monipuolista osaamista Nainen ja musiikki festivaalilla. Satakunnan Työ 18.9.2001, 6.

S., K. 2001. Muijarock villitsi Porissa. Seura 28.9.2001

Saari, Maija. 2000a. Katselmuksen "kruunasi" Kerma. Jayva vei Muijarockin voiton Kotkaan. Satakunnan Kansa 2.9.2000

Saari, Maija. 2000b. Presidentti sähkötti muijille. Muijarockista positiivista palautetta. Satakunnan Kansa 4.9.2000

Saari, Maija. 2000c. Vielä nuori ja vihainen, mutta...Marko ei usko politiikka-peikkoon. Satakunnan Kansa 13.11.2000, 7.

Saari, Maija. 2001a. Hermafrodiittirock. Satakunnan Kansa 25.6.2001

Saari, Maija. 2001b. Tamponirock? Satakunnan Kansa 13.8.2001

Saari, Maija. 2001c. Raati koki Lumouksen. "Kaikin puolin valmis bändi." Satakunnan Kansa 16.9.2001

Saari, Maija. 2005. Naiskollektiivi palaa ja sammuu nopeasti. Satakunnan Kansa 28.11.2005, 10.

Simola, Antti. 2001. Kitara soi naisenkin kädessä. Porin Sanomat 12.9.2001

Taiteen ja viinin ystävä. Satakunnan Kansa 24.9.2001

Talvio, Otto. 2000a. Hyvästit tyttöbändeille. Helsingin Sanomien NYT-liite 1.9.2000

Talvio, Otto. 2000b. Vielä naisrockista. Mieli­pidekirjoitus. Helsingin Sanomien NYT-liite 15.9.2000

Taskinen, Anne & Aho, Arja. 2000. Ei otsikkoa. [Vielä naisrockista] Mieli­pidekirjoitus. Helsingin Sanomien NYT-liite 15.9.2000

Viimeinen Muijarock Porissa. Helsingin Sanomat 8.9.2001

Virtanen, Leena. 2000. Rockin hengessä mukana. Rock on jä­mähtänyttä, todettiin Porin Muijarock-tapahtumassa. Naisille on etua omaehto­isesta rockkulttuurista. Helsingin Sanomat 1.9.2000, B11.

### **TV ja radio**

Aija Puurtisen ja Kati Pellisen haastattelu. Yle TV2 Kaken Pesula. Tammi­kuu 2001

Kontkanen, Milla. 2001. Karo Vartiaisen ja Bitch Alertin haastattelu. Yle TV1 Valopil­kku. 1.2.2001

MTV3 Yöchat. 2001. Vieraana Karo Vartiainen. Toimittanut Ilona. 14.9.2001

Lisäksi lukuisia haastatteluita ja reportaaseja mm. Satakunnan Radiossa, Radio Porissa ja Radiomafiassa (nyk. YleX).